

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

31829

SE

M

pobožn

bi

z do

PRESVETO
SERCE JEZUSOVO

ali:

Molitvene bukve

za

pobožno verno ljudstvo, posebno pa za
goreče častilce

Jezusovega presvetega Serca.

Sostavil

Jakob Dolenec,

bivši stolni kaplan, daj župnik na Igu.

Z dovoljenjem visokočastitega ljubljanskega škofijstva.

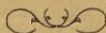
V LJUBLJANI.

Založil Henrik Ničman.

1881

31829

Preserčne, Jezus, 'mam željé,
Ljubiti Tebe čez vse,
Edini Ti zaklad si moj;
Na veke hočem biti Tvoj,
In serce moje nezvestó
Odslej Ti vdano, služno bo.

IN=030006378

Sredgovor.

Sin, daj mi svoje Serce!

Preg. 23. 26.

 Naj žlahtnejše, kar človek ima, je serce, ono je — takorekoč — središče vsega življenja telesnega in duhovnega. S srcem vse najdrajše damo, kar imamo; zatoraj si je tudi Jezus na sv. križi še svoje Serce pustil odpreti, da bi nam vse dal in popolnoma dal, česar je za naše zveličanje potreba. Ravno za tega delj pa tudi Bog od nas ne tirja ničesar drugzega, kakor samo naše serce, rekoč: „Sin, daj mi svoje serce, in tvoje oči naj ohranijo moje pota.“ In zares! kaj pomaga vse drugo brez prave ljubezni, katere sedež je serce? „Naj bi človeške in angeljske jezike

govoril, ljubezni pa bi ne imel, nič nisem.“
 Kor. 13, 1. „Kdor ne ljubi, ostane v smerti.“
 1. Jan. 3, 14. Treba je toraj, da ostanemo
 v goreči ljubezni do Jezusovega presvetega
 Serca, ki nas je ljubilo do smerti na križi.
 — Jezus Kristus je prevzel človeško meso
 in človeško serce, in ravno njegovo presv.
 Serce je bilo tisti skrivni vir ali studenec,
 iz katerega je vse njegovo 33letno, ljubezni
 polno dejanje in življenje izhajalo. Ako-
 ravno tedaj celo Njegovo presv. telo, s ka-
 terim nas je odrešil, v naj večji časti
 imamo, in želimo s sv. Avguštinom, da bi
 bili Kristusa v človeški podobi videli, ven-
 dar pa naj više cenimo Njegovo presveto
 Serce, kot sedež njegove ljubezni, katera nas
 je ljubila noter do smerti, da! do smerti
 na križi. To preljubeznjivo Serce čuti vse
 naše potrebe, in polno usmiljenja nam od-
 perto stoji, naj bi zajemali iz njega milost
 in dobrot. To Serce terpi s terpečimi in
 se veseli z veselimi. To Serce hodi za
 zgubljeno ovčico, dokler je ne najde in
 nazaj ne prinese. To Serce pogleda ra-

dostno zgrevane solze spokorene Magdalene, ki jih nad svojimi pregrehami toči. To Serce še na križi razbojniku odpuščanje ponudi in mu nebesa obljubi, in ravno tisto še moli za svoje morivce, preden v smerti zastane. Da! še celo mrtvo Serce nam pridiguje Njegovo neizrečeno ljubezen, ker dá se prebosti sovražni sulici, naj bi se nam vrata odperle v tisto, naj bi mi v njem stanovali in se tako obvarovali strašnega pogubljenja.

Bilo je leta 1671. na Urbanovo, ko se je Jezus neki Bogu posvečeni devici, z imenom Margareta Marija Alacoque, čudovito prikazal. Ravno ko je namreč pred božjim altarjem Jezusa v podobi kruha naj pobožnejše in gorečnejše molila, vsa zamaknjena v premišljevanje neskončne ljubezni Jezusove do nas, glej! zasveti neka skrivnostna svetloba in Margareta zagleda v duhu naj svetejše Serce Jezusovo na nekem prestolu ali tronu, vse ognjeno in bliščeče, kakor solnce in previdljivo kakor kristal, s ter-

njem ovito in s križem na verhu. Ob enem je začula glas, rekoč: „Moje velike želje, da bi bil od ljudi popolnoma ljubljen, so Me nagnile, da jim svoje Serce razodenem, in jih nato pripravim, da bi me ljubili, in sicer preserčno in resnično ljubili.“ In res! v kratkem se je češčenje tega najsvetejšega Serca čez vso Evropo razširilo, in papež Klemen XIII. so leta 1765. to pobožnost poterdili in z mnogimi odpustki obdarili. Bog pa je tudi svoje dopadajenje nad to pobožnostjo očitno na znanje dal in jo poveličal po raznih čudežih. Tako, na primer, se je sv. Alojzij nekemu hudo bolnemu novincu svojega, to je Jezuitovskega, reda prikazal, rekoč: „Ker ves čas svoje bolezni razum nebeške popotnice presv. Rešnjega Telesa nič družega nisi želel, in si se popolnoma v Božjo voljo vdal, ti usmiljeni Bog po moji priprošnji vnovič zdravje dodeli, naj bi se poganjal za kerščansko popolnamost in za pobožnost do Jezusovega Serca, ka-

tera mu je toliko draga in prijetna. „In glej, pri tej priči je bolnik ozdravel.“ — O zares, vi stiskani prebivalci zemeljske solzne doline! nikjer ne najdete prave tolažbe in tistega miru, ki ga svet dati ne more, kakor v najsvetejšem, milosti polnem Sercu Jezusa Kristusa. Letò Serce vabi vse terpeče v svojo hladivno senco, rekoč: „Pridite k Meni vsi obloženi, in Jaz Vas bom pokrepčal“. Serce Jezusovo je tista prečudna škrinja zaveze, v kateri se brez nevarnosti prevoziš čez morje sedajnega življenja tje do nebeškega broda, kjer te veselje čaka, ki ga še nobeno oko ni videlo.

Res je, da imamo že veliko lepih molitvenih bukev po Slovenskem; pa dobrega ni nikoli preveč, in človek vedno le kaj novega želi; zato sem spisal nove molitvene bukvice, posvečene Jezusovemu presvetemu Sercu, kakoršnih smo do zdaj še v slovenskem jeziku pri nas pogrešali. Serce Jezusovo! To je cilj, h kateremu sv. cerkev vabi sedanji svet. Tukaj je ognjišče vse luči in razlaga vsega Zve-

ličarjevega nauka, živ plamen neskončne
ljubezni, studenec vse dobrote, pribežališče
resničnega pokoja in šotor vse svetosti.
Da bi toraj te bukvice obilno dobrega sadu
obrodile, k temu naj Serce Jezusovo v
svoji milosti dá svojo moč!

*Vse toraj presvetemu Jezusovemu
Sercu v čast, našim dušam pa v
zveličanje.*

*V Ljubljani, na praznik Jezusovega Serca
1881.*

Počeščenje

presladkega

Serca Jezusovega

po navadnih vsakdanjih pobožnostih
kristijanov.

Jutranja pobožnost.

(Po sv. Jederti.)

**Jutranje pozdravljenje presladkemu Sercu
Jezusovemu.**

olim, hvalim in pozdravljam te,
o sladko in na veke mladostno
Serce Jezusa Kristusa! Iz njega,
kakor iz milostnega vira, napojenega s
sladčicami, je izviralo vse dobro, pri-
hajala vsa blagost v nebesih in na
zemlji in še zdaj izvira. Iz vsega
svojega serca se ti zahvaljujem, da si
me zvesto varovalo to noč, in namesto

mene hvalilo in častilo Boga Očeta. In tedaj, o sladka ljubezen moja! pri-
našam ti svoje revno, nevredno serce v
jutranji dar. Z vso pobožnostjo ko-
likor je premorem, izročujem in pripo-
ročujem ti ga in prosim, da bi mu bogato
podelil darove svoje nebeške milosti,
ter ga vnemal s svojo sveto ljubeznijo.

Priporočevanje Jezusu Kristusu.

O dobrotljivi Jezus, združen s tisto
ljubeznijo, s katero si ti na križi svo-
jega duha izročil v roke svojemu Očetu,
izročujem tudi jaz tebi svojo dušo z
vsemi njenimi močmi. Zaklepam jo v
rano tvojega presv. Serca, da tamo
najde varstvo in brambo zoper zalezo-
vanje hudobnega duha. Ti veš, o do-
brotljivi Jezus! in tudi si sam že do-
volj skusil, kako sem slab in omahljiv,
da brez tvoje posebne pomoči sam iz
sebe le eno uro ne morem stanoviten
ostati v dobrem, ustavljati se slabemu.
Tedaj te prosim, po prečastitljivem

zedinjenji, s katerim je tvoje človeštvo, da nas poveljuje, zedinjeno s presv. Trojico, da mojo voljo zediniš s svojo sveto voljo ter jo tako uterdiš, da se nikdar tebi ne bo mogla ustavljati. Tudi ti izročujem vse počutke svojega telesa, kateri se danes in vselej iz ljubezni do tebe, tudi le tebi v čast in zahvalo gibljejo in premikajo. Amen.

Zdihljeji k Jezusu.

O preljubeznjivi Jezus! prvi zdihljej tega dneva pošiljam iz globočine svojega serca k tebi in te prav priserčno prosim, naj se vse, kar danes na duši in na telesi delam, zgodi le po tebi, in naj vse dejanja, očiščena v tvojem presladkem Serci, v zvezi s tvojimi najpopolnejšimi deli, prinašam v večno hvalo tvojemu nebeškemu Očetu. Amen.

Dober namen.

O moj Bog in Gospod! zavoljo tebe terdno sklenem, da hočem danes

in vse dni svojega življenja vsa svoja notranja in vnanja dejanja opravljati edino in samo le tebi v slavo in v zveličanje vesoljnemu svetu, tako, kakor ti sam želiš, zedinjen s tisto ljubeznijo, s katero je tvoj Edinorojeni Sin stopil na zemljo in doveršil delo izveličanja. Iz tega vzroka se tudi odpovedujem razločno vsakemu zasluženju, vsakemu plačilu ali sicer kakoršnikoli milosti, katero bi zadobil s temi deli, ker ne želim nič družega, kakor tebi svojemu Bogu skazovati s tem najvišje češčenje in ljubezen. Amen.

Tudi priporočam tebi, o usmiljeno Serce mojega Jezusa, tvojo ljubljeno nevesto, sveto katoliško Cerkev, vse pravične, vse grešnike, skušane in terpeče, zlasti tiste, ki se imajo ravnokar ločiti iz tega sveta in sploh vse ljudi po vsem svetu. Ne pripusti, da bi bila zgubljena cena tiste presvete Kervi, ki je bila prelita v odrešenje grešnega sveta, in naj tudi v vicah najdejo polajšanje

duše, vzlasti one, ki so tvoje presveto Serce častile s posebno pobožnostjo.

Preljubeznjivo Serce Marijino! ti, katero si med vsemi stvarjenimi serci najbolj podobno Sercu svojega božjega Sina in polno dobrote in usmiljenja do nas, sprosi mi, česar sem prosil Serce Jezusovo. Zdihljej tvojega ljubečega Serca je dovolj Jezusu, da nam usliši vsako prošnjo; ne odreci nam tedaj svoje priprošnje.

Ti pa, o sveti angelj, čigar posebnemu varstvu me je izročil Najvišji, stoj mi na strani, varuj me vseh nevarnostij na duši in na telesu in vodi me po tvojih svetih opominih, da ne postanem s svojimi pregrešnimi mislimi, željami, besedami in dejanji nevreden tistih milostij, za katere sem prosil presveto Serce Jezusovo in Marijino.

Moj sveti patron I. in posebno vsi svetniki v nebesih, ki ste najsv. Serce Jezusovo prav priserčno častili, sprosile mi odpuščenja mojih grehov, zmago nad skušnjavami in milost stanovitnosti. Amen.

Večerna pobožnost.

(Po sv. Jederti.)

Zahvala.

Bodi češen, o moj Bog, ti izve-
ličanje in luč moji duši! Vse, kar ob-
sega nebni krog, kar hrani v sebi ze-
meljno okrožje in globočina morja, naj
ti hvalo daje za vse tvoje dobrote,
katere si mi skazoval na duši in na
telesu. Ker je pa njih število toliko,
da ti ne morem poverniti le ene, naj
se ti spodobno zahvali mesto mene
tvoj Edinorojeni Sin, moj Gospod in
Zveličar, Jezus Kristus.

Zdaj se izprašaj, kako si se pregrešil
čez dan.

1. Zoper Boga.

Z zamudo in zanikernostjo v dobrih
delih, — s premajhno spoštljivostjo v cer-
kvi, — z radovoljnim raztresenjem v mo-

litvi. — Ali si imel zmirom dobro in kerščansko misel, ali si se ustavljal božjemu opominjevanju, ali si se pregrešil s prisegovanjem, z nejevoljo, s premajhnim zaupanjem, z godernjanjem in z nepokorščino do Boga?

2. *Zoper bližnjega.*

S prederzno sodbo, z zaničevanjem, s sovraštvom, z nevošljivostjo, maščevanjem, s prepirljivostjo, z jezo, kletvino, zmerjanjem, opravljanjem, obrekovanjem, zasmehtovanjem, slabim izgledom, nepokorščino, nezvestobo in s krivico?

3. *Zoper samega sebe.*

Z ošabnostjo, s strahom pred ljudmi, z lažmi, z mislijo, s poželjenjem, z besedo in dejanjem zoper čistost, z drugimi ali sam s sabo, z nezmernostjo, nepoterpežljivostjo, lenobo in z zlorabo časa.

Konečno se izprašuj posebno, kako si spolnoval sklep na jutro storjen. Pomisli dobro, kaj je bilo vzrok tvojemu padcu, in išči pripomočkov, da se zanaprej bolje obvaruješ padca. Naloži si sam malo pokoro po številu svojih pregreškov, ki si jih zakrivil, in prosi Boga, da naj te poterjuje in ohranjuje.

Kes in žalovanje.

Premišljevaje bitko terpljenje Jezusa Kristusa, tvojega Sina, glasno tožim, o Bog! samega sebe, da sem ti danes tako brezvestno služil in tebe najdobrotljivejšega Očeta razžalil z mnogimi in velikimi zanikernostmi in grehi! Serčno in globoko užaljen terkam v ponižnosti svojega duha in s skesanim srcem na svoje persi, rekoč: „O Bog, bodi milostljiv meni grešniku!“ In v zadostilo za vse te moje napačnosti in zanikernosti, s katerimi sem ugasnil tvojega preljubeznjivega Duha v sebi, darujem ti terpljenje in solze tvojega preljubeznjivega Sina in prosim zedinjen z njegovo najmogočnejšo molitvijo in v moči svetega Duha, da me očistiš vseh mojih grehov in dobrotljivo nadomestiš, kar je pomanjkljivega v meni. To mi dodeli dobrotljivo s tisto ljubeznijo, ki te je navdajala, ko je tvoj edini, preljubeznjivi Sin, radost in

veselje tvojega očetovskega Serca, pri-
šet bil grešnikom. Amen.

Izročilo Sercu Jezusovemu.

O presladko Serce Jezusovo, tebi izročujem to noč svoje serce, svoje telo in svojo dušo, da bi v tebi našla okrepčalnega počitka. Ker pa med tem, ko spavam, Boga ne morem hvaliti, prevzemi ti, dobrotljivo to opravilo za-me. Kolikorkrat udari moje serce, prosim te, hvali ti namesto mene presv. Trojico; kolikorkrat dihnem, sprejmi v sé te zdihljeje in nesi jih kot žive iskrice ljubezni v naročje presv. Trojici. Amen.

Izročilo Mariji, angelju varhu in patronom.

Tvoji materni zvestobi in tvojemu posebnemu varstvu izročam se to noč, o preblažena Devica Marija, in prosim te, da me braniš vseh zalezovanj sovražnikovih.

O moj preljubi angelj varuh in vi moji sveti patroni I. I., varujte in branite me vsake škode, hvalite, ko jaz spim, brez prenehanja mojega Boga in blagoslovite me, česar vas ponižno prosim. Amen.

Preden zaspiš.

O Gospod Jezus Kristus! zedinjen s tisto ljubeznijo, s katero si spanje posvetil, ko si se na hvalo Bogu Očetu in na zveličanje vsemu svetu v svojem svetem človeštvu spanju izročil, hočem tudi jaz podati se to noč k počitku, ter te prosim, naj bo to v zedinjenji s tvojo božjo ljubeznijo vsem, ki so v nebesih, na zemlji in v vicah, v pomnoženje njihovega zveličanja.

Zaznamovaj se na čelu s čerkami J. N. K. J. in reci:

Jezus Nazareški Kralj Judov, varuj me nagle in nesrečne smerti!

Zdihljeji.

O neskončno bitje, ljubim te bolj kakor vse reči na svetu, neizmerno višje te cenim, kot nebo in zemljo, ti si moj Bog na veke.

Glej, pripravljen sem, o presveto Serce mojega Jezusa, za-te vse storiti, zavoljo tebe vse preterpeti, dokler je tvoja sveta volja, tvoj sem živ in mertev.

Kdaj vendar, o moj Bog! moja duša družega ne bo želela, kakor tebe hvaliti, tebe poveličevati?

O svetost vse svetosti, najčistejše Serce mojega ženina Jezusa! O kako neizmerno ljubiš vse tiste, ki tebe ljubijo! kdo bo dal moji duši peroti, da se k tebi povzdigne nad vse stvari, v tebi počiva in se v tebi veseli brez konca?

O ljubeznjivi Jezus! objamem te iz vse svoje duše, pritisnem te na svoje serce, in nikdar se nočem ločiti od tebe. Oh, odpri mi svoje Serce, da najdem v njem stanovitno prebivališče in ga nikdar ne zapustim; ono naj mi

bo tempelj Božji, v katerem bom bival
noč in dan, vedno čul, tebe molil,
častil in ljubil. —

O da bi zaperl svoje serce vsemu
vnanjemu blišču sveta in minljivim re-
čem, da tako le tebi samemu dopadem!

Preženi, o Gospod! iz mojega serca
preveliko ljubezen do samega sebe, in
užgi namesto nje, svojo popolnoma lju-
bezen v meni.

O da bi pač mogel spreobrniti
vse nevernike, krivoverce k pravi veri,
in doseči to milost, da bi te vsi ljudje
spoznali, ljubili in častili! Amen.

Ravno preden se spat podaš.

Sprejmi milostljivo, o Zveličar!
moje serčno hrepenenje, katerega po-
šiljam ob koncu tega dneva tvojemu
ljubemu Sercu. Nočem in ne iščem
razun tebe kaj družega, vsaka ura,
vsak trenutek mojega življenja naj je
tebi posvečen, vse moje hrepenenje in
želje naj se stekajo v tvoje Serce, in

kdor kaj družega poželi, kakor tebe, temu zakličem s sv. Filipom Nerijem: „Ne veš, kaj poželiš?“

O presladki moj Jezus! bodi zavoljo svojega preljubeznjivega Serca, kakor je rekla serafinska devica Katarina Sijenska, tudi moj Jezus, in reši mojo dušo, katero si odkupil s svojo drago kervjo.

Jezus, o usmiljeni Jezus! odpusti mi zavoljo usmiljenega in goreče ljubezni polnega božjega Serca vse moje grehe, katere studim nad vse in jih serčno obžalujem, ker sem z njimi tvojo neskončno dobroto razžalil. Obvari me to noč pred zalezovanjem prekanjenega sovražnika, nagle smerti in vsakega greha, ker raji umerjem, kakor te še kdaj s kakim grehom razžalim.

Blagoslovi tudi med spanjem moje dušne moči in počutke mojega telesa zavoljo svojega božjega imena. Amen.

Mašne pobožnosti.

Mašna pobožnost k presvetemu Sercu Jezusovemu.

(Molitev v pripravo zveličane Margarete
Alakok.)

večni Oče! pripusti, da ti darujem serce Jezusa Kristusa, tvojega preljubega Sina tako, kakor se samo daruje pri sveti maši. Prosim te, sprejmi vse želje, in čutenje, vse gibanje in zahtevanje tega sv. Serca tako, kakor da bi to od mene vzhajalo. To vse je namreč moje, ker se zame daruje Serce Jezusovo in ker v prihodnje nočem želeti in hoteti družega, kakor to, česar želi, kar čuti in hoče to presveto

Serce. Vzemi to v zadostenje za moje grehe in v zahvalo za vse tvoje dobrote. Zavoljo zasluženja presv. Serca mi dodeli vseh milostij, katerih potrebujem, posebno pa milosti za stanovitnost do konca. Sprejmi jih kot vaje v ljubezni, v hvali in češčenji, s katerim se uklanjam tvoji božji visokosti, ker le tvoj Sin more tebe dostojno počastiti in povelečevati. Amen.

Od začetka sv. maše do evangelija.

(Serce Jezusovo moli in terpi.)

Moj presladki Zveličar, ti moliš in zdihuješ! Z žalostjo in bolečino je napolnjeno tvoje Serce. Koliko vzrokov imaš zdihovati in jokati! Kar tvoje oči gledajo, napolnuje z žalostjo tvoje Serce ter ga topí v morje britkosti.

Svet, obžalovanja vreden, hudobije in razuzdanosti, katerim se ljudje udajajo, povodinj prederznosti, ki zemljo pokriva, tisoč duš, ki se pogubljajo dan

na dan in se pogrezujejo v pekel, slava in čast tvojega Očeta, katero ljudje z nogami teptajo, tvoje neizmerne bolečine, katere pa mnogim grešnikom ne bodo nič koristile, ker zametavajo tvojo sveto kri — vse to je krivo, da zdihuješ in jokaš.

Jaz sam, o moj Bog! ti dajem za to novih vzrokov. Da, ti zdihuješ nad mano, ti vidiš stan moje duše, ki je obžalovanja vreden, ti vidiš mojo mlačnost in zanikernost, vidiš, da sem večkrat nezvest in da se čestokrat ustavljam tvoji milosti, vidiš, da se malo kesam nad grehi in da je moja gorečnost, popboljšati se, le mala; ti vidiš nevarnost, kateri se izpostavljam, ako bi umerl v tem milovanja vrednem položaji; ti moj Jezus zdihuješ nad tem in jaz sem malomaren; ti si zavoljo tega žalosten, a mene to ne gane. Da, jaz bi imel ves čas svojega življenja jokati in žalovati, a moje serce se razhaja v pozemeljskem veselji in vedni raztresenosti.

Kar je pa najbolj žalostno in obteživno, je pač to, da v tem žalostnem stanju ne mislim na to, da bi iskal zavetja v molitvi in bil rešen nevarnosti.

Serce mojega Boga, ti moliš, a jaz ne molim; ali če molim, opravljam to imenitno delo tako slabo, tako malo pobožno in pazljivo, da moja molitev ne zasluži, da bi prišla pred sedež tvoje milosti! O Bog, uči me moliti, ali vsaj dodeli, da moja molitev dopada pred tvojim obličjem po zasluženju te svete daritve, katero zdaj doprinašam. Poln tega zaupanja molim te ponižno o Bog! pred vsem pa prosim zveličanja svoji duši; njena revščina in nadloga, o Gospod! je odkrita tvoji vsegavednosti!

Molim pa tudi za vse tiste, za katere sem dolžan moliti; za svoje stariše: dodeli, da nas bolje zedini milost, kakor pa sorodstvo; za svoje prijatelje: bodi ti središče in vez našega prijateljstva; za svoje dobrotnike: poverni jim stoterno vse dobro, kar sem

prejel od njih; za svoje neprijatelje: dodeli jim obilno milosti; to je edino maščevanje, katerega si želim.

Molim te tudi, o Bog, in prosim te prav posebno za sveto rimsko-katoliško Cerkev, našo ljubeznjivo mater; za papeža, škofe in vse mašnike, za deželsko gosposko, kateri sem podložen, za poglavarje vseh dežel in ljudstev. Naj se tvoj blagoslov bogato razliva nad vse; daj jim serce po svojem sercu, zedini vse, da bodo dobro hoteli in si za to prizadevali.

Serce Jezusovo, ki moliš in plakaš, molim te, in zarotim te, da zediniš svoje solze z mojimi molitvami. —

Serce Jezusovo, ki zdihuješ in terpiš, molim te in zarotim te, da gineš tudi moje serce za svete zdihljeje!

Serce Jezusovo, ki se daruješ nebeškemu Očetu, molim te in zarotim te, da s tabo vred tudi mene daruješ.

Od evangelija do povzdigovanja.

(Ponižano in uničeno serce Jezusovo.)

V kako veliko britkost, o preljubi Zveličar, je vtopljeno tvoje Serce! Kakšna povodinj poniževanj je obdaja! Vodijo, ali bolje, vlačijo te od sodnika do sodnika, ali marveč od zaničevanja do zaničevanja; tvoji neprijatelji so povsod tvoji sodniki; kakor sužnjega te zvežejo z vervmi, kakor hudodelnika te tožijo, sodnija spozna in obsodi te za zločinca, zapeljivca, ustajnika.

V hiši Kajfeževi te truma vojakov prav nespodobno zaničuje, pehà in zasramuje. V obraz te bijejo in ti vanj pljujejo, kar je pri ljudeh največi sramota.

Pri Herodu te zaničljivo z belim oblačilom ogernejo; dvorniki njegovi te imajo za norca in pred kratkim so te visoko čislali in občudovali; ali vse to se je spremenilo v zaničevanje, v zasmehevanje.

Pred sodnim stolom Pilatovim te prištevajo razbojniku in roparju, da čutiti moraš še bolést in zaničevanje, da više od tebe čislajo razbojnika in hudodelca.

Po Jeruzalemskih ulicah te vlačijo in tam te brezštevilna množica zaničuje, zasramuje, ter kričaje preklinja in izdaja.

O kralj časti, koliko poniževanje je to tvojemu Sercu! A vendar, kako čudovito krepost razodevaš v svojem čutenji, v svojem gibanji! Kakšen mir! kakšna poterpežljivost! kakšna ljubezen! Ti moliš za tiste, ki te zasramujejo, daruješ svoje terpljenje in bolečine za tiste, ki te psujejo in preganjajo.

To darovanje tvojega Serca, o moljeni Zveličar, je bilo potrebno, da se je povernila čast tvojemu Očetu, ki je bil zaničevan, da se prelomi napuh našega duha in pripogne nesrečna terdovratnost našega serca, da nam daješ spoznati neprecenljivo vrednost poniževanja, konečno, da nam daješ v

svojem terpljenji neoverženi zgled, kateremu ne moremo ničesa proti postaviti. Ali vse to ni bilo zadosti tebi! Kako daleč te vendar priganja tvoja ljubezen do nas, na naših oltarjih!

Naj teže razumeti in najbolj obžalovati je, o Bog! naša ošabnost; ta še zmirom živi, in nam gospodari vkljub zgledu, ki je tako pripraven, da bi nas omečil. — Zakaj vendar ne obžalujemo svojega samoljubja, svoje nečimernosti, razdražljivosti in občutljivosti do vsega, kar zadeva našo čast!

Koliko imam v tej reči, moj božji Zveličar, očitati samemu sebi! Iščem le, kako bi ljudem dopadal, ali ni mi dosti mar, da bi tebi dopadel. Ničesa ne morem preterpeti, ničesa mirno za té prenesti, dasiravno si ti za mé vse preterpel. Naj manjše poniževanje me užali in pobije, moj duh se temu upira, serce se napolnuje z britkostjo, vsa moja duša je razdražena in nepokojna. Ker se bojim zamere pri ljudeh, zane-

marjam velikokrat svojo dolžnost in izdam tvojo čast. Kaj se mar to pravi biti tvoj učenec in tebe spoznavati za svojega Boga in učenika? Ali moraš, božji Zveličar sam piti kelih poniževanja? Ne, gospod in učenik, vreden vse hvale in češčenja. Hočem ga deliti s teboj, iz tvoje roke ga hočem sprejeti in deležen biti vsega tvojega zaničevanja. Ako nimam serčnosti, da bi iskal poniževanja, hočem vsaj to, kar mi pošiljaš, voljno prenašati. V tem trenutju ti darujem svojo ošabnost in nečimernost, da se zedinim s tabo v tvojem zaničevanju.

Ako moja volja nasprotuje in se samoljubje ustavlja, potem bodem imel pred očmi tvoj zgled, in tebe prosil milosti! Ta božja milost, vzhajoča iz tvojega Serca, bode v mojem serci napravila, da bodem čislal kelih poniževanja, da bode meni še v tolažbo, celo, da mi bode trohica njegove zopernosti ljubši in dražji, kakor vse krivo in

lažnjivo veselje tega zaslepljenega in hudobnega sveta.

O Serce Jezusovo, z zaničevanjem napolnjeno, naj pijem s tabo kelih terpljenja!

O Serce Jezusovo, utopljeno v morje bolečin, naj se tudi moje serce v solzah topí!

O Serce Jezusovo, prenapolnjeno z zaničevanjem in s poniževanjem, zlomi moje samoljubje in mojo prevzetnost!

Od povzdigovanja do sv. Obhajila.

(Serce Jezusovo terpi in umerje na križi.)

Potem, o Bog, ko si svoje Serce prepustil neznani britkosti, izročil si tudi svoje telo neizmernim bolečinam. Kako strašno si izgledal, ko si bil prestal neusmiljeno bičanje! K stebru te privežejo, neusmiljeno sè šibami bijejo, neštevilni udarci padajo na tvoje deviško meso, telo je vse raztergano, razmesarjeno in z ranami pokrito;

kakor červ ležiš na tleh, ki so s kervjo poškropljena; plavaš v svoji lastni kervi in vendar ne jenjajo bíti tebe, ter nad tabo skazujejo vso svojo grozovitost, svojo zlobo in svoje kervoželjno sovraštvo.

Kaj vendar, ljubi moj Bog, misli, občuti in čuti tvoje Serce pri teh neznanih bolečinah in mukah.

Vse voljno prestaneš, izročaš se ves volji svojega nebeškega Očeta, daruješ mu svoje terpljenje, prosiš ga odpuščanja za naše grehe, sam sebi si pa žertva, ki je posvečena našemu zveličanju. Ves udan, utolažen, da, nekakim veseljem gledaš, kako tvoja kri teče v potocih v spravo, v zadostenje za naše hudobije in pregrehe, da nam sprosi iz nebes milosti in usmiljenja!

Serce Jezusovo, vredno največega češčenja, to vse terpiš za me, in jaz nočem nič prestati za te! Naj manjši terpljenje mi je neznosljivo, da, že besede: bolečina, se prestrašim. S preveliko

skerblijivostjo varujem svoje telo, iščem mu zložnosti, pestujem ga, varujem ga, kar le moči, in ravnam ž njim z nevredno občutljivostjo, ali ne premislim, da je to grešno telo, katero imam podvreči ostri pokori. Moj Bog in moj Gospod, ali ne vidim, da tebi množim terpljenje, kedar se ga jaz ogibljem, kajti potem je tvoje terpljenje nad mano zgubljeno. Vendar o moj preljubeznjivi Zveličar, vendar je to, kar si občutil pri bičanju, le začetek tvojega terpljenja; tvoja darítev mora biti doveršena.

Vidim te, kako s križem obložen stopaš na Kalvarijo. Dovolj, božji Zveličar, da te v duhu spremljam, ter stopam v tvoje svete stopinje. Mogočni Bog, kaj vidim tukaj! Kak prečuden razgled mi kaže vera! Bog terpi! Bog umira! Bog umira prevelike žalosti! Bog umira iz ljubezni do teh, ki ga moré! Kaj porečem jaz na to! Kako bi mogel dopovedati vse, kar moje serce občuti, ko gleda kaj tacega?

Kako močno nam z visokega križa poterjuješ in pričuješ velike resnice sv. vere, katero si nam iz nebes prinesel. Tukaj nas učiš, kako velika je božja pravica, ki se ne da potolažiti, učiš nas, koliko imenitne in vredne so naše duše. Pred vsem nam kažeš od tam, in globoko nam daš spoznati, kako velika je hudobija greha, kako ostre so kazni, ki grešnika čakajo v večnosti! O Serce mojega Boga, moje grehe objokuješ, in obsojaš na križi; ti so tako hudo s tabo ravnali, na križ te pribili, tvojo kri prelili; grehi so bili krivi tvoje smerti!

In jaz — jaz ne mèrjem bolečine pred tvojim križem? Jaz ne spiram svojih grehov v svojih solzah in v svoji kervi? Ali bi se ne spodobilo, da bi ves čas življenja, kar mi ga še ostane, žaloval in jokal, ker jaz nesrečnež sem žalil svojega Boga, bil sem mu vzrok smerti, odgovoren sem za njegovo prelito kri?

O moj Bog, tvoje Serce mi je odperto še na križi. Tudi tam so razperte tvoje roke, da me sprejmó ljubeznjivo in dobrotljivo, ako se le resnično in skesano k tebi povernem. Da, ti obnoviš vsaki dan na naših altarjih nekervavo to kervavo daritev.

Prav to daritev tudi jaz tebi prinašam, kakor si jo ti prinesel nekdan na gori Kalvariji svojemu nebeškemu Očetu! Naj zedinim s to tvojo daritvijo tudi daritev samega sebe, posebno pa darujem skesano in poterto serce. In da ti morem darovati tako serce, podeli mi ga; pripravi sam mojo daritev, da bode tebi dopadljiva in vredna.

Od zavživanja do sklepa.

(Serce Jezusovo počiva v grobu.)

Božji Zveličar, poslednjič polože tvoje sveto telo v grob. In to je zadnje poniževanje, katero prestajaš na zemlji. Notri v grob te spremlja poniževanje

in bolečina. Kak položaj! kako uničenje temu, ki je Bog! Bil je na zemlji, kakor da bi ga ne bilo na nji, skrit v naročji zemlje, zavit v smertno senco, v oblast temoti, vse ga je zapustilo. Še celo grob, kjer počiva, ni njegova lastnina. Tako se je spolnilo, kar je bilo prerokovano: „Lisice imajo svoje luknje, da se skrivajo, Sin Božji pa nima, kamor bi glavo položil.“ Vendar v stanovanji mrtvih ostane zmirom tisti; sabo je vzel vse svoje kreposti, svojo udanost in podložnost volji nebeškega Očeta, svojo popolno odpoved vsemu časnemu, popolno izročenje v božjo previdnost, svoje priserčno združenje z nebeškim Očetom.

Kako velik zgled nam tukaj daje v posnemanje! Sv. Pavel pravi: „Mi moramo biti kakor mrtvi, in naše življenje naj bo skrito s Kristusom v Bogu“. Da, moj nebeški Zveličar, v tvojem grobu se hočem učiti, da se bodem po zgledu tvojega češčenega

Serca odtergal vsemu časnemu, da bodem svet malo cenil, svetu in samemu sebi odmerl, vse minljivo za nič čislal, ljubil samoto in zbranost, da se bodem najpriserčneje zedinil s svojim Bogom, kar je tudi meni največa sreča.

To so misli mojega serca, o moj Bog, katere ponavljam pri ti sveti daritvi, in katere ti zedinjen s tvojimi prinašam. Vtisni jih moji duši, poživljaj jih ves čas mojega življenja, in daj, da me spremijo tudi v grob.

Vendar, Serce Zveličarjevo, vredno največje časti, zmirom ne ostaneš v grobu, ne boš zmirom zaničevano v terpljenji, v bolečinah. Po tolikem trudu, po tolikih stiskah, čaka tebe večna slava v nebesih. Zmagovalen nad svojimi sovražniki, premagovalec sveta, smerti in peklenških moči si šel v nebesa, katere si pridobil s svojim zasluženjem. Tam sediš na desnici Očeta; tvoje Serce je prejelo zaslužen plačilo za svoje terpljenje, uživa neskončno radost in se

veseli v božjem veličastvu. Serce mojega Boga, tudi jaz se veselim tvoje časti in slave. O da bi enkrat smel deležen biti tvojega poveličevanja in tvoje slave! To pričakujem zaupljivo, vendar to le zaradi tebe in tvojega zasluženja, ki stori, da sem tega vreden. Zato te prosim prav posebno po daritvi, katero sem ti tukaj daroval. Ti si se na altarji zame daroval, vzemi tudi mene enkrat v svoja večna bivališča, da te bom mogel hvaliti in slaviti s tvojimi izvoljenimi. V zastavo te prihodnje sreče, naj se, o moj Bog in Gospod! v nebesih izpolni blagoslov, ki ga nam tukaj na zemlji mašnik podeli; tega te prosim v imenu Očeta in Sina in sv. Duha. Amen.

Sveta maša

presvetega serca Marijinega.

Priprava.

Ó presveta Jezusova mati! jaz zdihujem k tebi in te po tvojem ne-omadežanem sercu prosim, zadobi mi milost, da bom pri sveti maši z vnetim počesčenjem, z gorečo ljubeznijo, z živo zahvalo in z resničnim kesanjem svojih grehov. O moja dobrotljiva mati! jaz se po tvojem sercu želim z daritvijo svete maše presveti Trojici zahvaliti za vse milosti, s katerimi je tvoje ne-omadežano serce olepšala. Jaz tudi hočem po tvojem sercu usmiljenega Boga prositi, da bi on meni in drugim

grešnikom po zasluženji Jezusove daritve in po preljubeznjivosti tvojega serca milost in odpusčenje dodelil. Presveto Marijino serce! prosi za nas, da deležni postanemo sadu Jezusove daritve!

V h o d.

Veselimo se v Gospodu, ker obhajamo spomin k časti presvetega neomadežanega Marijinega serca, katerega se veselé angelji in Sinu božjemu hvalo pojó. Iz Marijinega serca lepa beseda puhti, njena pesem kralju doni. Čast bodi Bogu Očetu . . .

Veselimo se v Gospodu, ker obhajamo spomin k časti presvetega neomadežanega Marijinega serca, katerega se veselé angelji in Sinu božjemu hvalo pojó.

S l a v a.

Vsa zemlja naj poje veselo pesem, nebesa naj vabijo hvaliti Marijino sveto

serce. Marijino serce je prelepo ogledalo svetosti, je škrinja miru in sprave, je altar svete ljubezni. Kdo zamore dovolj hvaliti presveto Marijino serce? Ga spodobno počastiti je tudi angelj preslab. Marijino serce je upanje obupljivih, vodilo zmotenih, pribežališče grešnikov, tolažilo umirajočih, ključ nebeških vrat — živa podoba Jezusovega Serca. Spoznano, ljubljeno, hvaljeno, poveličevano, češčeno in slavljeno bodi vselej in povsod božje Serce Jezusovo in neomadežano serce Marijino!

Zbirna.

O Bog! ki si presveto serce preblazene in vedno neoskrunjene device Marije z duhovnimi darimi milosti obilno obdaril in ga po podobi božjega Serca Jezusa Kristusa z ljubeznijo in usmiljenjem napolnil; dodeli nam, da mi, ki spomin tega presladkega Serca obhajamo, po zvestem posnemanji njegovih

čednost Jezusa Kristusa v sebi na znanje dajemo.

L i s t.

Položi me kakor pečat na svoje serce, kakor pečatnik na svojo roko, ker močna je ljubezen, in silne so serčne želje; njih žarki so ko žarki ognja in plamena. Veliko vod ne more ugasiti ljubezni serca, in reke je ne potopé. Aleluja, aleluja!

Evangelij.

Sveta mati Božja! jaz terdno sklenem, tvoje presveto in neomadežano serce častiti in ljubiti. Ker mi pa ni dano, tvoje serce tako ljubiti, kakor želim, sklenem svojo ljubezen in svoje češčenje z ljubeznijo, priserčnostjo in češčenjem, katero ti je tvoj Sin Jezus nekdanj na zemlji skazoval, in te prosim: O mati dobrega serca! skleni me s svojim preljubeznjivim srcem, in tvoje

serce naj mi pomaga očistiti in posvetiti se, naj me z ljubeznijo popolnoma vname, da bom tvoj pravi otrok.

Darovanje.

Tvojemu ljubeznjivemu sercu, o Marija! se danes za ves čas svojega življenja popolnoma izročim, in te prosim: Oh! skleni me s svojim srcem in ž njim me daruj Gospodu Najvišjemu, da ga s tvojim srcem po vrednosti častim, hvalim in ljubim, in da po tvojem sercu dosežem tukaj odpustčenje, tamkaj pa večno življenje.

V. Prosi za nas, sveto Marijino serce!

O. Da bomo deležni sadu Jezusove neskončne daritve.

M o l i m o !

O Bog! ki si serce prečiste device Marije z naj gorečnišo ljubeznijo užgal, z vso milostjo napolnil in z naj lepšimi čednostmi ozaljšal, da je tvoj

edinorojeni Sin, naš Gospod Jezus Kristus, z neizrečenim dopadajenjem v njem prebival; dodeli meni in vsim, kateri to prelepo in prečisto serce častimo, da se tudi naša serca od te ljubezni do tebe užgó in nekoliko tistih lepih milost in čednost zadobé, s katerimi si serce naše preljubeznjive matere Marije obdaril, da brez čednost in dobrih del pred tvoje obličje ne pridemo, temuč da bomo kot tvoji zvesti otroci v tvoje kraljestvo vzeti, kjer te bomo z Marijo in z vsemi svetniki častili in hvalili vekomej.

Predglasje.

Spodobi se in je prav, vredno in pravično in zveličansko je, da ti zmiraj in povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogoči Oče, večni Bog! in da te s češčenjem presvetega in neomadežanega serca častite Marije hvalimo, poveličujemo in visoko častimo,

katera je tvojega edinorojenega Sina po obsenčenji svetega Duha spočela, in v slavi vednega devištva svetu večno luč, našega Gospoda Jezusa Kristusa, porodila, kateri nas je očistil, odrešil, posvetil, in večnega življenja deležne storil.

Tebi bodi večna hvala, čast in slava po presvetem Marijinem sercu zdaj in vekomej!

Pred povzdigovanjem.

Moj Gospod in moj Bog! ki si po priprošnji Marijinega usmiljenega serca v Kani Galilejski vodo v vino spremenil, dodeli po presvetem Marijinem sercu, da tukaj, kjer se kruh in vino v tvoje pravo telo in kri spreminja, ta velik čudež tvoje božje ljubezni s serčno pobožnostjo premišlujem in častim.

Povzdigovanje.

Hvalim, častim in molim te, o Jezus, moj Gospod in moj Bog! zakaj s svojim svetim križem si ti svet odrešil.

O Jezus, jaz verjem v tebe!

O Jezus, jaz upam v tebe!

O Jezus, jaz ljubim tebe čez vse!

Bodi češčeno in hvaljeno, o preljubeznjivo Jezusovo Serce v tem presvetim zakramentu!

O Jezus, daj mi skesano serce!

O Jezus, daj mi ponižno serce!

O Jezus, daj mi čisto serce!

Po povzdigovanji.

O čisto, neomadežano, sveto, preljubeznjivo Marijino serce! O sladko serce Marije, matere Božje! O preljubeznjivo serce, dopadajenje presvete Trojice! O preljubeznjivo serce, vredno, da te častijo in ljubijo vsi angelji in ljudje! O serce, ki si naj bolj podobno Sercu Jezusovemu, čigar živa podoba

si! O serce, polno dobrote in sočutja do moje revščine! O daj, da se otaja merzla skorja mojega serca, in da se popolnoma nagne k. Sercu mojega božjega Odrešenika, kateri se zdaj na altarji za nas daruje! O neomadežano Marijino serce! zadobi mi po Jezusovi neskončni daritvi moč, vse, kar je grešnega, iz mojega serca iztrebiti, da bo podobno tvojemu čistemu sercu. O serce moje matere Marije! vlij v moje serce ljubezen, mir in druge čednosti. O serce Marijino, ljubezni polno! užgi moje serce s tistim ognjem, ki v tvojem in v Jezusovem Sercu pri tej sveti daritvi gorí.

Pri Gospodovi molitvi.

Češčeno si serce Marijino, milostipolno, Gospod je s teboj; blaženo si mej serci, in blaženo je Božje Serce Jezusovo, čigar živa podoba si. Sveto serce Marijino! bodi nam pribežališče

in zavetje zdaj in ob naši smertni uri.
Amen. (Trikrat.)

Jagnje Božje.

O serce Marijino, spreoberni in očisti me!
O serce Marijino, ponižaj in poterdi me!
O serce Marijino, posveti in užgi me!

O ljubezni polno serce Marijino!
ki si od žarkov svete ljubezni popol-
noma vneto, užgi tako z ognjem svete
ljubezni moje serce, da bo od ljubezni
popolnoma vneto, in da bo Jezusu in
tebi žgavni dar ljubezni postalo.

Obhajilo.

O Serce Jezusa v presvetem zakramentu,
tvoje usmiljenje sprejmi me!
O Serce Jezusa v presvetem zakramentu,
tvoja milost omeči me!
O Serce Jezusa v presvetem zakramentu,
tvoja rana prešini me!
O Serce Jezusa v presvetem zakramentu,
tvoja kri očisti me!
O Serce Jezusa v presvetem zakramentu,
tvoje zasluženje posveti me!

- O Serce Jezusa v presvetem zakramentu,
tvoja ljubezen vnemi me!
- O Serce Jezusa v presvetem zakramentu,
blagoslovi me, da vekomaj ljubim te!

Molitev po sv. Obhajilu.

O Gospod Jezus Kristus! ki si prišel iz deviškega telesa svoje matere, in si v sercu ravno te prečiste device ljubo prebival, dodeli nam po neskončni skrivnosti svojega telesa in svoje kervi, da bomo v presvetem in presladkem Marijinem sercu zvesto pribežališče in mirno zavetje našli zdaj in ob naši smertni uri.

H koncu.

O predobrotljivo Marijino serce! sprejmi in varuj me. Bodi mi ti pot, katera naj me k Jezusu pelje, in studenec, po katerem naj mi gnade tekó, ki so mi za večno življenje potrebne. Bodi mi pomoč v potrebah, hladilo v žalostih, podpora v skušnjavah, pribe-

žališče v preganjanji, bramba v vseh nevarnostih. Zakleni me v sé, posebno v poslednjem boji mojega življenja, na mojo zadnjo uro. O mogočno Marijino serce, daj mi zvedeti, koliko ti pri Jezusovem Sercu premoreš! O dobrotljivo Marijino serce, daj mi pokusiti sladkost tvojo! O Marijino serce! odpri se mi, da v té grem in počivam! Amen.

Sveta maša

v čast

**Marije Device Gospé Jezusovega
presvetega Serca.**

Priprava.

naša ljuba Gospa! ti si s čudovitimi milostimi obdana in se o srečnem prebivališču vseh izvoljen ih zeló svetiš od nebeške bliščobe; zato te vsi nebeški prebivalci in pobožni na zemlji neprenehoma pozdravljajo in te tisočkrat srečno imenujejo. Imenitna nebeška Kraljica! pozdravljam te tudi jaz iz solzne doline in te prosim: Oberni

svoje milostljive oči k meni in poslušaj glas revnega služabnika, ti, ki si mati in devica. O Gospa! ki si svet in hudobnega duha premagala in vse krivoverstvo zaterla! odženi od mene vse skušnjave, zatiraj moje hudo nagnjenje in meseno poželenje, in sprosi mi pravega pobožnega duha, da se bodem s ponižnostjo in gorečnostjo pri daritvi te svete maše, katero darujem trojedinemu Bogu, da ga po vrednosti hvaliti in častiti zamorem. S to presveto daritevjo se danes tudi hočem trojedinemu Bogu zahvaliti za vse dobrote, katere je meni in vsemu svetu skazal, tudi hočem za svoje grehe in za grehe vsega sveta zadostiti, s to daritvijo hočem tudi prositi vsega, kar potrebujemo na duši in na telesu, zlasti hočem pa prositi za spreobrnjenje vseh grešnikov na svetu in za rešenje duš iz terpljenja vic. O Marija! naj se s to daritvijo svete maše tudi tvoja in vseh svetnikov čast in veselje poveča.

Priteci mi torej, o Gospa! pri tej priči na pomoč, in pokladaj moje zdihljeje na sedež milosti Božje, da bom k tvoji časti uslišan, česar bom prosil.

Z a č e t e k.

Vselej si, o presveta Devica, z veliko častjo in s strahom Božjim v tempelj stopila, in si se, dasiravno si bila izvoljena mati Božja, vseh milost, s katerimi si bila obdarovana, nevredno imenovala. Kako se morem tedaj jaz, ki sem s svojimi obilnimi grehi Boga neskončno razžalil in njegove dobrote, katere mi je skazoval, nehvaležno zaverigel, prederzniti, v tempelj Božji, v naj svetejši kraj na zemlji stopiti in pri naj svetejši daritvi biti? Oh! težka butara mnozih grehov leži na meni, katera me je že do tal potlačila. Pa s skesanim cestninarjem zdihovaje rečem: O Gospod, bodi meni

revnemu grešniku milostljiv! Da bom pa hitreje Božjo milost nad seboj občutil, se obrnem k tebi, o Marija! in kličem: Bodi pozdravljena, svetla danica, po kateri nam je prisijalo solnce pravičnosti, kralj večne časti, prijatelj in odrešenik naših duš — Kristus Jezus sam. Tebe, o prečista Devica, tebe, o prečudna mati Odrešenikova, tebe, o izvoljena stvar! častim z veliko pobožnostjo in prosim: Stori s svojo mogočno priprošnjo, da bom sadú Kristusovega terpljenja deležen.

Čast Bogu.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca! ti, ki si izvoljena hči večnega Očeta, vredna mati Sinu Božjega in neomadeževana nevesta svetega Duha, ti si peklensko kačo premagala, in nam nebeške vrata odperla. Zdaj pa kraljuješ na desnici svojega ljubega Sina v nebeškem prebivališči, in nam s svojo

mogočno priprošnjo obilnih dobrot podeluješ. Zato te kraljico nebes in zemlje in mogočno pomočnico vsega sveta pozdravljamo in kličemo: Naša ljuba Gospa! pomagaj svojim služabnikom in služabnicam, za katere je tvoj preljubeznjivi Sin do zadnje kaplje kri prelil. Vodi, varuj in ohrani v milosti vse svoje častilce, da bodo srečni na duši in na telesu, in da bo po smerti njih delež v nebesih. Usmili se nas, o Marija, usmili se nas! glej, v tebe terdno zaupamo, ker smo dosti prepričani, da je tvoja milost tako velika, da nobenega, katerikoli pri tebi pomoči išče, brez pomoči ne pustiš, ampak se vseh, kateri te pomoči prosijo, usmiliš, in jim tudi gotovo s svojo mogočno priprošnjo pomagaš. Zavoljo tega, o Marija, v tebe terdno zaupam in nikdar osramočen ne bom.

Evangelij.

Tebe, o Devica in Gospa! častimo kot kraljico mučenikov in spozno-

valcev. Mučenica si bila pod križem svojega edinorojenega Sina. Pa si takrat tudi bila močna terdnjava žive vere, kadar jih je veliko omagovalo in od vere v tvojega Sinu odpadlo. Le tvoja vera v edinorojenega Sina Božjega, od njegovega rojstva do njegove smerti na križu, je bila terdna in nepremagljiva. O da bi torej tudi mi tako živo vero imeli, kakor ti, ki si s svojim zgledom vsim mučenikom in spoznavalcem serčnost in moč dajala. Potem bi svetih resnic ne verovali zato, da bi ljudem dopadli, in bi tudi zavoljo strahu pred ljudmi nikdar od svete vere ne odstopili. O presveta Devica, zgled žive vere! prosi za nas, da bomo bolj in bolj močni in terdni v veri prihajali, in da bi Božja beseda v naših sercih obilen sad obrodila.

Darovanje.

Sprejmi, o dobrotljivi, večni Oče! ta dar, katerega ti z mašnikom po čistih

rokah presvete Device darujemo. Hvalimo in častimo te, o večni Oče! s tem darom kruha in vina, ki se bota kmalu v Jezusovo telo in v njegovo kri spremenila; po vrednosti te hvalimo in častimo, naj bo s tem darom veselje angeljev in svetnikov povikšano; naj nam vsim zadene v veliko korist, in naj ta dar pomaga tudi dušam v vicah, da bodo po tej daritvi kmalu rešene iz hudega terpljenja, in da bodo potem prišle v kraljestvo vsih izvoljenih, večno se veseliti. O dobrotljivi nebeški Oče! po naj čistejših rokah, po rokah presvete Device, tudi ti darujem vse svoje misli, želje in besede, svoje prizadevanje in dejanje; darujem ti svoj um, svoj spomin in svoje serce; darujem ti po rokah Marije Device svojo dušo in svoje telo, vsega se ti izročim in tvoj zvesti otrok zanaprej biti želim. Kakor si Marijo, svojo izvoljeno Devico, neomadežano in čisto ohranil, da se med vsemi hčera mi človeškega rodu

kakor lilija med ternjem sveti; tudi mene očisti vsega greha, da bom vernim na zemlji v lep izgled, svetnikom in angeljem v veliko veselje, in tvojo milost bom potem večno hvalil. Oče nebeški! usliši me po neskončnem zasluženji Jezusa Kristusa, ki se za nas daruje, in po mogočni priprošnji Marije Device, ki za nas prosi.

Predglasje.

O Marija brez madeža spočeta, ki si bila pred rojstvom, med rojstvom in po rojstvu svojega Sina naj čistejša Devica! verujem, da si in da boš vedno ostala za Bogom naj svetejša, častitljivša in naj mogočniša, naj modrejša in milostljivša, naj imenitniša, dobrotljivša in naj ljubeznjivša, naj bogatejša in naj bolj popolnoma v nebesih in na zemlji. O Marija, mati polna Božjih milost! jaz upam s tvojo mogočno priprošnjo od Boga zadobiti odpuščenje

grehov, moč, skušnjavo premagati, milost in pomoč svoje življenje popboljšati; po tebi upam zadobiti čeznatoren nagib k dobremu, čistost duše in telesa in razsvetljenje uma; po tebi tudi upam zadobiti lepo ponižnost in spoznanje samega sebe, poterpežljivost in pohlevnost, veselje, Božjo postavo natanko spolnovati, čisto ljubezen do Boga in do bližnjega; poslednjič upam po tebi tudi zadobiti zaželeno popolnost, ki je zedinjenje z Bogom. O Marija, prečudna mati, kateri nobena enaka ni! dasiravno sem izmed vseh tvojih častilcev najrevnejši, te vendar za Bogom čez vse ljubim, bolj te ljubim kakor vse angelje in svetnike v nebesih, bolj kakor vse stvari, ki so od Boga vstvarjene, bolj te ljubim, kakor svoje življenje, bolj kakor svoje serce, bolj kakor vse svoje dušne in telesne moči. Ti pa, o naša ljuba Gospa! si za Bogom moje vse. Zato bodi in ostani tudi moja mati, in me neprenehoma kliči in vodi,

da bom vedno za teboj hodil, in vsak dan v veri, v upanji in v ljubezni močnejši prihajal.

Povzdigovanje.

O Marija, mati naj večih britkost in žalost! uči me spoznati in občutiti, kar je tvoje serce terpelo, kedar si stala pod križem svojega ljubega Sina. Uči me, v njega, Sinu Božjega, ki je za me visel na križi, živo verovati, ga prav častiti, in mu za vse dobrote, katere mi je skazal, hvaležen biti. In ti, presveto, živo Jezusovo Telo, sklenjeno z njegovo rešnjo kervjo, z njegovo dušo in z vsem njegovim Božjim bitjem, ki si bilo za mé dano v smert, vsega hudega reši me, v dobrem poterdi me, in poslednjič posveti me!

O Marija! prosi za me, da dosežem milosti, katere iz te nekervave daritve tvojega ljubega Sina tekó. Prosi, prosi, o naša ljuba Gospa! za me in

za vse ljudi, da cena Jezusove drage kervi nad nami zgubljena ne bo. In ti Jezusova rešnja kri, združena z Jezusovim svetim Telesom, z njegovo dušo, in vsem njegovim Božjim bitjem, ki si bila za me, in za veliko drugih prelita v odpuščenje naših grehov, dušnih madežev operi me, Božje pravice žejnega napoji me, in posvetnih misel in želja popolnoma očisti me.

Po povzdigovanji.

Ko si, o Jezus Kristus! v deviškem telesu prečiste Device človek postal, se je ona veseliti začela, in je v svojem velikem veselji rekla: „Poveljuj moja duša Gospoda, in razveseluj se moj duh v Bogu, mojem Zveličarji!“ Tudi jaz zdaj rečem z Marijo: Razveseluj se moj duh v Bogu, zakaj moj Odrešenik Jezus Kristus, pravi Bog in človek skupaj, je pod podobami kruha in vina resnično in popolnoma pričujoč.

Tukaj na altarji je tisto jagnje Božje, od katerega je sveti Janez Kerstnik pričeval, rekoč: Glejte jagnje Božje, katero odjemlje grehe sveta. Tukaj je po besedah prerokovih tisto nedolžno jagnje, ki svojih ust ni odperlo, ko je bilo k smerti peljano, ampak pohlevno molčalo in vse, tudi smert preterpeti hoče. O Marija! tukaj na altarji je Jezus Kristus, tvoj ljubeznjivi Sin in naš Odrešenik. O dobrotljiva in milostna Gospa, ki si pribežališče grešnikov! prosi toraj Jezusa za nas, ki smo pot pravičnosti zapustili, da se na pot pokore podamo; prosi za nas, ki svoje grehe obžalujemo in želimo se v prihodnje resnično poboljšati, prosi za nas, da nam Jezus, nedolžno jagnje Božje, vse grehe odvzame in jih s svojo kervjo popolnoma izbriše. O pribežališče grešnikov! nikar ne zaverzi naših prošenj, ampak prosi z milim maternim glasom svojega edinorojenega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki

se zdaj na altarji za nas daruje, da cena njegovega terpljenja in njegove smerti nad nami zgubljena ne bo, ampak, da nam njegovo terpljenje in njegova smert, katere spomin se zdaj na altarji ponavlja, v odrešenje in v zveličanje zaleže.

Oče naš.

O naša ljuba Gospa! posoda duhovna, posoda polna vse gorečnosti in svete ljubezni, ves čas svojega življenja si bila neprenehoma v molitev zamišljena, in tvoje največji veselje, že od perve mladosti, je bilo, vedno Bogu služiti. O prešini tedaj z žarki svoje svete pobožnosti moje mlačno serce in očisti ga vseh posvetnih misel in želja, da bom po nauku tvojega edinorojenega Sina le za to prosil, kar mi je v dušno zveličanje. Uči me, o moja Gospa! da bom vse v Jezusovem imenu prosil, da bom po njegovem neskončnem

zasluženi vse upal, in da se bom tudi njegovi sveti volji v vseh rečeh popolnoma podvergel.

Obhajilo.

O Gospod Jezus Kristus! ti si rekel: „Jaz sem živi kruh, ki sem z nebes na zemljo prišel. Kdor od tega kruha jé, bo živel vekómaj, in kruh, katerega bom jaz dal, je moje telo za življenje svetá.“ Oh, kako hočem tedaj stopiti k angeljski mizi, ki sem poln gnjusobe in nečistosti? Kako hočem užiti nebeško mano, ki sem se dozdam s posvetnimi sladnostmi pečal? Nisem vreden telo Jesusa Kristusa, svojega Odrešenika, užiti, ki sem ves z grehi omadeževan. Moje serce je ognjuseno zavoljo strasti moje hude volje, moj jezik in spomin popolnoma še ne počivata, ker se gerdega opravljanja udeležujeta, tudi moje oči še niso ukrotene v nečimer-nih pogledih. Oh! nisem, gotovo nisem

vreden, svetega Obhajila prejeti. Ker pa vreden nisem, neskončne sladkosti okusiti in pravega, živega Boga zaužiti, prosim tebe, o Marija! da mi milost sprosiš in me pripelješ k angeljski mizi, po kateri preserčno hrepenim. O moja Gospa! prosi za me in po tebi, milostni materi, bom gotovo veliko milost dosegel, da smem pristopiti k mizi Božji, kjer se pobožne duše razveseljujejo. Usliši, o Jezus! prošnjo svoje matere, ki za me grešnega človeka prosi, in po njeni prošnji naj pride tvoja milost k meni, naj v meni vekomaj ostane in naj me prerodi iz grešnega človeka v ponižnega spokornika, da bom potem vreden postal, k mizi Božji pristopiti in angeljskega kruha se udeležiti. O Marija, mati svete ljubezni! s tisto sveto pobožnostjo in čisto ljubeznijo, s katero si v prvem kerščanskem zbirališči presv. zakrament altarja, Telo svojega Sina, iz rok aposteljniov prejemala, mi sprosi milost, da bom bolj in bolj vreden

prihajal, pristopiti k angeljski mizi, katero mi je pripravil Jezus Kristus, moj Odrešenik. Marija, mati svete ljubezni! sprosi mi tudi milost, da bom zlasti ob smertni uri prečudne skrivnosti Jezusove neskončne ljubezni s čistim srcem prejel, da bom zamogel potem s terdnim zaupanjem k sodbi stopiti. O naša ljuba Gospa! sprosi mi poslednjič milost, da se bom po smerti z Jezusom in s teboj, svojo ljubo duhovno materjo, sklenil.

Po svetem Obhajilu.

Dopolnjena je visoka skrivnost neskončne daritve svete maše. O Marija! kar je Jezus Kristus, tvoj edinorojeni Sin, na gori Kalvariji v odrešenje vsega svetá doprinesel, se je tudi zdaj na altarji po mašniku zgodilo. Nekervav je bil namreč tukaj na altarji spomin tiste kervave daritve, katero je Jezus, tvoj Sin, na križi opravil. O milostna mati! prosi torej svojega ljubeznjivega

Sina, da nas zasluženja te presvete daritve udeleži, da nam naše grehe zbriše, in da nas moč te presvete daritve za naprej neprenehoma hudega varuje. O sladka Devica! prosi tudi in pomagaj nam s svojo mogočno priprošnjo, da vsa svoja dela in opravila vse zopernosti in težave iz ljubezni do njega voljno prenašamo, da jih z njegovim terpljenjem sklepamo in si jih potem v dušno zveličanje obračamo. Amen.

M o l i t e v

k našej ljubej Gospej presvetega Serca
po sveti maši.

O visokočastita, o izvoljena, o sladka mati našega Gospoda Jezusa Kristusa, kraljica vsega sveta, ki si vredna bila, Odrešenika sveta v svojem deviškem telesu nositi in roditi! na visokem sedežu v nebeškem prebivališči

zdaj kraljuješ kot mati svojega stvarnika, obdana z vso imenitnostjo in mogočnostjo, katero ti le Bog sam skazati zamore. Zavoljo tega se k tebi obrnem in kličem: Mogočna pomočnica! ozri se na me in nikar me ne zapusti v velikih nevarnostih in v potrebah tega življenja, ampak odženi od mene vse dušne sovražnike in zatiraj skušnjave, katere mi nikakor pokoja ne dajo. Pomagaj mi tudi v vseh potrebah, saj me vidiš, da sem zapuščen in prav reven na svoji duši, zakaj mnoge, obilne pregrehe in hudobije, katere sem delal, so moji ubogi duši odvzele milost Božjo, lepo, nedolžno, svatovsko oblačilo, so jo Bogu nedopadljivo, in časnih in večnih kazen krivo storile. V tej veliki revščini svoje duše pa zdihujem k tebi; in pri tebi, o Marija! pomoči iščem. Pomagaj mi, oh! pomagaj mi s svojo mogočno priprošnjo, da mi bodo po neskončni ceni Jezusovega terpljenja vsi storjeni grehi zbrisani in da moja

uboga duša posvečujočo milost, Božje dopadajenje in pravico do nebes zopet zadobi. Pomagaj mi tudi s svojo mogočno pomočjo, da me neskončna cena presvete daritve Jezusovega terpljenja bolj in bolj v dobrem vterjuje, in s čednostimi bogatega stori. Prosi, oh, prosi, Marija! za me, in gotovo bom po tvoji mogočni priprošnji svetega sadu Jezusovih obljub deležen. Tako upam, o naša ljuba Gospa! in v tem sladkem zaupanju zdihujem: Pribežališče grešnikov, zaupanje človeškega rodú, prijateljica in razveseljevalka umirajočih, prosi za-me, da neskončna cena Jezusovega zasluženja nad menoj zgubljena ne bo, temuč, da mi tekne v večno zveličanje. Amen.

Spovedna pobožnost.

(Po sv. Jederti.)

Molitev za svete odpustke.

Opomba. Kdor koli gre k spovedi in k sv. Obhajilu, in kleče pred podobo križanega Jezusa to molitvico s skesanim srcem opravi, in moli v namen sv. cerkve, lahko dobi vselej popolnoma odpustke. (Pij VII. 10. aprila 1821.)

moj preljubeznjivi, naj dobrotljivši Jezus! glej me klečejočega tukaj pred tvojim naj svetejšim obličjem. Z največo ljubeznijo in z naj priserčnišim usmiljenjem ogledujem tvoje svete petere rane, in v duhu premišlujem tiste besede, katere je prerok David od tebe, o moj Jezus, go-

voril: „Roke in noge so mi prebodli, in so razšтели vse moje kosti“. Pri tem tvojem terpljenji te prosim iz globočine svoje duše, da mi vtisneš globoko v serce pravo živo vero, daš resničen kes nad svojimi grehi in terden sklep, te nikdar več razžaliti. Amen.

Pred spovedjo.

O presladki Jezus, ki si iz ljubezni do nas ljudi postavil zakrament svete pokore v tolažbo vsem grešnikom, da smo po njem očiščeni vseh svojih grehov in da zopet milost zadobimo! poglej jaz najbolj ubogi grešnik, ki sem te vnovič večkrat razžalil in svojo dušo na vso moč omadeževal, povračam se k tebi nazaj ter hočem prejeti ta blaženi in sv. zakrament s terdnim zaupanjem, da mi bodo odpuščeni moji grehi. Da, hočem vse in vsake grehe, katerih se spominjam, ves ponižan in skesan spoznati pred mašnikom, ki je

na tvojem mestu, nočem zamolčati vedoma nobenega greha, naj bo še tako ostuden in osramotiven. Tiste pa, katerih se ne spominjam več, hočem vendar privzeti v to spoved in jih vsaj tebi svojemu najvišjemu večnemu mašniku povedati, in obtožiti se hočem pred vsemi nebeščani, da sem tvoje vzvišeno veličastvo nezvesto zaničeval in razžalil.

Prosim te, tedaj, najmilejši Oče, da pogledaš tudi mene ubogega tako milostno, kakor si gledal svojega Sina, ko je na Oljski gori na svojem obrazi ležal ter pokoril se za grehe vsega sveta, in te prosim, usliši mojo preserčno prošnjo za usmiljenje. Da nadomestim dolžni kes, ki ga žalibog ne čutim, darujem ti tisto grenko britkost, katero je občutil tvoj Edinorojeni ves čas svojega življenja nad grehi vsega sveta, zlasti pa, ko je na Oljski gori iz preobilne britkosti kervavi pot potil, in te prosim, da opereš v kopeli te presvete kervi mojo dušo vseh njenih

madežev in jo ozaljšaš s tvojo čistoto, ki je bela kakor sneg, po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sedaj kliči sv. Duha, ter sprašuj svojo vest.

Opomba. Dušam, ki večkrat prejmejo sv. zakramente, naj bode opomnjeno, da ni toliko na tem, da se boječe izprašujejo o vseh mogočih grehah in se jih obtožujejo, marveč naj v resnici obžalujejo tiste grehe, katere so zakrivili. Ako se imamo spovedovati le odpustljivih grehov, nikar ne pozabimo, da smo bolj varni kes obuditi in terden sklep storiti tudi zaradi enega ali drugega večjega greha iz prejšnjega življenja, to povejmo tudi spovedniku, da obžalujemo iz vsega serca vse grehe prejšnjega življenja, posebno tiste zoper 4., 6. ali 8. zapoved in jih tudi sprejmemo v svojo spoved. Marsikatero pobožno dušo, ki to opuščajo, so v nevarnosti, da zaradi pomanjkanja kesanja zakramenta sv. spovedi ne prejemaajo in mu celo nečast delajo.

a) Sprašaj se o svojih mislih.

Ali si se mudil v nečimurnih, ošabnih, nespodobnih, nevoščljivih, maščevalnih, natolcljivih, lakomnih, jeznih, nepoterpežljivih, maloupnih in nevernih mislih?

Sprašuj se pri tem, ali si bil prostovoljno vzrok takim mislim in željam, ali si se v njih mudil, ko so nastale po naključji, ali si imel le mimogrede, le trenotje veselje nad njimi, ali si vedoma vanje privolil.

b) O svojih besedah.

Ali je bilo govorjenje ošabno, nesramno, zapeljivo, dvoumno? Ali si se z grehom hvalil? Ali so bile tvoje besede brez ljubezni do bližnjega, zaničevalne, natolcljive, opravljive in obrekljive? Ali si lagal? Ali si lahkomišljeno prisegal, ali si se rotil, ali si sv. besede v zló rabil, ali si koga zasramoval, ali si klel in zmirljal, ali si se pričkal, ali si bil jezičen, ali si zaupano skrivnost raznašal?

c) O svojem dejanji.

Prepirljivost, gerdo ravnanje z bližnjem, sovražna osornost, maščevanje, neusmiljenost, krivičnost, dejanska nepokorščina do starišev in predpostavljenih, tatvina, goljufija, priderževanje, ali poškodovanje tujega blaga. Nepoštenost v kupčevanji in občevanji, pohajkovanje, nevarna ali prepovedana družina in razveseljevanje, nezmernost, pijanost, nečisti greh, prestoppek zoper sramožljivost, pohujšanje.

d) O svojih zamudah.

Postopanje, opuščanje stanovskih dolžnostij, opuščanje molitve, onečastenje nedelj in praznikov, prelomljenje postne zapovedi, zanikernost v dolžnosti prejemati sv. zakramente; nejevolja ali pomanjkanje dobrega namena pri spolnovanji vsakdanjih opravil. Ali si po svoji moči skazoval dela usmiljenja?

e) O tujih grehih.

Resnično ali vsaj navidezno dopadajenje nad slabim, molčečnost, dolžnosti svaritve in naznanitve nasprotna, pomaganje v nepripuščenem, dajati drugim priliko v greh.

K e s.

O najdobrotljivejši Bog! jaz, tvoja najnevrednejša stvar, sem tvojo božjo dobroto iz gole napačnosti ali hudobije tolikokrat razžalil, da bi me mogel po pravici studiti in preganjati, kot svojega smertnega sovražnika. O Jezus Kristus, spoznavam, da sem napačno ravnal in prav močno se pregrešil nad tabo. Vendar, kar sem storil mi je

tako močno žal, da raji prevzamem vsako zló, kakor da bi te zopet razžalil s kakim smertnim grehom. Kesam se ne samo zaradi ostrih in strašnih kazni, katere sem zaslužil, temuč največ zaradi tega, ker sem tebe tako milega, ljubeznjivega, tako dobrega in zvestega Gospoda, kateri me ni nikdar v najmanjši stvari razžalil, marveč mi vse mogoče dobrote skazoval — tako hudo in tako sramotno razžalil. Odpusti mi, najbolj usmiljeni Jezus v tisti ljubezni, s katero si molil k svojemu Očetu za svoje preganjavce; ker terdno sklenem, vso krivico, ki sem jo storil s svojim grehom, poravnati s toliko večo zvestobo. Ne prosim, da mi odpustiš z zadolženjem tudi zaslužen kazen, marveč sem pripravljen, taisto sprejemati od tvoje očetovske roke, kedar, kjer in kakor bo tebi dopadalo, da bode spodobno tvoji božji pravici. Padem tedaj z največo ponižnostjo in udanostjo tebi k nogam, sprejemem z

obema rokama tvojo pravično kazen čez me in sem pripravljen sprejemati vse zoperno, karkoli bodeš ti o tem ali onem življenji meni prisodil.

Pred spovedjo reci:

Glej, o Gospod! jaz revni grešnik pridem ubog in nevreden k tebi, k viru polnemu usmiljenja, da me opereš vseh madežev in odvežeš vseh grehov; dodeli mi, da se vredno in odkritoserčno spovem po Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, Gospodu našemu. Amen.

Po spovedi.

(Ps. 102.) Poveljučj, moja duša, Gospoda, in vse, kar je v meni, njegovo sveto ime.

Hvali, moja duša, Gospoda, in nikar ne pozabi vseh njegovih dobrot; ki ti odpušča vse pregrehe, ki ti ozdravlja vse slabosti;

ki oteva pogina tvoje življenje, ki te venča z milostjo in usmiljenjem.

Milostljiv in usmiljen je Gospod, poterpežljiv in obilen usmiljenja.

Ne serdi se večno, tudi ne žugaj vekomaj.

Ni nam storil po naših grehih in ni nam povračeval po naših hudobijah.

Ker, kakor visoko so nebesa od zemlje, tako močno je njegovo usmiljenje nad njimi, ki se ga bojé.

Kakor se oče otrók usmili, se Gospod usmili njih, ki se ga bojé; ker on vé, kakšne stvari da smo; pomni da smo prah.

Hvalite Gospoda vsi njegovi angelji, njegovi služabniki, ki spolnujete njegovo voljo.

Hvalite Gospoda, vsa njegova dela; po vseh krajih njegovega gospodstva hvali, moja duša, Gospoda!

Čast bodi Očetu . . .

Vsegamogočni večni Bog, čigar usmiljenje nima konca in čigar dobrota je neizmerni zaklad, iz vsega serca se

zahvalim tvojemu ljubeznjivemu veličastvu za neskončno dobroto, ki si jo meni skazal, ker si mi tako usmiljeno grehe odpustil in svojo milost zopet podaril. Počeščeno bodi tvoje Božje usmiljenje, počeščena bodi neizvedljiva ljubezen tvojega dragega Sina, ki ga je nagnila, da je ustanovil tak lahek in močan pripomoček v odpuščenju našim grehom. Zato hočem združen, z vso zahvalo, katero so ti od nekdaj doprinašale spokorne duše, tebi peti hvalo in čast zdaj in na vekomej. Amen.

Ko pokoro opraviš, reci:

In ker sem ti, premili Oče, s svojimi mnogoterimi grehi in zanikernostmi prizadeval veliko krivico, pripravljen sem tudi, da popolnoma zadostim tvoji božji pravici, kolikor premorem. Tedaj hočem s priserčno pobožnostjo opravi pokoro, katero mi je spovednik naložil v tvojem imenu. O da bi jo mogel opraviti s tako ljubeznijo in po-

božnostjo, da bi Tebi s tem napravil več veselja in dopadajenja, kakor sem Ti s svojimi grehi prizadel krivice in zaničevanja! Da bode to mogoče, združujem svojo pokoro z vsemi deli zadostjenja, katere je tvoj ljubeznjivi Sin opravljal v 33 letih s postom, čuvanjem in molitvijo in ž njimi ti darujem svojo molitev in svojo pokoro. Poglej tedaj preljubeznjivi Oče, mene krivičnega grešnika, klečati pred tvojimi nogami, ko bi tebi storjeno krivico rad popravljal z dvojno ljubeznijo in dodeli mi moč in milost, da opravljam to molitev, kakor je tebi dopadljivo. Amen.

Zdaj moli, kar ti je naloženega, in potem skleni:

O presveti Oče, združen z vsemi spokornimi deli, ki so bila opravljena v povečanje tvojega imena, darujem ti svojo spoved in zadostovanje in te prosim, da jo sprejmeš po zasluženji terpljenja tvojega ljubega Sina in po

priprošnji presvete Device Marije in vseh svetnikov, da bode meni v zveličanje. Kar pa mi manjka resne priprave, popolnega kesa, odkritoserčne in čiste spovedi, to vse priporočujem sladkemu Sercu tvojega edinorojenega Sina, zakladnici vsega dobrega; iz bogastva v nji se poplačuje tebi ves dolg, da se tako popolnoma poravnajo vse pomanjkljivosti, vsi pregreški pri prejemanji tega zakramenta, in da me tudi ti v nebesih odvežeš grehov tako resnično, kakor je to storil na zemlji tvoj služabnik, ki si ga v to pooblastil. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

Sedmere stopinje, svoje življenje poboljšati.

1. Terdni sklep, rešiti (zveličati) svojo dušo.
2. Kerščanska katoliška vera.
3. Povernitev storjene škode.

4. Ogibanje grešnih priložnost in zatiranje hudih nagnjenj.
5. Dobro vest sprašati in pogostna sv. spoved.
6. Terdni sklep, ne več grešiti.
7. Stanovitna molitev.

K pobožnemu življenju nas spodbada.

1. Volja Božja.
2. Včlovečenje in zgled Jezusa Kristusa.
3. Terpljenje in smert Jezusova za grešnike.
4. Večkratno vredno prejemanje presvetega Rešnjega Telesa.
5. Zgled svetnikov.
6. Božje navdihovanje.
7. Skerb in trud posvetnih ljudi, kateri si toliko prizadevajo celo za vse samo časne in minljive reči.

Obhajilne pobožnosti.

Priprava.

edar se pripravljamo za sv. Obhajilo, zbudimo v sebi gorečnost, ljubezen in želje in v tem trenutku, ko se bližamo sveti mizi, zaklenimo vse svoje dvombe in svoje skerblijivosti, polni zaupanja v Jezusovo Serce.

Nikar se ne dajmo odvrčevati od sv. Obhajila, ako nas nenadoma napade britkost, če je naše serce pobito ali neradovoljno razburjeno. Vsako terpljenje je daritev, ki jo moramo položiti na oltar. Čim slaběji smo, čim bolj smo v nevarnosti, da bi ne onemogli, tem bolj zaupajmo svojemu božjemu Zveličarju in približajmo se njemu. O kako zelo ljubo dušo, katero preganja lastna ljubezen, a vendar pribeži k njegovemu svetemu Sercu in si vse prizadeva, da bi premagala sama sebe. Stopimo tedaj v to Serce, ki nam je zmirom

odperto in ki nas tako preserčno ljubi. Ali ne pravi Bog sam, da nas je zapisal sebi v roke? Kolikor bolj smemo zaupati, da smo zaperti v Sercu Jezusovem, ako le sami želimo, da bi tam stanovali.

Sv. Janez Krizostom pravi: ta čas, ko prejmemo sv. Obhajilo, moramo si misliti, da se dotaknemo s svojimi ustmi svete desne strani, da pijemo iz nje predrago rešnjo Kri, da postanemo deležni vsega zasluženja, katerega si je pridobilo terpeče Serce Jezusovo.

1. Približajmo se Sercu Jezusovemu v duhu svete vere. Ono je namreč Serce našega Jezusa, našega Boga, ki ga hočemo prejeti! Kakšna prednost! Kakšne milosti nam more nakloniti to Božje združenje!

O Jezus! ti si, ki ga hočem prejeti. Ne zavidam več sreče tistim, ki so živeli s tabo. Le nekaj časa si bil na zemlji, tukaj v sv. Obhajilu se ponavlja brez prenehanja skrivnost tvojega včlovečenja. Tvoja ljubezen, o Jezus, je najdla to čudapolno združenje, in vsa večnost je prekratka, da bi se tebi zato zahvalil. Ti, moj Bog in Go-

spod, hočeš v meni prebivati! Milost sem tedaj najdel pred tabo sicer ne po svojem zasluženji, ker nisem družega, kakor revna, grešna stvar, ampak po obilnosti tvojega usmiljenja.

2. Približajmo se Sercu Jezusovemu v duhu pokore, da zadostujemo za svoje grehe in da nam bodo odpuščeni! Recimo tedaj s ponižnim in skesanim srcem:

O neskončno sveti Bog! dovoli, da najdem v tvojem sv. Sercu zdravilo mojim ranam. O čisto Serce, ki si občutilo globoko žalost nad grehi ljudi, vlij meni pravi kes nad temi, ki sem jih storil. Misel na bitko žalost, katero sem ti naredil na Oljski gori, me užali in osramoti! O presveto Serce, ki nad vse ljubiš čistost in ne terpiš najmanjšega greha, dodeli mi stud nad vsem, kar tebe razžali!

Serce, ki se pokoriš in si plačalo odkupnino za naše duše, daj da raztergam vezi grehov, da strahujem svoje razvade, da mrtvím svoje občutke in

s pokoro nadomestim, kar sem z grehom tebi časti odvzel.

3. Približajmo se Sercu Jezusovemu z zbranim duhom, da oprosteni vseh opravil in vsega raztresenja počivamo z ljubljenim učencem na sercu božjega učenika; tam nas bode Bog razsvetil.

O Gospod Jezus! ki si aposteljne, preden si dal se jim v jed, zbral v obednici zadnjo večerjo proč od svetnega hrupa, naj k tebi pridem, da bodo v tvoji navzočnosti utihnile moje strasti, da se bode upokojila moja domišljija in da zadobim gospodstvo nad sabo samim. Zvolil si noč, da si prepuštil se svojim ljubljenim učencem, in me s tem učiš, da ljubiš pokoj in molčečnost, in se moreš razodeti le mirni in zbrani duši. Stori v meni, da se ločim od vsega stvarjenja . . . Moja volja je tvoja . . . Daj, da spoznam tvoje svete namene zastran mojega posvečevanja, da podpiran s tvojo milostjo taistim ustrezam z vso zvestobo.

4. Približajmo se Sercu Jezusovemu s zaupanjem in izročenjem, da v njegovi dobroti in pohlevnosti najdemo tolažbo pri svojim terpljenji, pri svojih zopernostih, težavah in britkosti.

Kako bi se ne izročil tebi, o Jezus, z vsim zaupanjem, ki si obljubil, da nas hočeš varovati, kakor punčico v očesu, da nas hočeš pod svojimi perutami braniti napadov naših sovražnikov. O pokrij me sè škitom tvojega presvetega Šerca, da varno in mirno počivam v senci tega svetišča. Ali nisi sam rekel: „Ko bi tudi mati pozabila svojega otroka, vendar jaz tebe ne bom pozabil.“ In kako me moreš zapustiti, ker si v tabernakeljnu pričujoč le zaradi tega, da občutim neprenehoma tvoje usmiljenje do mene! Tedaj zaupam v té, moj Jezus!

Vendar me misel na kazen, katero zaslužim zavoljo grehov, straši in plaši. Kaj hočem storiti, da ne poginem v brezno tvoje pravičnosti? O Jezus, skrijem se v brezno tvojega

usmiljenja, v neskončno dobroto tvojega ljubeznjivega Serca. O da bi mogel biti v tem viru usmiljenja očiščen vseh svojih madežev! Hočem se pokoriti, o Bog! za svoje grehe, in poln zaupanja iz svoje velike revščine pogledati na sveti križ, ker tako stopam kviško do tvojega presvetega Serca, od kodar mi bo došlo odpuščenje.

Tvoje usmiljenje, o Gospod, pravi prerok, je boljše od življenja. Moja duša bi se pogubila, ko bi nehala zaupati v té. Zatoraj te hočem ljubiti, ali sam se hočem bati, tebi hočem zaupati, ali samemu sebi ne zaupati.

5. Približajmo se Sercu Jezusovemu, v ponižnosti spoznajmo, kakor skesani cestinar, svojo nevrednost, da zadobimo, kar on, milost pri Bogu.

O Jezus! vem in čutim, da sem veliko bolj siromaščen, kakor le morem zapopasti. Ne samo, da nisem vreden, tolikokrat pristopiti k tvoji sveti mizi, marveč nisem vreden, da bi se

le enkrat združil s tabo. Vendar ti, o Jezus! ne zahtevaš, da bi bil vreden; ti si zmirom pripravljen, da mene sprejmeš in greš v mojo dušo, da le svoje grehe obžalujem in tebe ljubim. Poglej tedaj, o Jezus! pri tvojih nogah mene ubogega grešnika; ti si mi edina podpora, tvojemu usmiljenju se priporočam; glej me ubogega bolnika, ki pri svojem nebeškem zdravniku išče zdravja, glej me žalostnega, moj najboljši tolažnik si ti!

O moj Zveličar! kateremu sem ljubeče serce večkrat globoko ranil, ne pripusti, da bi kedaj sv. Obhajilo prejel nevredno, da bi svojih grehov iz vsega serca ne studil in se jih ne kesal. Daj, da se tebi bližam v hvaležnosti in ljubezni, tebi, ki si prišel za voljo grešnikov, in ki tako močno koperniš, da bi bili zveličani.

6. Približajmo se Sercu Jezusovemu z darežljivim duhom! Darovalnost si je Bog zvolil, da nam je skazal svojo ljubezen. Na altarji postane zopet daritev, da se nam vnovič podari.

O moj Zveličar! kako bi mogel zadosti premisliti ljubezen, s katero brez prenehanja živiš v sveti hostiji nam v daritev. Kaj se hočem iz tega učiti, ako ne tega, da se moram tudi jaz tako brez ozira vsega tebi darovati?

Križ je sveta dedščina, katero si nam zapustil po svoji smerti, in ti hočeš, da prejmemo to dedščino rado-voljnega serca.

Zdaj, o Jezus! ko se hočeš darovati meni, zdaj prosim za tvoj križ, da po njem ostanem najtesneje s tabo združen. O Jezus, tvoj križ, tvoja ljubezen, in moj kes, naj bodo vedno hrana moji duši! Vem, da proteča volja natorna ne zmanjša veljave darú; ti sprejmeš dobro voljo, ki ne obupa zastran težav in ki terpi brez godernjanja, kot dar tebi dopadljiv. Daj mi milost, o Jezus! da vsako Obhajilo poterdi mojo voljo in približa popolnosti, da bode sprejela radovoljno in z veseljem vsaki dar, katerega ti zahtevaš od

mene. Premagaj, ko prideš v mojo dušo, z močjo svoje navzočnosti nasprotovanje moje uboge nature, ki mi pripravlja pri vsakem terpljenji tako težke bôje in stori, da se vedno spominjam tega, da terpljenje tega časa, se ne da primerjati veličastvu, katero nas čaka.

7. Približajmo se Sercu Jezusovemu z gorečnostjo, da mu nadomestimo razžaljenje, ki se mu nareja v zakramentu ljubezni; spodbujajmo se, da se vadimo v krepostih, od katerih nam tukaj v tabernakeljnu izgled daje.

O Jezus! ki te hočem sprejeti v svoje serce, pripravi si sam stanovanje, tebi vredno. Vnemi v nas ljubezen polno hvaležnosti in priserčnosti, kakor se spodobi daru, ki ga deležen postanem v tem zakramentu.

Naj slišim tvoj glas, ki naj veže vse zmožnosti moje duše in vse čute mojega telesa. Nimam česa, kar bi ti mogel darovati v pripravo za sveto Obhajilo, tedaj darujem tvojemu ne-

beškemu Očetu tvoje Serce, da mi bode milostljiv zavoljo njega.

Poglej poln usmiljenja želje mojega serca, ki hoče tebe sprejeti, dasiravno sem tako malo vreden te milosti; daj mi duha, s katerim so se svetniki bližali tvoji mizi: vero sv. Petra, kes sv. Magdalene, ljubezen sv. Janeza Evangelista in gorečnost sv. Pavla. Darujem ti počesčenje tvojih svetih angeljev, njih poniževanje (uklanjanje), njih spoštljivost in ljubezen. Darujem ti vse občutenje tvoje svete Matere, njeno neomadežano čistost, vso gorečnost njenega serca, ki se je v ljubezni topilo.

Moje serce hrepení po tistem srečnem trenutku, v katerem bo tebe sprejelo in se združilo s tabo. O Jezus! misel na tvoje ljubeče serce je meni najslajša tolažba v življenji, a vendar, kolikokrat prežene to tolažbo moja raztresenost in lahkomišljenost! Da bi vendar vsaj v tem trenutku mislil le na

to srečo, da te bodem prejel, in se ves zamaknil v to blaženo pričakovanje.

Požgi, uniči mojo nepopolnost in vse moje grehe v ognji tvoje ljubezni in vzemi v posest to dušo, ki hoče brez prideržka biti tvoja.

Zahvala po sv. Obhajilu.

V trenutku, ko sprejmeš sv. Obhajilo, moli preponižno . . . uniči samega sebe . . . vse zmožnosti tvoje duše naj pretresa misel: Bog je v meni! . . . To združevanje naj se prikaže v tem, da bolj premaguješ samega sebe, da berzdaš svojo domišljijo, svojo občutljivost in samoljubje.

Nasloni se s ponižnim zaupanjem sv. Janeza na Serce Jezusovo in odpočij tam od vseh skerbij, britkost in težav v življenji.

1. Poslušajmo, kako nam Božji Zveličar odkriva svoje serce z besedami: „Glej, tukaj je serce, ki je tebe tako močno ljubilo;“ glej ga, ni v nebesih, ne na gori Kalvariji, tudi ne v tabernakeljnu; glej ga tukaj v sebi.

Serce tvojega Zveličarja, veselje vseh nebes je v tebi! Sulica je odperla taisto,

da v njem bereš velikodušno, premilo ljubezen Jezusovo do tebe. Vso svojo kri je pretil zato, da spoznaš, da se ljubezen razodeva z darovanjem, a ne s čutili.

O serce mojega najvišjega Gospoda! moja vera gleda tebe s začudenjem . . veržem se pred tebe v prah, in te molim. O kralj mojega serca, gospoduj v taistem; tvoji ljubezni, vsegamogočnosti in modrosti se podveržem za veke!

O moj vsegamogočni kralj! molim te, Tebi posvečujem vse, kar sem in kar imam, svojo prostost, svoj spomin, svoja opravila, svoje nagnjenje; gospoduj brez zadržka v moji duši! Vodi moje stopinje do tvojega večnega kraljestva, kjer se angelji v brezkončni radosti veselé, gledati tvoje obličje, kjer se jim življenje, ki izvira iz tvojega moljenega in češčenega serca, deluje in jih blaží. Oh, kako malo sem jaz storil, da bi se mogel udeleževati njih veselja! Ti pa si radodarni Bog,

in ti veš, da te ljubim. Ko bi tudi hodil v smertni senci, ne bom se bal zlega, ker si ti, o Bog! pri meni. Še celo kazni, s katerimi me tepeš, so mi v tolažbo. Terpljenje in poniževanje, katero mi pošiljaš, hočem sprejemati hvaležnega serca, rajši hočem zavoljo tebe zaničevan biti, kakor da bi me svet čislal. Tvoji modri in milostljivi previdnosti, ki vse vodi, izročam se poln zaupanja, in preserčno želim hoditi za taboj, kamor koli pojdeš, po tvojem izgledu hočem voljno terpeti in serčno prenašati svoj križ. Ako je tebi v čast, da sem reven, da v življenji terpim in se zatajujem samega sebe, daj mi milost, da ne iščem tukaj veselja in da bodem s tabo združen, živel po tvojem svetem namenu in tudi tako umerl.

2. Poslušajmo vabilo Gospodovo: „Pridite k meni vsi, ki ste trudni in s težavami obdani, hočem vas poterčiti.“ Združimo se prav premilo z njegovim sv. Sercem, da se tam navzamemo duha, ki je

doveršil delo našega odrešenja, namreč duha ubožnosti, ponižnosti, terpljenja in miru.

O Jezus, vtisni tvoje presladko ime „Zveličar“ prav globoko mojemu spominu, da ne bode nikdar izbrisano iz njega, naj bode v molitev, ki le vedno puhti iz mojega serca k tebi. Tvoje poniževanje v tvojem včlovečenji je sicer prečudno, pa še bolj čudovito je tisto, ki te vabi v moje revno serce. Pri včlovečenji si sprejel našo natoro; v najsvetejšem Zakramentu si jetnik za nas v podobah kruha in vina. Tam si vzel podobo hlapca; tukaj pa greš v serce vsacega grešnika. Tam si le enkrat stopil Mariji v naročje; tukaj na altarji si zmirom pripravljen, da se združiš z nami.

O dobrotljivi Jezus, naj se spolni nad mano tvoja obljuba. Ti si v mojem sercu, ki je polno boječnosti, revščine, negotovosti in vsakoverstne stiske. Pokrepčaj me, in dodeli, da obilno okušam sad tvojega milostnega obiskovanja.

Glej, tvoj sem brez vsacega pri-
 deržka; razpolagaj z mano po svoji
 volji in po svojem dopadajenji. Vse,
 kar je na tvoji posvečeni osebi, me
 vabi k tebi; tvoja premila otročnost,
 lepota tvojega svetega človeštva, tvoje
 bolečine, tvoje ranjeno serce, tvoje pre-
 bodene roke, tvoja glava s ternjem
 venčana, kri, ki teče iz tvojih razterga-
 nih udov, glas iz tvojih ran. Akoravno
 zdaj ne preливаš kervi na križi, pre-
 liváš jo vendar v mojem sercu. Da-
 siravno zdaj več ne terpiš, vendar meni
 naklониš sad svojega terpljenja. Dasi-
 ravno zdaj več ne umiraš, vendar da-
 ruješ svojo smert za mene, da mi serčnost
 oživljaš in zaupanje vterjuješ, daruješ
 mi svoje serce, svojo ljubezen, svoje
 svete rane in svoje neskončno zasluženje.

3. Poslušajmo tožbo našega Božjega
 Zveličarja: „Glej tukaj Serce, ki je ljudi
 tolikanj ljubilo, in ljudje ga nasprotno
 tako malo ljubijo“.

O moj Jezus! s svojega križa doli,
 iz tabernakeljna, v sv. Obhajilu, po-

navljaš dolgo časa te ganljive besede: „Glej tukaj moje serce! Tvoje je! Dam ti ga v tolažbo in pokoj tvoji duši. Prizadevaj si, da dobro obračaš to predrago darilo. Ljubezen je plamen, ki vse pokonča, kar doseže.“

O Jezus, tedaj nečem več živeti samemu sebi, ker le življenje, ki se vedno daruje, more nekoliko odgovarjati velikosti tvoje ljubezni.

Tvoje presladko Serce naj bode središče in cilj vsega mojega dejanja. Ti le ljubezen zahtevaš od mene, in kako bi bilo, da bi se branil poverniti ljubezen. Gospoduj ves v mojem sercu in vzemi ga popolnoma v posest. Tebe samega hočem ljubiti, le po tebi hrepeneti, le tebe premišljevat, le tebe samega posesti! Razun tebe si ne želim veselja, ne pokoja. Dodeli mi o Jezus milost, da le to storim, kar dopada tvojemu Sercu; daj mi, da posvečujem svoja dela v duhu resničnega darovanja, naj me vodi povsod tvoja

ljubezni polna roka, in ničesa se nočem bati, kakor le tega, da bi tebi ne dopadel.

4. Poslušajmo besede našega Zveličarja: „Prosim te, stori kaj, da tolažiš moje Serce.“

Kaj morem jaz, uboga stvarica storiti, da bi tebe tolažil, o Jezus! Kaj morem storiti družega, kakor da zakličem ves ponižen: „Govori o Gospod, tvoj hlapec posluša.“

Razpolagaj z mano in z mojim po tvoji sveti volji. Pripravljen sem za vse.

Iz serca sem pripravljen, da prinašam dar, ki ga tirja od mene tvoja ljubezen. Naj bi vsako sveto Obhajilo obnovilo to pogodbo, po kateri sem postal tebi lastnina.

“
Skušaj, da v svojem sercu take misli še bolj zaterdiš, ter prašaj se, ali morda že nisi dolgo časa Bogu odrekel kakšen dar?

Poslušaj besede sv. Janeza: „Eden vojakov je odperl Jezusu desno stran.“

Naj nam to ne zadostuje, da to rano ogledujemo nekaj časa, marveč stopimo vanjo s svojim srcem. Potem se bomo učili, da bomo razumeli njegove bolečine, to premišljevanje bo v nas obudilo globoko usmiljenje in v nemalo nas bo v ljubezni.

O Jezus! nikdar bi te ne bila ranila sulica, ko bi že poprej ljubezen ne bila ranila tvojega Serca. Vse terpljenje ni zmagalo tega Serca, a ljubezen, s katero je bilo napolnjeno do mene, ta ga je premagala. Kaj bode tedaj moje serce, ki je tako občutljivo pri najmanjših bolečinah in razžaljenji, neobčutljivo do tvoje ljubezni? Kdo more gledati rano tvojega Serca, da bi tebe zopet ne ljubil!

Serce Jezusovo je zavetje; vhod je zmirom odprt; pa kako malo duš, ki vanj stopa. In zakaj? Ker v Serce Jezusovo se pride le skozi rano, največ ljudi pa beži pred ranami in bolečinami. Le skozi kervavo odprtino moremo stopiti v Serce Jezusovo, t. j. le potem, ko smo sami sebi odmerli;

le ponižnost in zatajevanje samega sebe nas sposobi, da okušamo sladkosti Božje ljubezni.

6. Poslušajmo besede Gospodove: „Jaz spim, ali moje Serce čuva.“

Tudi v tem svetem tabernakelju, kjer tvojega miru na videz nikdo ne moti, delaš za nas. Ti veš, kako težko stane pokorščina prevzetnosti mojega serca, ki hoče biti neodvisno in zatoraj čuje tvoje Serce v tabernakelju, da je tvoja pokorščina, v kateri zmirom ostaneš, meni v izgled. Moja prevzetnost se upira revščini in poniževanju, in tvoje presveto Serce je v tabernakelju, da mojim očem kaže Vsemogočnega, skritega v ponižnem zagrinjalu kruha.

Tvoje Serce čuje vso noč, da mene čaka . . . Ko te pozdravljam, pogleduješ me ljubeznjivo, v tistem srečnem trenutku, ko te prejmem v sv. Obhajilu, pa prideš z veseljem v moje serce.

Ako imam tebe, kaj se čem bati?

Kedar se name navalé skušnjave, kedar me tare terpljenje, kedar me ljudje zapuščajo in me tuga vsake verste napolnuje, upam v tebe, o moj Jezus! Ti si v mojem sercu; tvoje serce čuje nad mano! Ti poznaš moje terpljenje, ti šteješ moje daritve. — Ti čuješ nad mojimi strasti, da jim zapoveduješ, nad mojim nagnjenjem ter mi pomagaš, da ga zmagujem; nad vsem mojim dejanjem, da ga posvečujem; nad mojim življenjem, da ga združujem s tvojim.

O moj Gospod in Bog, da bi te vendar ljubil čez vse! Ganjen hvaležnosti za tolike izkaze tvoje ljubezni dodeli vsaj, da kličem poln zaupanja k tvojemu svetemu Sercu:

O moj Jezus, združen s tabo počivam v miru, a moje serce čuje, da te hvali in ljubi vse dni svojega življenja.

Podarjenje.

Serce Jezusovo, neskončno sveto Serce, posvečujem se tebi brez prideržka

in za zmirom. Ti razpolagaj z manoj v sedajnosti, v preteklosti in v prihodnosti. Pod tvojim varstvom in k tvoji veči časti hočem začeti in končati vsa svoja dejanja in nehanja. Tvoji ljubezni posvečujem vsaki dan svojega življenja. Vsaki dan želim združen z daritvijo sv. maše ponavljati to otrčsko izročanje za se in za vse, za katere sem se namenil moliti.

Tvoje Serce, o Jezus! naj bode v prihodnje meni v edino tolažbo. K njenu se hočem zatekati v vsem svojem terpljenji, v vseh težavah in stiskah. Odstrani iz mojega serca vsako poželenje, vsak sklep in vsako misel, ki je nasproti tvoji presveti volji. Daj mi moč, da premagam vsako skušnjavo. Ohrani moje serce čisto, in varuj me zoper mojo lastno slabost v vsakem trenutku mojega življenja. Bodi mi pomoč v smerti in v nebesih moje večno plačilo. Amen.

Ločitev.

Ljubljeni moj Jezus meni, in jest Njenu!

(Vis. pesem 2, 16.)

O Jezus, bodi moj le sam!
 Kar koli hočeš, rad imam,
 Kar Ti želiš, je meni všeč,
 Za celi svet ne maram več!
 O stori, kar Ti je ljubó,
 Le eno spolni mi željó:
 Da Rešnje Tvoje bo Teló
 Do konca z mano sklenjeno.

O Jezus, bodi moj le sam!
 Kar nočeš Ti, vse rad oddám,
 Naj ljubši mi — naj gré, le gré,
 Če počí tudi mi sercé!
 O vzemi vse — le preč, le preč,
 Le enega ne vzemi več:
 Presveto Rešnje naj Teló
 Ne bo od mene ločeno.

O Jezus, bodi moj le sam!
 Vse strasti, odpovém se vam;
 Če zdrav sem, Jezus, al' bolan,
 Če reven, sem le Tebi vdan:

Če vzameš meni sladki mir,
 Še to mi vdanosti bo vîr:
 Le Rešnje Tvoje naj Teló
 Do konca dni pri meni bo!

O Jezus bodi moj le sam!
 Brez Tebe šel bi kam? o kam?
 Si več mi kot očetov dom,
 Te bolj kot mater ljubil bom;
 Če sem na zemlji zgubil kaj,
 Se majhno zdi in nič mi zdaj;
 Sej Rešnje Tvoje je Telo
 Bogastvo mi čez-angeljsko.

O Jezus, bodi moj le sam!
 Lepote tukaj ne poznam,
 Ne sreče, ne dobrote ni
 Na zemlji, razun sam le Ti.
 Mi sreča bi naj lepši b'la,
 Ak' zadnja ura bi prišla,
 Da Rešnje Tvoje bi Teló
 Hladilo bilo mi sladkó.

O Jezus, bodi moj le sam!
 V terpljenje vsako rad se vdam,
 Kar hočeš Ti, vse rad storim,
 Kjer hočeš Ti, tam rad živim,
 Če prav natori ljubo ni,
 Ti reci, vse naj se zgodi:
 Le Rešnje bode da Teló
 Do konca me poživljalo.

O Jezus, bodi moj le sam!
 Na zemlji v svetem raji tam,
 Ker kar nebó nebesa st'ri,
 Lepota ni, to si le Ti!
 Le Ti Gospod! le Ti Gospod!
 Mi vedno v sercu, v ustih bod',
 In Tvoje Rešnje naj Teló
 Pospremi srečno me v nebó.

Vera, upanje, ljubezen.

Djanje vere.

Moj Bog! vérujem v tebe pravega živega Boga, edinega v natori in trojnega v osebah: Očeta, Sina in svetega Duha; vérujem, da je Sin Božji, druga oseba v sveti Trojici, za nas človek postal, terpel in umerl; da je tretji dan od smerti vstal, in da po svojem vnebohodu sedi na desnici Boga Očeta in bo prišel sodit žive in mertve; vérujem, da je Jezus Kristus svete Zakramente postavil, da nobeden brez vere in kersta, in potem, kedar v greh pade, brez pokore zveličan ne bo; vé-

rujem, da je gnada Božja vsem potrebna; vérujem tudi, da ti, moj Bog! vse dobro z dobrim, vse hudo s hudim plačuješ, da nam naše zasluženje samo skoz tvoje pomaga; vérujem neumerjočnost človeške duše; vérujem zadnjič tudi vse, kar si ti po svoji sveti katoliški cerkvi zapovedal verovati, in da zunaj taiste nobeden zveličan ne bo. Vse to pa zato vérujem, ker si ti to razodel, kateri si večna modrost in resnica. V ti in za to katoliško vero želim živeti in umreti. O moj Bog! poterdi me s svojo gnado v ti sveti veri.

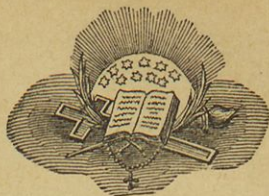
Djanje upanja.

Moj Bog! terdno upam po zasluženji, terpljenji in smerti svojega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa zadobiti odpuščenje vseh svojih grehov; zaúpam s tvojo gnado in pomočjo tvojo voljo dopolniti, greha se varovati, in tako večno veselje in zveličanje doseči. In vse to upam zato, ker si ti,

moj Bog! to obljubil, ker si vsegamogočen, neskončno dober in zvest v svojih obljubah, kateri ne moreš ne goljufati in ne goljufan biti. Moj Bog in Gospod! stori še večje to moje upanje.

Djanje ljubezni.

Ljubim tebe, moj Bog! iz celega serca in čez vse, za to, ker si ti sam v sebi naj višja, vse ljubezni in časti vredna dobrota in lepota. Iz te ljubezni proti tebi je meni močno žal zavoljo vseh grehov mojega celega življenja, ker sem z njimi tebe, svojega Boga, razžalil, in sklenem, od zdaj na dalje tebe, svojega Boga, nikoli več ne razžaliti; tebi samemu želim služiti, tebi v vseh rečéh dopasti, svojega bližnjega hočem zavoljo tebe, kakor samega sebe ljubiti in tako želim v ti ljubezni živeti in umreti. O Bog! užgi v meni ogenj svoje ljubezni, da bom v svojem sercu gorečo ljubezen proti tvoji dobroti vedno ohranil. Amen.

Sv. križev pot

presvetega

Serca Jezusovega.

I. Postaja.

Jezusa k smerti obsodijo.

O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje
ljubezni!

Oh, kaj si pač občutilo serce Jezusovo takrat, ko je on, nedolžno Jagnje stal pred Anom Kajfom, Poncijem-Pilatoma — kedar je bil zaslišal svojo smertno sodbo!? — Ljubezen Jezusova

do revnih ljudi storila ga je popolnoma molčečega.

O sladko Serce Jezusovo, napolni tudi moje serce s tako poterpežljivostjo in udanostjo v voljo tvojega nebeškega Očeta, kedar me bodo po nedolžnem zaničevali, sodili in obsodili. Amen.

II. Postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje ljubezni!

Sladko Serce Jezusovo, akoravno polno grenke bolečine zavoljo slepote sodnikov — krivične sodbe — nehvaležnosti njegovih smertnih sovražnikov, vendar ne jenja ljubiti in poterpeti!

Usmili se, o sladko Serce Jezusovo! posebno tistih, kateri morajo prenašati britkosti in bolečine tega življenja, da pokrepčani s tvojo ljubez-

nijo, stanovitni ostanejo do konca svojega življenja. Amen.

III. Postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje ljubezni!

Gospoda zapuščajo telesne moči, teža svetega križa, katerega so naložili njegovim ranjenim ramam, podere ga na tla. Njegovo Serce vendar ostane močno in ogenj njegove ljubezni ne ugasne, temuč se vnovič poživi, da dopolni voljo božjo.

S terdnim zaupanjem navdaja me tvoja ljubezen, o Jezus! ker vidim, da stopaš po kervavem poti iz gole ljubezni in v skerbi za naše zveličanje. O sladko Serce! poterdi tudi moje serce — o goreče Serce, užgi moje, da na poti k tebi v večnost ne omagam. Amen.

IV. Postaja.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje
ljubezni!

Jezus sreča tedaj svojo žalostno mater! Oh, kaj je pač takrat občutilo njegovo Serce, kaj je čutilo serce njegove žalostne matere!?

O žalostna mati Marija! ki si na križevem poti srečala svojega ljubeznivega sina, usmili se nas, in prosi za nas, da se usmili Jezusovo sladko Serce tudi nas, da ne poginemo v svojih hudobijah, temuč dosežemo večno življenje. Amen.

V. Postaja.

Simon pomaga Jezusu križ nositi.

O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje
ljubezni!

Nebeški oče pošlje svojemu ljubemu sinu pomočnika — ubogo stvar

— revnega dninarja. Njegovo Serce ga radovoljno sprejme — razsvitlí njegovo spoznanje in užgè v njem ogenj svoje ljubezni.

O usmiljeno Serce Jezusovo! pošlji tudi meni ob uri britkosti pomočnika, da ne omagam, temuč vsaki skušnjavi srečno odidem. Amen.

VI. Postaja.

Veronika podá Jezusu potni pert.

O sladko serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje ljubezni!

Božja ljubezen pošlje Veroniko s potnim pertom Jezusu naproti; njegovo hvaležno Serce pa vtisne znamenje v njega, — svojo lastno obličje.

O sladko Serce Jezusovo! vtisni v moje serce gnado resnične hvaležnosti, da povsod za taboj hodim in v tvoji ljubezni do konca ostanem. Amen.

VII. Postaja.

Jezus pade v drugič pod križem.

O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje
ljubezni!

Serce mojega Zveličarja tudi s
pomočjo Simona iz Cirene ni vstani
vzdržati raztepenega trupla Jezusovega;
vdrugič že mili Jezus leži na tléh. —
In oh! zopet se spravi na noge, da
dokončá strašno pot.

O Serce mojega Jezusa; ne pu-
sti me obupno ležati, kedar padem,
temuč daj mi pomoč, da vstanem in
nikdar več ne padem. Amen.

VIII. Postaja.

Jezusa tolažijo Jeruzalemske žene.

O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje
ljubezni!

Oh, kaj pač je moglo občutiti
Serce Jezusovo, kedar je videlo njegovo

božje oko strašno gorjé, ki je imelo priti nad leté žene in njune otroke tisti dan maščevanja, ko se je razlila jeza božja nad Jeruzalem in njegove prebivalce!

O sladko Serce mojega Zveličarja! naj tudi moje serce žaluje s žalujočimi, jih tolaži s pravo modrostjo in opominja poslednjih reči. Te milosti te prosim zavoljo svoje ljubezni, katero imaš do nas vseh ljudi. Amen.

IX. Postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje ljubezni!

Tako zeló je oslabel Jezus, da ga tretjič podêre križ na tla, nič več vstati, nič več si pomagati ne more.

O Serce mojega Gospoda, varuj me, da nikdar ne padem v greh, in

ko bi bil toliko nesrečen, pomagaj mi, da vstanem in zopet z veseljem dopolnujem voljo tvojega Očeta. Amen.

X. Postaja.

Jezusa slečejo.

O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje ljubezni!

Reven je bil Jezus že od rojstva; ni ljubil bliščobe tega sveta; revneje pač ni mogel biti, ko sedaj, ko ga obropajo celó njegovih oblačil. In glej! ljubezen božjega Serca Jezusovega je tudi to voljno preterpelo.

O presveto Serce Jezusovo! da tudi jaz reven postanem v duhu, da ne navezujem svojega serca na posvetne reči, temuč vselej lahko rečem: „Moj Bog, moja ljubezen, moje vse!“ Amen.

XI. Postaja.

Jezusa križajo.

O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje
ljubezni!

Najvišo stopnjo je dosegla ljubezen Jezusova na sv. križi. To nam spričujejo okrog stoječi — razbojnik na njegovi strani viseč — prečista Devica — in njegov ljubljene učenec sv. Janez.

Nikjer, o Jezus! ljubezen tvojega Serca bolj plamteče ne gorí, kakor na lesu sv. križa! Prosim te tedaj klečé pred tvojim sv. križem, ne dopusti, da bi kedaj pozabil tvojo neizmerno ljubezen, temuč dodeli mi milost, da s teboj živim in umerjem. Amen. "

XII. Postaja.

Jezus na križi umerje.

O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje
ljubezni!

Jezus umerje, ljubezen njegovega
Serca pa še vedno živí. — On kliče:
„Dopolnjeno je“ in plamen njegovega
Serca še ne ugasne, ker ljubi nas z
neizmerno ljubeznijo.

O ljubezni polno Serce, užgi tudi
moje serce s svojo sveto in gorečo
ljubeznijo, da le tebe vsikdar ljubim v
življenji in po smerti. Dodeli mi to
milost zavoljo ljubezni svojega Serca.
Amen.

XIII. Postaja.

Jezusa s križa snamejo.

O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje
ljubezni!

Tek in namen Jezusovega življenja
na zemlji je tedaj dokončan, in njegovo

presveto Serce, zdi se nam, nehalo je za nas na vekomaj býti. O! ali ono še vedno živí in zvesto býje za svojo presveto mater in svoje učence.

O sladko Serce Jezusovo! dodeli nam moč v smertnih britkostih, da serčno premagamo skušnjave svojega hudega peželenja, hudobnega sveta in hudičeve, in da veselo in zmagovito vstopimo v dolgo večnost. Amen.

XIV. Postaja.

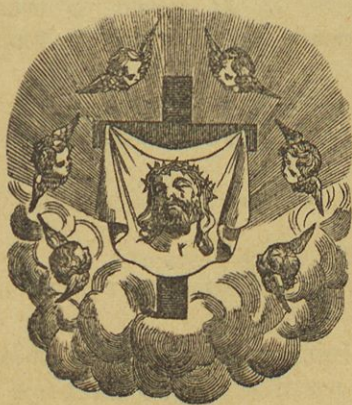
Jezusa v grob položé.

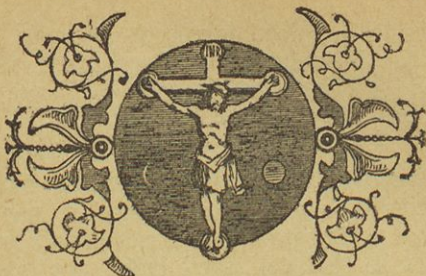
O sladko Serce Jezusovo!

Usmili se nas, usmili se nas zavoljo svoje ljubezni!

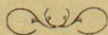
Jezus počiva v grobu, toda njegovo presveto in ljubezni božje polno Serce vendar živí in ne neha delati v naše izveličanje. Premisli to in bodi mu hvaležen.

Usmili se me, o sladko Serce Jezusovo! kedar bom pred tvojim sodnim stolom trepetaje stal in se odgovarjal za svoje misli, želje, besede in dejanja — prosim, da zadobim milost in usmiljenje pri tebi, ter dosežem venec večnega življenja. Amen.

Sveti križev pot.

Razlaga, začetek in vrednost svetega križevega pota.

Sveti križev pot je spomin tistega težavnega pota, po katerem je Zveličar hodil, ko je od Pilatovega dvora, kjer je bil krivično k smerti obsojen, težak križ na goro Kalvarijo nesel. Ker je naš Gospod na tem poti, s težkim križem obložen, neznano veliko terpljenja,

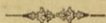
bolečin in žalosti preterpel, se ravno zato ta pot imenuje: „Pot svetega križa“, ali: „Križev pot“, „Pot Kalvarije“, „Pot bolečin in žalosti“.

Ker je naš Odrešenik na tem poti dvanajstkrat zadržan, po smerti pa dvakrat prenešen bil, s križa namreč v naročje svoje prežalostne matere, potem pa v grob, zato se tudi delí sveti križev pot v štirinajst postaj ali štacijonov.

Bere se, da je Marija Devica, potem, ko je bil Jezus v nebesa odšel, ves čas svojega življenja tiste kraje obiskovala, na katerih je njen sin terpel in čudeže delal. Te misli je tudi bil Leon papež X. Pobožna sestra Marija Agreda tudi pripoveduje, da Marija, naša preljuba mati, nikoli ni prenehala obiskovati tistih svetih krajev, in da je ondi z žalostnim srcem premišljevala, kako grozovitno mučenje je mogel terpeti njen Sin. Po tem takem se sme reči in terditi, da je Marija Devica naj prva sveti križev pot obiskovala, in to pobožno opravilo začela.

Obiskovanje svetega križevega pota je premišljevanje britkega terpljenja našega Gospoda Jezusa Kristusa pri sleherni postaji. Kako prijetno je to premišljevanje

v Božjih očeh, se ne more prav dopovedati in ne popisati. Sv. Bonaventura pravi: „Nobena pobožnost ne obudi toliko svetih željá, kakor premišljevanje terpljenja, križa in smerti našega Gospoda Jezusa Kristusa. O prečudno terpljenje! čigar premišljevanje dušo tako visoko povzdigne, da ne le samo angeljem enaka, temuč vsa božja postane.“ Sv. Frančišek Salezij pravi, da se po premišljevanji Kristusovega terpljenja naj popred ljubezen Božja v naših sercih vžgè; zato ga imenuje naj bližnjo pot k vsem čednostim in k nedolžnemu življenju. Sv. Albert, imenovan veliki, uči, da je premišljevanje Kristusovega terpljenja bolj zaslužljivo, kakor če bi se kdo celo leto ob suhem kruhu postil ali golonog v svete dežele na božjo pot hodil.

M o l i t e v

pred svetim križevim potom.

M o l i m o !

Začni, prosimo Gospod, s svojim duhom, naše dejanje, in spremljaj ga

s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej v tebi začénjajo, in v tebi začete tudi v tebi dokončajo. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Darovanje svetega križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz vsega serca, da sem te kedaj, o največja dobrota! razžalil. Darujem ti tedaj ta sveti križev pot k tvoji časti, v spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene ubozega grešnika hodil. Jaz se želim vdeležiti vseh odpustkov, ki so za sveti križev pot podeljeni, torej tudi želim vse tako opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi milost in moč, da s tem

svetim križevim potom v tem življenji tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužim. Amen.

Ako še nisi odpustkov Bogu daroval za tiste, za katere mu jih darovati želiš, da bi jim bili v prid, mu jih zdaj daruj.

Pri nekaterih postajah se zadobé popolnoma odpustki; ker pa nobeden ne more sam zase več, kakor le en sam popolnoma odpustek zadobiti, naj druge za duše v vicah Bogu daruje, kakor postavim: za dušo svojega očeta, matere, brata, sestre, prijatelja ali katerega družega itd.

I. Postaja.

Jezus je k smerti obsojen.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je poslušal in sprejel krivično sodbo brez vsega izgo-

varjanja. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ki so sodbo podpisale. Hudoča tvojega jezika, s katerim si se večkrat pregrešil zoper Boga in svojega bližnjega, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa k smerti obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogemu grešniku. Boš le tedaj za nevredno stvar ječo, verige in tepenje terpel? in se dal obsoditi k taki grozovitni smerti. Oh! to je zadosti, da rani moje serce, in da objokujem vse pregrehe, katere sem storil s svojim jezikom. Obžalujem jih tedaj in kličem k tebi: O moj Jezus! usmiljenja prosim te, usmiljenja in milosti, o Jezus!

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. Postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakošnim veseljem in zadovoljnim srcem dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kakó poterpežljivo tepenje in suvanje malopridnega ljudstva prenaša! Ti pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci k njemu:

Ne tebi, o Jezus! ampak meni gre križ. O težki križ! ki so ti ga moji grehi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi svojo gnado in moč, da vse križe rad sprejmem, katere sem s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom svoj križ voljno objel, in se tako od svetá ločil; daj mi tako ljubezen do križa, da si bom vselej s tvojo slu-

žabnico sv. Terezijo voščil in želel: Terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. Postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite kervi ves oslavljen, prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bít, z nogami teptan in suvan. Vendar se ne sliši ne žalovanja, ne nevolje iz njegovih ust. Ti pa tožiš, če le majhen križ občutiš, ali kako zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz naj večí grešnik klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sem padel! kolikrat sem se

pogreznil v globočino hudobije! O Jezus! podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri tebi iščem, da ves čas svojega življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in da tako v svoji zadnji uri zveličanja upati zamorem.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. Postaja.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo Serce Jezusovo! Oh, s kakošno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino serce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša: „Kaj ti je storil moj sin?“ kliče k tebi Marija. — „Kaj hudega ti je storila moja mati?“ te vpraša Jezus. Oh, zapusti že vsaj svoje grehe, zavoljo katerih midva tako žalost in bole-

čine terpiva! O grešnik! kaj praviš k temu?
Reci tedaj in zdihni iz svojega serca:

O božji sin Marije! o presveta
mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves
potert in ponižan klečim pri vajinih
nogah. Jaz sem tisti izdajalec, s svo-
jimi grehi sem brusil meč, kateri je
vajini serci ranil. Oh meni je iz serca
žal; prosim vaji, odpustita mi! Milost,
o Jezus! milost, o Marija! Po svoji
veliki milosti mi dodelita milost, da
nikdar več ne bom grešil, temuč, da
bom vajino grenko terpljenje in žalost
noč in dan premišljeval in objokoval.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. Postaja.

*Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ
nositi.*

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, ki
si ves udan nečimernosti sveta in slad-

nostim svojih počutkov, ki svoje križe ne iz serca, temuč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh, zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja! Sprejmi rado-
voljno vse križe in nadloge, katere ti bo poslal tvoj ljubeznjivi Oče. Terno skleni, ne le vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, temuč tudi svojemu Bogu za nje hvaležnega se skazovati; prosi ga tako le:

O ljubeznjivi Jezus! zahvalim te za toliko priložnosti, ki mi jih daš, da bi za té terpeti, in za sé kaj zaslu-
žiti zamogel. Oh, moj Bog! daj mi milost, vse, kar se mi bo v tem živ-
ljenji težkega prigodilo, s poterpežlji-
vem srcem prenašati, in s tem večnega
veselja se vdeležiti. Stori, o Jezus, da
bom tukaj s taboj jokal in terpel, po-
tem pa s teboj v nebesih „gospodoval.“
Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. Postaja.

Veronika podá Jezusu potni pert.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej, in premisli v tem pertu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in s to ljubeznijo vtisni njegov obraz v svoje serce. O kako srečen boš, ako boš z Jezusovim obrazom v svojem serci živel, in z njim v večnost pojdeš! Da tedaj to milost zadobiš, prosi svojega Boga, in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveto podobo svojega obličja, da bom brez nehanja na té mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imel, in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruhom tvojega terpljenja hočem svojo dušo nasitovati, in moje oči bodo vedno solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. Postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in Gospod zopet na zemlji leži, ves oslabljen od velike bolečine, in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa poterla, in ga na zemljo vergla, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, in ne bodi več tako napuhnjjen! Spokori se, in skleni ponižniši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, da na zemlji pod težkim križem ležiš; vendar te molim in častim, kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh, vzemi iz mojega serca vso ošabnost, da bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako tebi dopadljivo ponižnostjo sprejemal, da bom s tem milost

zadobil, tudi s teboj v nebeškem kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. Postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli in preudari v svojem sercu, kako ti je treba jokati in žalovati: prvič zavoljo Jezusa, ki zavoljo tebe toliko terpi; drugič sam nad seboj, ker si še vedno nehvaležen in ga žaliti ne nehaš. Kako moreš v premišljevanji njegovega grozovitnega terpljenja terdovraten biti? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti revnim ženam kaže! obudi k njemu svoje zaupanje in zdihni iz serca:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, da se moje serce ne raztopi od solz velike žalosti? Solzá o Jezus! prosim, solzá prave pokore, in

serčnega usmiljenja mi daj, da se z objokanimi očmi in s skesanim srcem tiste milosti vdeležim, katero si revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči, poglej me ubozega grešnika, da bom tudi jaz poln tolažbe na zadnjo uro tebe videti mogel.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. Postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako Jezusa, ki je krotka in nedolžna ovčica, judje in neverniki, steklim volkovom enaki, tepejo, sujejo, simtertje vlačijo po terdem kamnji! O nesrečni greh, ki samemu Sinu Božjemu tako grozovitno terpljenje pripravljáš! O grešnik, ni morebiti tvoj Bog ves

v bolečinah vreden tvojih solz? Oh! reci tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! ki nebo in zemljo z enim perstom deržiš, kdo te je tako neusmiljeno vergel? Oh! nobeden drugi, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padel. Moja hudoba ni jenjala od grehov, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej, o Jezus! pri tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem, svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi ti tisoč in tisočkrat obljubim, nikdar več ne grešiti. O moj Bog! nikdar več, nikdar več. Oče naš. Češena Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. Postaja.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako je Jezus na svojem životu ves ranjen in stopen, in

tudi z grenkim žolčem napajan! Poglej, kako on svojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimernost v obleki s svojo nagostjo osramotuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh! verzi se k nogam svojega slečenega Jezusa in mu reci:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med tabo in mano! ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervjo oblit, jaz pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali vsaj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me ti na pravi pot. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, da bom namesti njih želel tvoje terpljenje občutiti, da bom tako vreden s teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

XI. Postaja.

Jezusa na križ pribijajo.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, katero je dobrotljivi Jezus občutil, kedar so rabeljni njegovo meso, kite in žile z žebli prevertali. Oh! kako je to, da se tvoje serce žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno tvojega Zveličarja mučijo? Vsaj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vli v moje serce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so te na križ pribili, stori s svojo milostjo, da bodo vse moje hude želje in moji občutki na tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, da bom, v življenji in v smerti s taboj križan, tudi s taboj v nebesih večno kraljeval.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

XII. Postaja.

Jezus umerje na križi.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri svoje oči, in premišluj svojega z žeblji na križ pribitega Jezusa. Poglej vse blede obličje Božje. Poslušaj, kako prosi odpuščenja tistim, ki ga križajo in žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, svojo mater izroči Janezu, priporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, poslednjič umerje z nagnjeno glavo. Tako je tedaj moj Jezus umerl? Rés, umerl na križi! in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi proč, kakor le s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! jaz vem, in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so te tako neusmiljeno umorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem te križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kedar te slišim tudi za tiste

prošiti, kateri so tebe križali. Kaj hočem tedaj za té storiti, ker si ti toliko zame storil? Poglej, o Jezus! pripravljen sem in voljan, vsem odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! zavaljo tvoje ljubezni odpustim vsem, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazati; in tako tudi upam ob svoji smertni uri vesele besede zaslišati: „Še danes boš z menoj v raji.“

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

XIII. Postaja.

Jezus je s križa vzet in dejan v naročje Marije.

Molimo te, o Kriste in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bi meč, ki je serce žalostne matere prebodel, kedar je ona svojega mertvega Sina v svoje naročje vzela. Videla je njega vsega ranje-

nega in kervavega. O kakošno žalost in bolečino je tistikrat v svojem sercu občutila! Kateri meč pa je bil tako oster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, ki je Jezusu življenje vzel, in Marijno serce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozoviti greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne matere in zdihni k nji tako:

O kraljica vseh mučenikov! kdaj bom vreden, da bi prav zapopadel tvojo žalost in muko? Kdaj bom zadobil milost, tvojo žalost v svojem sercu nositi, in s teboj terpeti? O velika gospa! sprosi mi to milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, ki so ti tako žalost storili; da bom, ves skesan in spokorjen, v zaupanji in ljubezni za té umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

XIV. Postaja.

Jezusa v grob položé.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in drugih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti pa naj ti gre k sercu težava in grenka žalost Marije, njegove matere, kedar zgubi iz naročja svojega ljubeznjivega Sina. V premišljevanji leté njene žalosti in njenega terpljenja se res sramuj, da si pri obiskovanji tega križevega pota tako malo usmiljenja občutil. Oh! zbudi svoje serce vsaj zdaj pri zadnji postaji. Položi s častjo kamen sv. groba; položi v duhu vanj svoje serce, in reci k svojemu mertvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! ki si tako kervavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležečega te častim in molim. Oh! jaz želim in vošim tebe v svojem serci zapertega imeti, da bi s teboj sklenjen, po tem svetem križevem potu k novemu življenju vstal,

in se v tvoji milosti s tega sveta ločiti
mogel. Po zasluženji tvojega terp-
ljenja, katero sem premišljeval, mi do-
deli, da bo na zadnjo uro tvoje sveto
rešnje telo moja popotnica; da bodo
moje zadnje besede: Jezus, Marija sv.
Jožef! in da svoje zadnje zdihtovanje
s tistim zdihtovanjem sklenem, s kate-
rim si ti na svetem križi svojo sveto
dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s
terdnim zaupanjem in z gorečo ljubez-
nijo s teboj in zavoljo tebe umreti,
in potem s teboj na večne čase živeti.
Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

M o l i t e v.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti
ljubezni, s katero si svojega Sina Je-
zusa Kristusa zavoljo mene na svét
poslal, in s katero je on s svojim brit-

kem terpljenjem in z grenko smertjo mene odrešil, ti darujem ta sv. križev pot, ki sem ga s tvojo milostjo obiskal. Vzemi to pobožno opravilo k povišanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene milosti, za odpuščenje grehov vsega sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa, za katere sem v začetku prosil. O milostljivi nebeški Oče! poglej na obličje Kristusa, svojega Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogemu grešniku! Amen.

Nekateri na zadnje tudi molijo 6 Oče našev in 6 Češena Marij. Ako ravno je ta navada dobra in pobožna, vendar ni ravno potrebna, temuč samo premišljevanje terpljenja našega Zveličarja je k zadobljenji odpustkov potrebna, in le to je namen in konec sv. križevega pota.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar, Jezus Kristus, in njegova žalostna mati Marija!

Pesem sv. križevega pota.

Oh, pridite stvarí!
 Kaj, glejte se godí!
 On, kater' nas vse živí,
 Strašno za nas terpí!

I. Postaja.

Razgajžlan, zapljevan,
 In kronan, zasram'van;
 Pred sodbo je peljan,
 Nedolžno v smert izdan.

II. Postaja.

Glej, križ mu naložé
 Na ranjene ramé,
 Oh Jagnje božje gré,
 In nese vseh dolgé.

III. Postaja.

Opešal je v močéh,
 Podrè ga križ, naš greh,
 Vtopljen v sveta dolgéh
 Leží potert na tléh.

IV. Postaja.

Oh, žalosten spomin!
 Ker sreča mater sin;
 Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

V. Postaja.

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon prosim te,
 Ne brani križa se.

VI. Postaja.

S pertom Veronika
 Obriše Jezusa;
 Spomin za to ji dá
 Terpljenja britkega.

VII. Postaja.

Slabosti ves prevzét
 Pod križem pade spét;
 O, jenjaj, grešni svét,
 Ponavljat' greh preklet!

VIII. Postaja.

Usmiljene žené!
 Ne jokajte za-mé;
 Točite za-se lé
 Spokornih serec solzé.

IX. Postaja.

Oh, Jezus omedlí,
 Pod križem spet leží;
 Naj vendar se zbudí,
 Kdor še v pregrehah spí!

X. Postaja.

Ko pride na goró,
 Ga slečejo gerdó,
 Pijačo mu dajó
 Ostudno in grenkó.

XI. Postaja.

Na križ ga položé,
 Razpnó roke, nogé,
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

XII. Postaja.

Na križi tam visí,
 Oh, sveta teče krí:
 Za grehe vseh ljudi
 Zveličar smert storí.

XIII. Postaja.

Marija, k teb' hitím,
 Tvoj'ga Sinu častím,
 Z vama, dokler živím,
 Rad jokam in terpím.

XIV. Postaja.

Za naš greh mertvega
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga
 V grob svojega serca.

* * *

O Jezus! hvala zdaj
 Ti bod' ino vselej;
 Skoz' svojo smert nam daj,
 Te ljubiti' vekomaj.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!
 Bog Sin, Odrešenik svetá, usmili se
 nas!
 Bog sveti Duh, usmili se nas!
 Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se
 nas!

Sveta Marija,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Mati Božja,		
Sv. devic Devica,		
Sv. Mihael,		
Sv. Gabriel,		
Sv. Rafael,		

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas
Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za
nas Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik, za nas Boga prosi!

Sv. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga
prosite!

Sv. Peter,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Pavel,		
Sv. Andrej,		
Sv. Jakob,		
Sv. Janez,		
Sv. Tomaž,		
Sv. Jakob,		
Sv. Filip,		
Sv. Jernej,		
Sv. Matevž,		

Sv. Simon,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Tadej,		
Sv. Matija,		
Sv. Barnaba,		
Sv. Lukež,		
Sv. Marka,	}	

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

Sv. Štefan,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Lavrencij,		
Sv. Vincencij,		

Sv. Fabijan in Sebastijan,	}	za nas Boga prosita!
Sv. Janez in Pavel,		
Sv. Kozma in Damijan,		
Sv. Gervazi in Protazi,		

Vsi sveti mučeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Gregorij,		
Sv. Ambrož,		
Sv. Avguštin,		

Sv. Jeronim,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Martin,		
Sv. Nikolaj,		

Vsi sveti škofje in spoznovalci, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Benedikt,		
Sv. Bernard,		
Sv. Dominik,		
Sv. Frančišek,		

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti menihi in puščavniki, za nas
Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Agata,		
Sv. Lucija,		
Sv. Neža,		
Sv. Cecilija,		
Sv. Katarina,		
Sv. Anastazija,		

Vse svete device in vdove, za nas
Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas
Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o
Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o
Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smerti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude
volje,

Duhá nečistosti,

Treska in hudega vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smerti,

reši nas, o Gospod!

S skrivnostjo svojega
svetega včlovečenja,

S svojim prihodom,

S svojim rojstvom,

S svojim kerstom in
svetim postom,

reši nas,
o Gospod!

S svojim križem in terpljenjem,
 S svojo smertjo in svojim pokopom,
 S svojim svetim vstajenjem,
 S svojim čudovitnim vnebohodom,
 S prihodom Tolažnika svetega
 Duha,

V dan sodbe,

Mi grešniki,

Da nam zanesi,

Da nam odpústi,

Da nas k pravi pokori pripelji,

Da svojo sveto cerkev vlada in
 ohrani,

Da pastirja apostoljskega in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohrani,

Da sovražnike svete cerkve po-
 nižaj,

Da našega cesarja obvaruj,

Da kerščanskim kraljem in oblast-
 nikom mir in pravo enovoljnost
 daruj,

Da vsemu kerščanskemu ljudstvu
 mir in edinost dodeli,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, sliši nas!

Da nas vse v svoji sveti službi
poterdi in ohrani,

Da naše misli k nebeškim željam
povzdigni,

Da vsem našim dobrotnikom večne
darí dodeli,

Da duše naše in naših bratov,
bližnjih in dobrotnikov večnega
pogubljenja reši,

Da sad zemlji daj in ohrani,

Da vsem vernim dušam večni po-
koj dodeli,

Da nas usliši,

Sin Božji,

prosimo te, sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne vpelji v škušnjava.
 O. Temuč reši nas hudega, Amen.

Molitve po litanijah

pri popoldanji službi Božji ob nedeljah in
 praznikih, kateri niso Matere Božje.

K svetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.
 O. Kateri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o .

O Bog! kateri si v prečudnem
 zakramentu spomin svojega terpljenja

zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. (Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.)

Za odvernjenje vseh nadlog in nevarnost.

Vsegamogočni, večni Bog! nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristijanov, za katere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesi svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibě, zdanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, nad katere je postavljen, z besedo in z dejanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji Božji časti,

k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega kerščanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristijane, za žive in mrtve.

Vsegamogočni, večni Bog, ki gospoduješ živim in mrtvim, in se usmiliš vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za katere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov, od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naša serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci

v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d. (petkrat).

Lavretanske litanije.

(Ob praznikih Matere Božje in ob sabotah.)

~~~~~

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,	} usmili se
Bog Sin, Odrešenik svetá,	
Bog sveti Duh,	
Sveta Trojica, en sam Bog,	} nas!
Sveta Marija,	
Sveta Mati Božja,	
	} za nas Boga
	} prosi!

Sveta devic Devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti Božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,

za nas Boga prosí!

Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica mučenikov,
 Kraljica spoznovalcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža iz-
 virnega greha spočeta,

za nas Boga prosí!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš i. t. d. Češčena Marija i. t. d.

MOLITVE.

I. K svetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kateri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi

tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. (Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.)

2. K sveti Devici, Materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnost. O častitljiva in blažena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje

na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

3. K sveti Devici, Materi Mariji.

(Od 1. adventne nedelje do božiča.)

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Mariji.

O. In je spočela od svetega Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod v naša serca vlij, da, ki smo po angelovem oznanenji včlovečenje Kristusa,

tvojega Sina, spoznali, po njegovem terpljenji in križi častitljivo vstajenje dosežemo.

(Od božiča do svečnice.)

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, Devica pred in po tlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l i m o.

Bog, kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil, daj, prosimo, da njo za nas prositi čutimo, po kateri nam je sreča došla, prejeti življenja začetnika, Gospoda našega, Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

(Od svečnice do velicega četrtega.)

Bodi češčena, nebes kraljica, češčena angelov gospá; češčena korenina, češčena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, mimo vseh lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Hvalimo te, Devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l i m o.

Dodeli, milostljivi Bog, brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

(Od velike sabote do 1. nedelje po binkošti.)

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Katerega si zaslužila nositi, ale-

luja! je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!
 V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!
 O. Ker je Gospod res vstal, aleluja!

M o l i m o.

O Bog, ki si po vstajenji svojega Sina Gospoga našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi Materi Devici Mariji veselje večnega življenja dosežemo.

(Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.)

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, oberni tedaj naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, bla-

ženi sad tvojega telesa: o milostljiva,
o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i t n o .

Vsegamogočni, večni Bog! ki si
dušo in telo častite Device Matere
Marije, da bi vredno prebivališče tvo-
jega Sina biti zaslužila, s pomočjo sve-
tega Duha pripravil, daj, da bomo, ki
se njenega spomina veselimo, po nje-
nih milostljivih prošnjah prihodnjega
zlega in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec,
katerega je postavil Gospod čez svojo
družino.

V. Prosi za nas sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! za-
služenje ženina tvoje presvete Matere
Marije pomaga, da, kar naša slabost
ne premore, nam bode po njegovih
prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te prosimo, raz-
veži po svoji milosti naših grehov vezi,
in ohrani po prošnjah svoje izvoljene
matere ljube Device Marije in vseh
svojih svetnikov nas svoje služabnike,
naše dobrotnike in naše pohištvo v
vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodo-
vino in naše prijatelje od hudobe in
grehov, in napolni jih z lepimi čedno-
stimi; dodeli nam mir in zdravje, od-
verni od nas vidne in nevidne sovraž-
nike, in odženi vse hude želje; daj
nam zdravo vreme in dobro letino.

skaži milost našim prijateljem in neprijateljem, in obvaruj to duhovnijo z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kristijanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvi večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse kerščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Stanovanje

ali

bivanje v božjem Sercu Jezusovem
za vsaki dan v tednu.

(Od zveličane Marjete Alakok.)

V nedeljo.

topi v odperto Serce Jezusovo kakor v ognjeno peč ljubezni, da se očistiš vseh madežev, s katerimi si se med tednom onesnažil, da se spokoriš v tem življenji za grehe, da boš v pri-

hodnjem življenji živel v čisti ljubezni, katera te bo vsega v sebe spremenila. Ta dan je odločen v počeščenje presv. Trojice.

Vaja. Varuj se danes prav skerbno vsacega, tudi naj manjšega greha, in če si bil tako nesrečen, da si katerega storil, prosi usmiljeno Serce svojega Odrešenika, da ti ga odpusti in te v svoji ljubezni zopet očisti.

V ponedeljek.

Misli se kot hudodelnika, ki želi svojega sodnika z obžalovanjem svojih pregreh potolažiti in je pripravljen njegovi pravici zadostiti. S temi mislimi stopi v Serce Jezusovo, da se zakleneš v hram ljubezni in se vdeležiš grenkostij, katerih je bilo polno presv. Serce Jezusovo. Pokazati se moraš pripravljenega biti tako tesno zvezan, da ti nobena druga prostost ne ostane, kakor njega ljubiti, ne druga luč, ne drugi občutek, nič družega, kakor samo tista čista ljubezen, katera prebiva v presv. Zakra-

mentu, kakor v hramu. Zarad zasluženja tega prebivališča prosi za rešenje duš iz vic in v ta namen opravljaj vsa svoja dela v duhu pokore.

Vaja. Odpovej se iz ljubezni do božjega Serca lastni ljubezni, včasi tudi kaki pripuščeni reči, in poterpežljivo prenašaj, kar te bo danes zopernega zadelo po vremenu, po delu ali po ljudeh, daruj to za duše v vicah, zlasti za tiste, katere so božje Serce posebno častile.

V torek.

Stopi v Serce Jezusovo, kakor učenec v učilnico, da se v njem učiš vednosti svetnikov, vednosti čiste ljubezni, katera bo storila, da boš na vse pozemlske vednosti pozabil. Tu moraš pazno poslušati glas Učenika, ki pravi: „Učite se od mene, ker jaz sem krotak in iz serca ponižen, in bote našli mir svojim dušam“.

Vaja. Prizadevaj se danes prijazen in miren biti z vsemi ljudmi, da častiš v

njih osebi svojega božjega Odrešenika, ki je rekel: „Kar ste storili mojemu naj manjšemu bratu, to ste meni storili“.

V sredo.

Stopi v Serce Jezusovo kakor popotnik v čoln; brodnik je ljubezen, ona te bo srečno pripeljala čez šumeče morje življenja, po katerem se moraš peljati, da dospeš v zavetje. Nevihte, katerih se moraš bati, prihajajo od lastne ljubezni, od nečimurnosti, od navezovanja na lastno voljo. Brodnik te bo varoval, ako njemu zvest ostaneš in se pustiš njemu voditi.

Vaja. Opravljaj danes vse duhovne vaje s posebno gorečnostjo, ne išči pri tem sebe in svoje zadovoljnosti, ampak Bogu samemu dopasti. Ako nimaš veselja do molitve, ne opuščaj je zavoljo tega, ampak daruj suhoto Kristusu, kakor on z udanostjo: „Oče, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi“.

V četrtek.

Stopi v Serce Jezusovo kakor prijatelj, ki je od prijatelja k obedu povabljen; pri njem boš našel veselje, katero preseže vse tvoje želje in vednosti. Tú v njem boš pregret z dragim vinom, katero stori vse pozemeljske grenkosti sladke, zemeljsko veselje pa grenko. Ta je prijatelj, je neskončno dober in pravi: „Vse, kar je mojega, je tvoje: moje zasluženje, moje rane, moja kri in moje bolečine, tako zahteva ljubezen in dobrota, jaz te hočem vsega v last vzeti, brez prideržka in delitve.“ Delaj danes vse v duhu ljubezni.

Vaja. Kadar greš k obedu, prosi Jezusa, da te obvaruje pred samim seboj; prosi ga, da ti bo vsaka jed, ki jo uživaš, iz ljubezni in pokorščine do njega, kakor duhovno obhajilo, po katerem vliva milost v dušo, jo živi in z ljubeznijo napaja.

V petek.

Premišljuj Kristusa na križi, kakor mater, ki je za-te terpela veliko bolečin; tukaj v njegovem Serci si boš odpočil kakor otrok v naročji svoje ljubeznjive matere; tukaj boš našel varnost in tolažbo. Prepusti se tedaj presv. Sercu Jezusovemu brez nepokoja in strahú zaradi prihodnjosti, on vse naprej vidi, in to naj ti bo zadosti. Pomnoži svojo ljubezen v zaupanji do njega in bodi prepričan, da te ne bo zapustil. V duhu udanosti prenašaj vse prigodke življenja, in ne prideržuj si nič drugega kot ljubezen.

Vaja. Prizadevaj si danes z bližnjim, kateri ti z besedo ali z dejanjem težave dela, z vso ljubeznijo ravnati, v prepričanju, da ti ga Gospod pošlje, da ti prinese križček od Serca Jezusovega v spomin.

V saboto.

Predstavljalj si Serce Jezusovo kakor dar v svetišči, ki je pripravljen od mašnika biti darovan. Med tem, ko mašnik po du-

hovno daruje, se mora dar v ognji ljubezni raztopiti in si novo božje življenje pridobiti. Sprejmi z veseljem vse dolžnosti žgavnega darú, sebi in svetu odmreti, in se vsega v njegovo čast in iz ljubezni do njega darovati, v njem boš našel novo življenje, od ljubezni navdušeno. Srečen boš, ako boš zamogel v resnici reči: „Živim, pa ne več jaz, ampak Kristus živi v meni z njegovo ljubeznijo, jaz delam in terpim v njem in ljubim z njim.“

Vaja. Prizadevaj si danes posebno tisto storiti ali opustiti, kar ti je težavno, daruj ravno to božjemu Sercu.

Hočeš li vediti, kdo bo naj bolj napredoval v tem bivanji v Sercu Jezusovem? Kdor je naj ponižniši, naj bolj zaničevan in kdor je vsega naj bolj oropan, ta bo imel naj večí delež. Naj bolj terpeči bo najbolj potolažen; naj usmiljenejši bo naj bolj ljubljen; naj molčečniši bo naj bolj poučen; naj pokornejši bo imel naj večé zaupanje in moč.

(Iz bukev „Heil. Stilleben“ v. Fr. S. Hattler.)

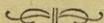
Nameni pri molitvi dnevnic

v praznik in med osmino

BOŽJEGA SERCA JEZUSOVEGA

in tudi pri molitvi

rožnega venca med osmino.

Pervi dan.

zedinjenji s presveto Devico Marijo in s sv. Jožefom.

Na čast tako plemeniti ljubezni božjega Serca do nebeškega Očeta in do nas.

V zahvalo za to dvojno ljubezen in za vse njene razodenja.

V zadostenje za tiste duše v vicah, katere so naj bolj častile Serce Jezusovo.

Prošnja za pomnoženje očitne pobožnosti do božjega Serca Jezusovega.

Drugi dan.

V zedinjenji s svetimi angelji.

Na čast krotkosti in ponižnosti, radodarnosti in zvestobi božjega Serca.

V zahvalo za vse popolnosti tega naj svetejšega Serca.

V zadostenje za mnoge nezvestobe proti njegovemu Sercu s prelomljenjem dobrih sklepov.

Prošnja za pomnoženje ljubezni do Boga in do bližnjega v naših sercih.

Tretji dan.

V zedinjenji z blaženo Marjeto Alakok.

Na čast Sercu vpodobljenemu od sv. Duha iz kervi presvete Device Marije.

V zahvalo za vse češčenje, katero je božje Serce od ljudi prejemalo.

V zadostenje za nečasti, storjene božjemu Sercu iz strahú pred ljudmí.

Prošnja za plemenito Serce, ki se le samega Boga bojí.

Četerti dan.

V zedinjenji s sorodovinci in predstariši Gospodovimi.

Na čast polne tolažbe Božje in nezmernemu terpljenju v Serci Jezusovem.

V zahvalo za bolečine in veselje božjega Serca.

V zadostenje za prebodenje božjega Serca na križi.

Prošnja za popolno zmago nad poglavitnimi strastmi.

Peti dan.

V zedinjenji s sv. Frančiškom Serafinskim in s sv. Klaro.

Na čast v njegovem terpljenji z zasramovanjem nasitenemu in v presv. Zakramentu mnogo onečeščenemu Sercu.

V zahvalo za poterpežljivost božjega Serca z nami v njegovem terpljenji in zdaj v presv. Zakramentu.

V zadostenje za naše nespodobno vedenje proti božjemu Sercu v presv. Zakramentu.

Prošnja za gorečo pobožnost do Serca božjega v presv. Zakramentu, pri sv. maši in pri sv. Obhajilu.

^v Šesti dan.

V zedinjenji s sv. Janezom evangelistom in sv. Tomažem.

Na čast rani križa, ternjevemu vencu in plamenu božjega Serca.

V zahvalo za razodenje pobožnosti božjega Serca.

V zadostenje za merzloto in nehvaležnost toliko ljudi do božjega Serca.

Prošnja za povišanje zaupanja do presv. Serca Jezusovega in za pobožnost do njega.

Sedmi dan.

V zedinjenji s sv. Alojzijem.

Na čast močnemu, modremu in svetemu božjemu Sercu, nam po njegovem zasluženji podeljenemu.

V zahvalo za zadnje boleče udarce na sv. križi prebodenega Serca.

V zadostenje za tiste grehe, kateri se Jezusovemu presv. Sercu naj bolj studijo.

Prošnja za priserčno usmiljenje s Sercem, posebno na Oljski gori obteženim.

Osmi dan.

V zedinjenji z vsemi na zemlji bivaječimi častilci božjega Serca.

Na Serci, Očeta molijočemu in na sebi vse molitve vrednemu.

V zahvalo za neskončno vrednost Serca Besede, z božjo naturo nerazločljivo zedinjene.

V zadostenje za mojo mlačnost v češčenji božjega Serca.

Prošnja za gorečnišo vnemo za poveličevanje božjega Serca.

(Sendbote des göttl. Herzens.)

Zdihljeji.

O ko bi bil jaz čisto zlato, da bi naredil altarček za Serce Jezusovo!

O ko bi bil morski biser, da bi naredil krono okrog njegovega Serca!

O ko bi bil svetilnica, da bi gorel pred njim noč in dan!

O ko bi bil lepo dišeče kadilo, da bi ga pred njim zažigal!

Pa saj imam serce: to mu je tako ljubo, kakor zlato, morski biser, svetilnica in kadilo; serce mu darujem.

Ljuba duša.

Po izgledu blažene nune Marjete Alakok imej vedno le Serce Jezusovo pred očmi v vseh svojih delih, to je na Jezusu, kar je naj dražje, naj slajše, njemu naj

Ijubše, od česar veliko pobožnih duš še pravega razuma ali prave zastopnosti nima.

Častilka Serca Jezusovega misli vedno le na Serce Jezusovo, hrepení po njegovi ljubezni, njene želje gredo k Jezusovemu Sercu, za Jezusovo Serce vse dela, terpí; z eno besedo, v Sercu Jezusovem, za Serce Jezusovo, po Sercu Jezusovem živí in umerje.

(Iz pisma č. P. Valjavca.)

Na čast Sercu Jezusovemu.

(Od Marije Lataste.)

Nekega dné je rekel Jezus Mariji Lataste: „Moja hči! Ali ne boš nič storila za to Serce, katero je zá-te toliko storilo; ono je več terpelo, kakor bodo ljudje zamogli kdaj razumeti in več, kakor boš ti sama kdaj zapopadla. Ti boš meni dopadla, ako ti tvoj dušni vodnik dopustí, da se vsak teden enkrat postiš v čast mojemu, za ljudi terpečemu Sercu. Tudi môli večkrat čez dan in enkrat klečé naslednjo molitev:

„Ljubeznjivo Serce mojega Odrešenika, molim te; krotko, dobrotljivo Serce mojega Jezusa, ljubim te; usmiljeno Serce, tebi dam svoje serce in sem prav živo presunjen nad vsem, kar si ti zá-me storilo in terpelo. Popolnoma ti izročim svoje serce, naveži ga večno ná-se, vnemi ga s svojo ljubeznijo, vlij mu svoja čutila in daj mi spoznati tvojo voljo ter se vaditi v tvojih čednostih.“

Nato ji priporočí Jezus, naj ima veliko pobožnost do njegovega božjega Serca ter jo zagotovi, da mu je to naj dopadljivše in da bo po tej pobožnosti našla moč in serčnost v maloserčnosti, veselje v žalosti, mir v zmotah, blaženost v nadlogah.

(Iz življenja Marije Lataste.)

Darovanje presv. Sercu Jezusovemu.

Tebi, o presveto Serce Jezusovo, posvetim in darujem svoje življenje, svoje misli, besede, dejanja in terpljenje, da

bi bilo v prihodnje vse moje bitje obernjeno le samo v tvojo službo, v tvojo ljubezen, češčenje in poveljevanje.

Zato, o presveto Serce Jezusovo, hočem edino le tebe ljubiti, ti varuh mojega življenja, zastava mojega odrešenja in moje varno pribežališče ob smertni uri. Bodi ti, o dobrotljivo Serce, moje opravičenje pred stolom Božjim, in varuj me njegove jeze, katero sem po pravici zaslužil. Ná-te stavim vse svoje zaupanje, prepričan svoje lastne slabosti se prepuščam vsega tvoji milosti. Zatêri v meni vse, kar ti ne dopade, vtisni samega sebe kakor pečat na moje serce, da se vedno spominjam svojih dolžnostij in se nikoli od tebe ne ločim. Prosim te, da bi bilo tudi moje imé po tvoji milosti in dobroti zapisano v bukve življenja, da bom vsaki čas tak dar, ki je posvečen v tvoje poveljevanje, vedno žareč v plamenu tvoje čiste ljubezni in ves od te ljubezni presunjen na veke.

V to postavim vso svojo srečo; to so vse moje želje, kakor tvoj služabnik živeti in umreti. Amen.

Zdihljej. O presveto Serce, ki goriš v ljubezni do nas, napolni naša serca z resnično, žarečo ljubeznijo do tebe.

(Sendbote, Juli 1874.)

Nekaj od presv. Serca Jezusovega za mesec majnik.

Prav posebno primerna pobožnost je, katera v sebi zedini pobožnost do presvete Device in do presv. Serca Jezusovega; to se zamore tako-le zgoditi:

Móli se v mesecu majniku en stavek rožnega venca, to je 10 Češčena-Marij in zraven se pristavijo za skrivnost besede: „Čegar presveto Serce je bilo za nas prebodeno.“

(„Monat-Rosen“, April 1875, str. 342.)

Molitev za čednosti presvetega Serca Jezusovega.

Preljubeznjivi Jezus, k tebi pridem poln zaupanja in te ponižno prosim, dodeli mi, o Sin Božji in prečiste Device Marije, čisto serce, da greh, posebno vsak greh nečistosti, sovražim, studim in pred njim bežim. Dodeli mi, o terpeči Zveličar, spokorno in poterto serce, da storjene grehe resnično obžalujem. Dodeli mi, o moj božji Učenik, ponižno serce, da sebe malo cenim, da bom rad nepoznan in da poterpežljivo sprejemam zaničevanje od drugih. Dodeli mi, o Jagnje Božje, krotko serce, da razžaljenje in nečast poterpežljivo prenašam in rad odpuščam. Dodeli mi, o Jezus, ti pravo življenje, serce, ki bo od časnega odtergano, ki bo hrepenelo po edino pravi dobroti, tebi služiti. Dodeli mi, o božji klavni dar, serce, da se pokorno in podučljivo pusti voditi od predpostavljenih. Naj

bolj in čez vse te prosim, o božji ljubljenelec moje duše! dodeli mi serce, da tebe čez vse ljubim, raji vse preterpim in darujem, kakor bi se ločil od tvoje ljubezni. Zavoljo tega vtisni v moje serce vse misli, občutke in želje tvojega presv. Serca, da bo tako moje serce, kolikor bo mogoče, tvojemu Sercu enako. Amen.

(Sendbote, Mai 1875, str. 160.)

Od presvetega Serca Jezusovega.

V življenji Marjete Alakok se bere, da je Kristus tistim, kateri po versti devet prvih petkov v mesecu prejmejo sv. Obhajilo, obljubil milost stanovitnosti v pokori, milost, da ne bodo brez sv. zakramentov umerli in milost, da jim bo njegovo božje Serce varno pribežališče v zadnjem trenutku njih življenja.

(Sendbote, Februar 1875, str. 53.)

Devetdnevica k sv. Jožefu.

To zamorejo častilci sv. Jožefa za domačo pobožnost opravljati: vsaki dan naj molijo vsaj 3 Češčene-Marije z naslednjimi versticami:

Božje Serce, povelčaj svojega sv. rednika sv. Jožefa vedno bolj in bolj.

Mati prečudna, sveti rednik Jožef, ki sta prva molila božje Dete, prosita za nas!

Ljubljene, hvaljene, češčene bodite ve tri sveta Serca tukaj in vekomaj!

(„Monat-Rosen“, März 1876.)

Sv. Jožef, prijatelj presv. Serca Jezusovega, prosi za nas! (100 dni odpustka. („Sendbote“ sv. Jožefa.)

Kapela

presvetega Serca Jezusovega

iz besedi

blažene Marjete Alakok

do sester novink, ko je bila l. 1687. od njih
vodstva odstavljena.

Preljube moje sestre, mislim, da bož-
jemu Sercu Jezusovemu ne morete
skazati večega spričevanja ljubezni
in nič bolj prijetnega, kakor če ga vpeljete
v prebivališče božjega veselja, katero si je
sam sèzidal v vaših sercih.

Najpred morate pregnati iz serc vse
Serce Jezusovo.

malike, katere ste do zdaj tolikrat molile: recimo: napuh, lastno voljo, ali kakoršno koli navezovanje na stvari.

Potem, ko bote pregnale sovražnike božjega Serca iz te kapele — tako naj se vaše serce imenuje — jo morate očistiti vseh madežev, da vse strasti in neumorjena nagnjenja izženete.

Kapelo svojega serca morate na tó prepreči s čistim namenom, da v vsem, kar bote storile, želite le Bogu dopasti.

Globoka ponižnost bo skopala podstavo, na katero postavite božjemu Sercu prestol; ta prestol je čista ljubezen Božja, v katere ognji se božje Serce nebeškemu Očetu na čast in iz ljubezni do nas v vedni žgavni dar daruje.

Lepota tega prestola mora biti tako dragocena, kolikor jo le zamorete veličastno in sveto napraviti.

Pervi okras naj bo iz čistega zlata svete ljubezni; s to bote njegovo prijaznost pridobile, da se vam bo on popolnoma v posest dal, kakor svoji preljubi

nevesti, kateri ljubeznjivo govori: „Kar je moje je tvoje, in kar je tvoje, je moje“.

Drugi okras naj bo moder (višnjev), to je krotkost, ki je dano duši v polni ljubezni z njim govoriti, kakor prijateljici s svojim prijateljem, kateremu vse skerbi in potrebe čisto zaupljivo odkrije.

Tretji okras naj bo čern, to je pravo zatajevanje vseh počutkov in moči s popolnim zaničevanjem in pozabljenjem samega sebe in vsega, kar nij Božjega.

Četerti okras naj bo zelen, to je upanje in detinsko zaupanje v Boga kot preljubeznjivega Očeta, ki vas ne bo zapustil, če ga vé ne bote pred zapustile.

Peti okras naj bo vijolično-moder, to je notranja molčečnost, s katero bote vse nepotrebne besede opustile, da bote božje Serce kot Kralja svojih serc molile na tihem.

Te okrase si zamorete preminjati, kakor vam je drago.

Tla v kapelici vašega serca naj bodo potlakane z ljubeznijo vaše nizkosti.

Svetilnica, ki ima notri goreti brez

prenehanja, je vaša ljubezen do božjega Serca, ki jo morate poživljati s stenjem (tohtom) in oljem dobrih del.

Zvonček naj bo goreča zvestoba, ki bo vse vaše počutke in moči zbiral k neprestanemu češčenju božjega Serca.

Kamenje mora biti marmor svete jasnosti in notranjega mirú, ki vas bo med raznimi spremembami v življenji vedno ohranil v priserčnem miru in v edinosti z Božjo voljo.

Trojne moči vaše duše naj bodo kakor angeli tega notranjega svetišča, katerih namen je božje Serce neprenehoma moliti.

Molitev vaše pameti je v tem, da si prizadevate to sveto Serce vedno bolj spoznavati.

Molitev vaše volje je v tem, da ga ljubite in mu darujete kadilo svetih želj in zdihljejev.

Molitev vašega spomina je v neprestanem zahvaljevanji za vse njegove dobrote.

Vrata v to kapelo so križ, ki pomeni, da tukaj notri se le gre h križanju,

ker moramo popred na križi gospodovati, predno zamoremo k slavi priti.

Tečaji, kateri deržé te vrata, so: podverženost in pokorščina, da bote zmiraj pripravljene vse storiti in terpeti.

Kjučavnica je, da rade vse terpite brez tožbe, ker ljubezen brani človeku maloserčnemu biti.

Kjuč je nepremakljiva stanovitnost v ljubezni in v službi tega presvetega Serca.

Vratar je sveta pričujočnost Božja, ki nič notri ne pusti, kar bi količkaj zamoglo onesnažiti to kapelo.

Hvalna pesem, ki se ima vedno notri razlegati, se glasi:

„Ljubezen zmaguje,
Ljubezen se veseli,
Ljubezen svetega Serca
Poživlja radostno.“

Stekla (šipe) v oknih morajo biti iz kristala prave priprostosti, skozi katero sije luč žive vere, katera uči Boga le zavoljo njega samega iskati, vse obračati v večji čast božjega Serca, ne da bi se pri dušnih pri-

jetnostih in tolažbah zaderževale, temuč da bote njega vse enako hvalile.

Sveta zderžnost mora skerbeti, da bo ta kapela vselej spodobno ozališana in čista ohranjena.

Sodnik mora biti ognjena, goreča ljubezen, ki bo pokoro nakladala za vsako onečeščenje, katero vé ali same storite, ali ste krive, da ga drugi storé.

V to kapelo hodite po trikrat na dan. Zjutraj pojdite božjemu Sercu češčenje skazovat in se mu darovat kot svojemu Gospodu; njemu darujte vse, kar bote delale in terpele, vse svoje bitje, da ga v nič družega ne obračate, kakor samo v to, da Kristusa ljubite, častite in poveličujete. Zedinite se v vsem, kar delate in kar vas zadene, z njegovimi svetimi nameni in odpovejte se vsemu, kar njemu ne dopade.

Opoludne pojdite notri in mu prinesite dar prošnje in ljubezni. Odkrite mu vse svoje rane in svojo revščino, njemu, ki je sam edino pravo zdravilo za vse vaše bolezni in zamore vam pomagati v vseh vaših potrebah.

Zvečer zopet pojdite v to kapelo in mu prinesite zahvalni dar. — Zahvalite se mu za vse dobre, prosite ga s priserčno žalostjo za odpuščanje vseh nezvestob in ne-hvaležnost, in terdno sklenite, raji smert preterpeti, kakor ga še kdaj s kakim grehom razžaliti. Potem naredite venček z vseh čednost, v katerih ste se čez dan vadile; prosite ga, da nadomesti hudo, kar ste vé storile, z dobrim, kar je on v vas storil.

Da mirno greste k počitku, pojdite v svetišče ljubeznjivega Serca Jezusovega in zaklenite se vanj s kjučem udanosti v njegovo skerb.

To tedaj je sveta kapela, katero si presveto Serce Jezusovo želi sèzidati v vašem notranjem; pojdite tedaj v presveto Serce, poiščite si v njem zakladov in vtopite vanj svojo revščino.

Če ste v brezdnu mlačnosti in trudnosti, prilastite si gorečnost, od katere gorí božje Serce, da bi po njegovem nagnjenji in dopadajenji ravnale. Tako storite tudi v drugih potrebah.

Sreča v Jezusovem Sercu.

Segur pripoveduje, da nedavno je v Lijonu umerla pobožna služabnica Božja, katero so imeli za svetnico, ker živela je, tako rekoč le v Jezusovem najsvetejšem Serci. Pravila je sama tako-le: „Vse sem Sercu Jezusovemu posvetila; iskala sem varnosti in pribežališča pri njem, kateri je moje edino počivališče.“

Smela sem z ravnim srcem reči: „Moj ljubi Jezus, moj sladki tolažnik, ti, katerega moje serce ljubi in katerega ljubiti nikdar nehalo ne bo, to serce ti vse prepustim. Ti sam si njegov vladar, ti sam imaš pravico do moje ljubezni. Zaklenem se v svetišče tvojega prečeščenega Serca in nikdar ga nočem zapustiti. Stori z menoj, kar ti je ljubo. V tvojem Serci bom našla tolažbo, v njem se bom poživljala, če bom imela preveč terpljenja, v njem se popolnoma skrila in zgubila.“

„Vse moje misli so Jezusove, njegovega Serca, njegovega božjega Zakramenta.“

Ta skoraj sveta mlada deklica, revna delavka, je v sveti priprostosti pravila, da ona še celo med spanjem ne zapusti pre-svetega Jezusovega Serca. Pisala je: „Že več kot leto in dan je, od kar se mi vse noči, ne ene izločivše, sanja, da prejmem sv. Obhajilo.“

Obhajala se je vsako jutro in je živelala kot angel. V svoji zadnji bolezni se je pečala le s hrepenenjem po nebesih. „Hrepenim po smerti,“ je večkrat ponavljala, „dolga čas mi je po dómu“. Jezus Kristus je nebo angelov in svetnikov. O lepa nebеса, katerih še nikakor ne ljubim dosti!“ Izvoljena devica je umerla komaj dve in dvajset let stara.

Učimo se kakor ona, pravi Segur, na kolenih pred najsvetejšim Sercem Jezusovim učenosti vseh učenost edino potrebnega, učenosti prave ljubezni in prave sreče.

Cvetice

iz ternjevega venca

presv. Serca Jezusovega.

(Iz pisem Marije Margarete Alakok.)

**Za mesec rožnik presvetega Serca
Jezusovega.**

(Šola, zatajevati samega sebe.)

1. dan.

Sprejmi z voljnim srcem poniževanje in zatiranje, ki te zadene, ker to prihaja iz roke nebeškega Očeta. Ne zadržuj se noben trenutek pri ozirih na ljudi, ampak glej edino le na Serce Jezusovo, on ne bo dopustil čez te nič, kar bi ne služilo njemu v čast in tebi v zveličanje.

Serce Jezusovo te ljubi, zato ti bo večkrat napravilo pomočke in pota terpljenja, bodi si po stvaréh ali po tebi samem. Naj že bo kakor bo, podverzi se molčé in reci: „Moj nebeški Oče je tako storil, in to mi je zadosti“.

Navadi se v vsem spoznati Božjo voljo.

2. dan.

Kolikorkrat te zadene kaka nesreča, nadloga ali zatajevanje, reci sam seboj: Sprejmi, kar ti pošlje presveto Serce Jezusovo, da bi te seboj zedinilo“. Pred vsem se prizadevaj ohraniti mir serca; ta je več vreden kakor vsi pozemeljski zakladi. Pomoček za ohranjenje dušnega mirú je v tem, da nimamo nič lastne volje, temuč da na njeno mesto postavimo voljo božjega Serca, da ono za nas hoče in želi vse, kar je njemu naj bolj v čast.

Reci danes večkrat: „Gospod, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi“.

3. dan.

Prepusti se vsega Božji previdnosti, in bodi pripravljen enako sprejeti veselje

in žalost, tihoto in hrup, zdravje in bolezen.

Ne želi nič, ne odbijaj nič, serčno delaj naprej na popolnem zatajevanji samega sebe, delaj in ravnaj na tihem, ohrani si vedno dušni mir.

Prepusti se po detinsko Božji previdnosti.

4. dan.

Bodi prijazen, poterpežljiv in ljubeznjiv proti svojemu bližnjemu, kakor je bilo presveto Serce Jezusovo, ne dajaj pa nič bližnjemu, kar si dolžan samo Sercu svojega preljubeznjivega Odrešenika.

Dobrota proti bližnjemu bo storila, da mu boš rad skazoval prilične službe, njegove napake zagovarjal in nepriljudnosti prenašal. Tako boš naj hitreje in naj bolj pridobil Serce Jezusovo.

Vadi se danes poterpežljivo prenašati termo onih, ki so okoli tebe.

5. dan.

Ne zgubi serčnosti pri pogledu svojih napák, temuč ponižuj se veliko več,

to je, ljubo naj ti bo, ako drugi tvoje napake poznajo in te za tacega imajo, kakoršen si v resnici. Ta vaja ti bo ohranila dušni mir in tvoje serce spremenila v prebivališče Božje, katero mu dopade v ponižnih sercih. Ljubo ti mora biti, ako ti pošlje priložnost terpeti, bodi si po bližnjem ali po tebi samem. Sprejmi to priložnost kot zastavo njegove ljubezni, ki hoče tvoje serce svojemu podobno storiti.

Ponižuj se pri pogledu svojih napák.

6. dan.

Ne navezuj svojega serca na dušne tolažbe, te nimajo obstanka; išči veliko več Boga, on naše ljubezni nič manj ne zasluži, če nam pošilja terpljenje, kakor če nam delí tolažbo. Ako ti v tvojih duhovnih vajah delí tolažbo, bodi prepričan, da to storí zato, da bi te pripravil na terpljenje, katero ti bo dal okusiti, bodi si poniževanje, telesne bolečine ali druge nãdloge. Vse svoje terpljenje izroči v usmiljeno Serce Jezusovo; njega ljubiti in sebe pozabiti, to naj bo tvoja edina misel.

Ostani stanoviten v dobrem sklepu, če te tudi stane premagovanje.

7. dan.

Spominjaj se, da imaš gorečevalnega Ženina, ki hoče imeti tvoje celo serce. Ako ne boš pregnal iz serca napačne ljubezni do vseh stvari, se bo tvoj Stvarnik s svojo sveto ljubeznijo umaknil, on hoče vse, ali pa nič ne. Ne prideržujmo mu toraj ničesar, prepustimo mu vse, kar smo, ne da bi skerbeli za prihodnost, in svojo revščino veliko premišljevali, on bi že skerbel za nas, le pustimo njemu gospodariti.

Sprašuj se odkritoserčno, če ne daješ kaki stvari prednosti pred Bogom in njegovo presveto voljo.

8. dan.

Naš Zveličar hoče od tebe velikoveč darovanje uma in volje, kakor telesnih pokorjenj. Sploh moreš telesne pokorjenja pričeti le z dovoljenjem svojega dušnega vodnika, potem ko si mu odkritoserčno odkril vse dobro in slabo; njega moraš

poslušati in se mu v vsem podvreči, kar ti bo naložil. Na to vodilo se mora vse obračati, ker ne moremo se zmotiti, ako smo pokorni.

Slušaj svojega dušnega vodnika!

9. dan.

Imej svoje serce prosto vse preobilnosti, odtergaj ga od vse nečimurnosti in nagnjenja, ne samo do stvari, temuč do vsega, kar storiš in se ti dozdeva, da si dobro storil. To so zadržki Boga najti in posesti, ker on nikogar ne obogati s svojimi darovi in se mu ne dá v posest, dokler se nepošteno peča s stvarmi ali sam seboj. Serčno raztergaj verige, s katerimi si navezan na svojo lastno voljo, podverzi se, kolikorkrat se ti priložnost k temu ponuja, — to bo Bogu dopadlo.

Prizadevaj si čist namen imeti pri vseh svojih opravilih.

10. dan.

Presveto serce Jezusovo bo še le potem s teboj popolnoma zadovoljno, ako

se mu vsega čisto daruješ in nanj oberneš, da bo on sam vodilo tvojih počutkov, tvojega uma, volje in spomina, da čez te gospoduje in vlada, kakor njemu dopade; nič si ne smeš priderževati, kakor samo te želje, njemu dopasti in ga čez vse ljubiti.

Prašaj se danes večkrat, ali so tvoje misli in ravnanja enake mislim iz ravnanjem Jezusa Kristusa.

11. dan.

Bodi pripravljen vse storiti in terpeti brez izgovora, kakor duša, ki se je čisto udala. Udanost po telesu je, da vse enako sprejmeš, zdravje ali bolezen, počitek ali delo. Udanost duha je, da rad prenašaš neobčutljivost, suhoto, stud, ako te Bog hoče v tem stanu imeti. Udanost serca je, da tvoja ljubezen in hotenje izhaja iz presvetega Serca Jezusovega, tako da ono stori s teboj, kar mu dopade.

Prizadevaj si biti poterpežljiv v zopernostih, in to daruj presvetemu Sercu Jezusovemu.

12. dan.

Preženi iz serca, lastno ljubezen; ne imej tolikrat seboj opraviti. Da vedno samega sebe premišljuješ, to je zadržek za delovanje milosti, pojdi v vsi priprostosti pred našega Gospoda, on te ne bo pustil pasti, ker te ljubi. Zaupaj se njemu s tem, da sebe pozabiš in zaničuješ; skerbi le za to, njega prav ljubiti, drugo pusti, da on dela; to naj ti bo zadosti.

Obudi od časa do časa zaupanje na Božje Serce Jezusovo.

13. dan.

Ako se želiš pripraviti za duhovne vaje, imej pred vsem svoje notranje in vunanje počutke zaklenjene v Serce našega Gospoda, in sicer v tihi molčečnosti, katero si nalóži. Pojdi v samoto v ta namen, da se naučiš sebe zapustiti in pozabiti; Serce Jezusovo te bo vodilo, in ti bo vse, čisto vse v Bogu in za Boga, eno serce, ena ljubezen za enega Boga.

Ogibaj se danes nepotrebnega govorjenja.

14. dan.

Serce Jezusovo je globok zaklad, v katerem boš vse našel; pred vsem je to Serce brezno ljubezni, v katero moramo vtopiti vsako drugo ljubezen, posebno pa lastno ljubezen, ktera je še v nas; z nje hudimi nasledki moramo tudi vtopiti strah pred ljudmi in želje po nečimurnosti. Ako svoje nagnjenja vtopiš v brezno Božje ljubezni, boš našel vse bogastva, katerih potrebuješ v raznih zadevah svojega življenja.

Premaguj svoje poglavitno hudo nagnjenje.

15. dan.

Ako si v brezdnu zapuščenosti in brez tolažbe, — Serce Jezusovo je brezdno vsake tolažbe, vanj se vtopi, ne da bi samoglavno želel njegove sladkosti okušati. Ako si v stanu suhote in nezmožnosti, pojdi k Sercu Jezusovemu in vanj se vtopi, ono je brezdno moči in ljubezni; sladkost te ljubezni želí le toliko okušati, kolikor bo njemu dopadlo.

Pri notranji suhoti pribeži zaupljivo k presv. Sercu Jezusovemu.

16. dan.

Ako si v brezdnu uboštva in nagote, vtopi se zopet v presv. Serce Jezusovo, ono je polno zakladov in te bo obogatilo, ako boš le ti hotel. Ako si v brezdnu slabosti in revščine, hiti vselej k Sercu Jezusovemu; ono polno usmiljenja in terdnosti, te bo vzdignilo in poživilo.

Danes večkrat daruj nebeškemu Očetu zasluženje presvetega Serca Jezusovega v zadostenje svoje revščine.

17. dan.

Ako zapaziš v sebi napuh in nečimurno dopadajenje, vtopi se naglo v Serce Jezusovo, v to brezdno globokega poniževanja; ponižno Serce Jezusovo je studenec ponižnosti.

Ako si v brezdnu nevednosti in temote, presv. Serce Jezusovo je studenec modrosti in luči; uči se pred vsem njega ljubiti in nič ne storiti, kakor samo to, kar on od tebe želi.

Pri nečimurnih mislih in pri mislih

lastnega dopadajenja postavi nasproti spomin na svojo revščino.

18. dan.

Ako si v brezdnu nezvestobe in nestanovitnosti, Serce Jezusovo je studenec zvestobe in stanovitnosti, tukaj notri stopi in našel boš v njem Serce, ki te zvesto in stanovitno ljubi in se ti dobrotno skazuje.

Ako se čutiš v breznu nepoterpežljivosti in jeze, hiti k Sercu Jezusovemu, ono je studenec neizrekljive krotkosti.

Prizadevaj si, da boš po zgledu Serca Jezusovega proti višim, tebi enakim in podložnim prav krotak.

19. dan.

Ako si v brezdnu merzlote in raztresenosti, v presv. Serci Jezusovem imaš studenec zbranosti in gorečnosti, ki bo vse tvoje pomanjkanje nadomestilo, ono bo tvoje serce in tvojo domišljijo vpokojilo in zbralo ter te bo vsega ná-se potegnilo.

Varuj se prostovoljne raztresenosti v molitvi, in prenašaj neprostovoljno razmišljenost ponižno in poterpežljivo.

20. dan.

Ako si vtopljen v žalosti, vtopi ravno to žalost v Serce Jezusovo, ono je studenec nebeškega veselja, naj dražji radost vse blaženosti angelov in svetnikov.

Ako čutiš v sebi nepokoj, božje Serce je studenec mirú, in ta mir bo tudi tebi v delež.

Obudi večkrat čez dan želje, Bogu dopasti.

21. dan.

Ako si v brezdnu grenkosti in terpljenja, zedini ga s studencem neskončnega terpljenja v Serci Jezusovem, od njega se boš učil terpeti in zadovoljen biti v terpljenji.

Ako si v brezdnu strahú in boječnosti, Serce Jezusovo je studenec zaupanja in ljubezni; njemu se prepusti, pri njem se boš učil, da se mora strah ljubezni ogniti.

Prizadevaj si svojim sovražnikom dobro storiti.

22. dan.

Stopi v odperto rano Serca Jezusovega, umakni se notri kot popotnik, ki

išče v vihnem morji varnega zavetja in je poln veselja, kadar ga je našel. Ali potovanje še ni dokončano, zopet mora iti v vihar in skerbno preveslati skale in nevarne ožine, ker vsaki dan prinese novih nevarnost. Ne boj se! Jezus je tvoj veslar ali kermar, prepusti se vsega njegovemu vodilu; ne skerbi za drugo kot njega ljubiti in mu veselje delati.

Prizadevaj si mir serca ohraniti s tem, da v svojih skerbéh vselej pribežiš k Sercu Jezusovemu.

23. dan.

Glej na bolečine, katere je Kristus občutil pod težo križa, ko ga je nesel na Kalavarijo, glej široko rano na njegovih razmesarjenih ramah; ne pozabi, da teža tvojih grehov mu je bila še britkejša. Postavi si Kristusa prav živo pred oči, oslavljenega pod težkim križem in očitaj sebi: „Jaz sem ga pripravil v ta stan in ga še vedno obkladam s svojimi vsakdanjimi pregreški“.

Reci večkrat s skesanim sercem: Moj Jezus, usmili se me!

24. dan.

Premišljuj Kristusa, kakor bi ravno umerl in ko s smertjo dokončá naše odrešenje ter se začne reševanje pobožnih duš pred peklom. Počasti v globoki ponižnosti zadnji vtripljej in zadnji zdihljej presv. Serca, s katerim on dokončá daritev in zapečati spričevalno pismo našega odrešenja.

Obudi večkrat ljubezen do presvetega Serca, rekoč: Presladko Serce mojega Jezusa, stori da te vedno bolj in bolj ljubim!

25. dan.

Ti si nevesta Kristusova; časti tedaj njegovo življenje ljubezni v presv. Zakramentu, zato čuj z vso skerbjo, da boš čista in nedolžna in boš dopadla temu božjemu Ženinu. Pri vsem, kar storiš, ne imej družega namena, kakor prepustiti se njemu brez prideržka, da se bo tudi on tebi vsega dal; ako hočeš okušati sladkosti njegove ljubezni, preženi vse misli lastne ljubezni in strahú pred ljudmi.

Prizadevaj si skerbno vsaj eno večerajšnjo napako opustiti.

26. dan.

Naš Gospod želi od tebe, da počastiš njegovo darovavno življenje v presv. Zakramentu; tam je on spravni dar za naše zveličanje. Daruj se tudi ti njegovemu presv. Sercu kot dar, ki hoče biti z njim zaklan. Kristus je ob enem tudi mašnik, ki daruje, izroči se v njegove roke kot jagnje in prosi ga, naj spolni v tebi svoje svete namene, če so še tako boleči za tvojo naturo.

Prizadevaj si danes za poterpežljivo, natančno in stanovitno pokorščino.

27. dan.

Naj se v tvojem serci zbuja nagnjenje do česar koli, ne naznanuj tega, tudi ne svoje meržnje do kake reči, ti moraš svoji narurni nagnjenosti in prehitrim občutkom odmreti. Tvoje serce se mora odtergati od ljubezni do samega sebe in do vsega, kar ni Božjega, da bo

pripravno za milosti, katere ti je Bog namenil.

Bodi zmeren v svojih naturnih opravilih in ponovi večkrat dober namen.

28. dan.

Umôri radovednost očí, obračaj jih od vsega nepotrebnega, in obračaj raji svoje dušne očí ná-sé, na gibanje svojega serca in na presveto Serce Jezusovo. Ravno tako premaguj radovednost ušes in ne poslušaj, kar bi ti napravilo nečimurno veselje in raztresenje.

Čuj nad svojimi počutki.

29. dan.

Umôri svoje nagnjenje, ki te vedno sili k govorjenju, ne govôri nič nekoristnega. V občenji z drugimi naj ti bo vodilo: ne govoriti veliko besedí, nobene tožbe, nobenega mermranja, nobene zaničljive besede čez bližnjega, ali da bi zã hudo spoznaval njegova opravila; nobene lastne hvale, v pokorščini nobenega odgovarjanja,

nobene besede, s katero bi kazal svoje nagnjenje ali merzenje.

Čuj nad svojim jezikom.

30. dan.

Bodi stanoviten in zvest v dobrem, da se posvetiš; postavi vse svoje zaupanje v ljubezen Jezusovo in njegovo presveto Serce; k njemu se zatekaj v vsih potrebah, njemu odkrivaj vse, kar te tare, kakor otrok očetu; on te je storil za svojega otroka, zato te ne bo zapustil, ako ga ti poprej na zapustiš. Nikoli ne pozabi, da je iz ljubezni do tebe umerl. Ljubiš ga pa le toliko, kolikor znaš molčé terpeti.

Spomni se večkrat Jezusove ljubezni do nas in ponavljaj darovanje njegovemu božjemu Sercu.

(Sendbote, Juni 1876.)

Pobožnost zveličanega Petra Kanizija

do presvetega

Serca Jezusovega.

Zveličani Peter Kanizij je živel skoraj sto let pred zveličano Marjeto Alakok. On je bil eden tistih izvoljenih prijateljev presvetega Serca, ki so posnemali sv. Janeza Evangelista. Predenj je bila še ta pobožnost očitno vpeljana, so že ti s serčnostjo zajemali iz Serca svojega Gospoda in Učenika. Priča tega so tri molitve, katere je zveličani Peter sam spisal in so se ohranile do današnjega dne.

Zjutraj je presveto Serce Jezusovo tako-le pozdravljal:

„O presladko in predobrotljivo Serce Jezusovo, mojega zvestega prijatelja, hvalim, častim, poveličujem in pozdravljam te. Hvala ti bodi za tvoje mogočno varstvo, s katerim si me varoval nocojšno noč. Hvala ti bodi za

poveličevanje, zahvalo in počesčenje, katero si ti, o Jezus, neprenehoma opravljal svojemu nebeškemu Očetu v mojem imenu. Glej, edini prijatelj moje duše, darujem ti svoje serce; o da bi pomladanski cvetici enako razveseljevalo tvoje oči in tvoje serce z ljubeznjivostjo in prijetnim duhom. Darujem ti svoje serce tudi kot kupico sladke pijače, iz katere boš pil lastne sladkosti, katere bo tvoja milost danes v meni doprinesla. Darujem ti poslednjič svoje serce kot žlahtni sad poln dobrega okusa, da ga pri svojem kraljevem obedu čisto povžiješ, da tako jaz srečo uživam, za naprej le v tebi živeti. Zraven te prosim, o moj Jezus! dodeli, da bodo danes vse moje misli, želje, besede in dejanja čisto tebi enake, tvojemu božjemu dopadajenju in tvoji presveti volji“.

Med dnevom.

Pri začetku svojega dela se s svetim križem zaznamovam in rečem:

„V imenu Boga Očeta, Sina in sv. Duha. Amen. Nebeški Oče, tebi izročam svojo dušo v zedinjenji z občutljivi tvojega Sina, ki je bil ves vnet v ljubezni“.

Zvečer.

Ko grem počivat, da bi zaspal, rečem:

„O Jezus, ko se bodo moje oči v spanji zaperle, naj moje serce vedno čuje pri tebi. Raztegni svojo desnico, o moj Bog! čez vse svoje služabnike, čez vse, ki so tebi v ljubezni udani“.

Potem obudim dejanje ljubezni in rečem:

„Gospod Jezus, sprejmi ta zdih-ljej serca zedinjen s hvalo, ki iz tebe izhaja in se čez vse svetnike razliva, v nadomestenje za češčenje, katero so ti vse stvari dolžne“.

Zopet povzdignem svoje serce in rečem:

„O dobrotljivi Jezus! darujem ti ta zdihljej v zedinjenji z zahvalo, katera izhaja iz tvojega Serca v serca svetnikov, in stori, da te hvalijo za tvoje dobre.“

Pri tretjem zdihljeji hočem reči:

„Zdihujem zavoljo svojih grehov, o Jezus, in se zedinim s tvojim britkim terpljenjem, katero si terpel za grehe vseh ljudi“.

Četertič rečem zdihovaje:

„O dobrotljivi Jezus! kar mene priganja, so želje, da bi ljudje dosegli vse milosti, katere so v čast Božjo in za njih zveličanje potrebne. Te svoje želje zedinim s tvojim božjim hrepenenjem, katero je použivalo tvoje življenje, rešiti namreč človeški rod večnega pogubljenja“.

Slednjič zdihujem:

„O dobrotljivi Jezus, zedinim svoje prošnjo z vsemi molitvami svetnikov, ki iz tvojega Serca izvirajo v serca

svetnikov, za zveličanje živih in mertvih. Prosim te dalje, sprejmi v ta namen vse zdihljeje, katere bo moje serce med spanjem k tebi pošiljalo“.

Okrepčana po teh željah, počivaj mirno duša moja, in tisti, ki ga ljubiš in nobene prošnje serca ne zaverže, bo v svoji vsegamogočnosti dopolnil, kar si želela.

Dve koristni vaji ob času skušnjave.

(Tudi od zveličanega Petra Kanizija.)

1. V vsaki skušnjavi, duša moja, hiti pribežati v preljubeznjivo Serce Jezusovo, potem si predstavi njegovo dobroto in ljubezen, in s tem primeri svoje hudobne misli in občutke, svojo malopridnost, nezvestobo in sebičnost itd.

2. Pomisli, s koliko velikodušnostjo je Jezus, da bi nas poživil, svojo predrago kri prelil, ko je bila njegova stran na križi s sulico prebodena. Bodi pripravljena, duša moja, vse terpeti in prinesi mu vse

tiste darove, ki naturo stanejo največ pre-
magovanja.

(Sendbote, November 1872, str. 345.)

M o l i t e v

v čast

presvetega Serca Jezusovega.

(Od sv. Fidela.)

Kako goreč častivec presvetega Serca Jezusovega je bil sv. Fidel, priča naslednja molitev:

„O presladko Serce Jezusovo, tebi kot studentu vsih dobrot prepustim svoje serce z vsemi njegovimi nagnjenji, tebi se izročim vsega brez prideržka in zraven vse svoje grehe in prestopke, vso lastno ljubezen in vse, kar sem se zadolžil z opuščanjem svetih zakramentov. Prepustim ti zraven tudi tvoje darove in vstvarjene reči, katere sem slabo obračal, vse nezaupnosti, nezvestobe in zmote, vso prederznost,

maloserčnost in obupnost, vse pregrehe, katere moj stan zadevajo, vse zanikernosti in nestanovitnosti in vse pregreške, kateri so tem enaki, da bi bili po tvoji predragi kervi izbrisani in prizanešeni.

Prosim te po tvoji neizrekljivi ljubezni in stanovitnosti, dodeli mi čednosti, da bom s tvojo milostjo v prihodnje resničen v vseh svojih mislih, besedah in delih, da te iz vse moči goreče ljubim, se v sreči in nesreči, v veri in upanju na - te opiram in sem ves tvoj, in da si slednjič goreče prizadevam v dobrem napredovati in tako v življenji, posebno pa v smertni uri najdem varno pribežališče v rani tvojega drazega Serca. Amen“.

(Sendbote, Dezember 1869.)

Besede blažene Armele Nikolas.

„Kolikorkrat me zadene kaka nadloga od stvari, pribežim k mojemu ljubeznjivemu Zveličarju, ki me precej napolni s preslad-

kimi tolažbami. Skoraj bi rekla, tako zelo je v skerbi me v vsakem terpljenji tolažiti, kakor bi se bal, da bi kake neprijetnosti ne imela. Najbolj pogosto mi pa pokaže svoje odperto Serce, da bi se notri skrila, in v tem trenutku sem v njegovem Serci zaklenjena, s toliko varnostjo, da se mi vsi peklenški napadi zdé zgolj slabosti, in že dolgo časa ne morem bivati nikjer drugod, kakor v tem presvetem Sercu, ter rečem prijateljicam: „Ako me hočete najti, ne iščite me drugod, kot v Serci mojega božjega Zveličarja, ker od tam ne bom ven šla ne po dnevu in ne po noči, tukaj je moj rešilni kraj in moje pribežališče zoper vse sovražnike.“

Kratka pobožnost

k časti

presv. Serca našega najsvetejšega Zveličarja.

(Pripravna za praznovanje prvega petka v mesecu.)

Zdihljej.

nebesih in na zemlji, na vsakem kraji in povsod naj bo ljubljeno, češčeno, hvaljeno in blaženo zdaj in na vekomaj v presv. zakramentu Jezusovo najslajši Serce! Amen..

Molitev.

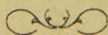
Molim te, o Božje Serce Jezusovo, pričujoče v presvetem zakramentu, ki

si neusahljivi vir usmiljenja in milosti, največji čudež vsegamogočnosti, dobrote in modrosti božje, sedež sv. ljubezni in edino vredna daritev, ki more zadostiti božji pravici! V najponižnejšem strahu svojega serca padem pred taboj na kolena; spoznam tvojo neskončno čast, katera je vredna, da jo časté vsi nebeški duhovi. Z njimi združujem se tudi jaz in te želim slaviti in poveličevati iz vse svoje duše. O presv. Serce mojega Zveličarja, ki si z večno Besedo bistveno in neločljivo združeno, deležno vse božje popolnosti, ter ljubezen in dopadajenje presv. Trojice, k Tebi zdihujem, Tebi se darujem, Tvoji časti in slavi posvetim sedaj in za vselej vse, kar sem in kar premorem. Dodeli mi, o božje Serce! da Te ljubim čez vse in da se tudi nikdar ne ločim od Tebe. Priporočim Ti, o ljubeznjivo Serce Jezusovo, tudi vse tiste, za katere sem posebno dolžan moliti. O usmiljeno Serce, omeči

in spreoberni serca nevernikom in grešnikom, dodeli sv. Cerkvi mir in edinost, terpečim dušam v vicah pa polajšanje in odpuščanje njih časnih kazni. Bodi naša tolažba v terpljenji, naša ljubezen v življenji, naše zavetje in pribežališče v smerti in naše veselje v večnosti. Amen.

Zdihljej.

O hvaljeno in blaženo Serce Jezusovo v najsvetejšem Zakramentu, kako si gorelo ljubezni do nas, kako še plamtiš za nas, kako si pripravljeno uslišati vsako pravično našo željo!

Rožni venec

v čast presvetemu Sercu Jezusovemu.

Opomba. Ta rožni venec obstoji iz 33 „Češčena si Marija“ v spomin 33 let Zveličarjevega življenja na zemlji in v zahvalo prevelikih do-

brot, katere je njegovo božje Serce skazávalo človeštvu v tem času. Tem 33 „Češčena si Marija dodanih je 5 Očenašev v čast peterim ranam Jezusovim. Venec sam ima tri oddelke in se prične kakor drugi rožni venci z „ap. vero“, Očenašem in tremi „Češčena si Marija, katerim se pristavlja:

1. V katerega dobrotljivo Serce stavimo vse svoje zaupanje.

2. Iz katerega radodarnega Serca izvirajo vse milosti.

3. Katerega ljubeznjivo Serce, za- služi neskončno ljubljeno biti.

Molitev.

O božje Serce Jezusovo! daj nam doseči, česar te prosimo, ker stavimo v té vse svoje zaupanje. Daj nam uživati svojo obilno milost, in vnemi v nas ogenj svoje ljubezni, da te ljubimo priserčno na vekomaj. Amen.

Pervi oddelek:

Oče naš in 10 „Češčena si Marija“, katerim se pristavlja:

„Katerega Serce je bilo užaljeno do smerti“.

Molitev.

O božje Serce Jezusovo, ki si bilo zarad naših grehov užaljeno do smerti, ne dopusti da bi bilo tvoje terpljenje in tvoja smert zgubljena nad nami, temuč dodeli nam po zasluženji tvoje žalosti na Oljski gori, tvojega terpljenja in tvoje smerti doseči krono večnega veselja. Amen.

Drugi oddelek:

Oče naš in 10 „Češčena si Marija“ s pristavkom:

„Katerega Serce je bilo iz ljubezni do na s sulico prebodeno.“

Molitev.

O ranjeno Serce mojega Zveličarja! ki si bilo iz ljubezni do nas prebodeno, in ostaneš odperto, da

grešniki v njem dobimo svoje pribežališče; sprejmi tudi mene in stori, da najdem v tebi mir in pokoj svoji duši. Amen.

Tretji oddelek:

Oče naš in 10 „Češčena si Marija“ ter pristavi:

„Katerega Serce je iz ljubezni do nas vedno vneto“.

Molitev.

O ljubezni goreče Serce Jezusovo! čigar plamen milosti in ljubezni do nas nikdar ne ugasne; prosim te, vnemi moje serce z ognjem svoje ljubezni, da po tvoji gorečnosti se ogreje moja mlačnost in terdoba, da ti ga potem morem darovati v žgalni dar večne ljubezni in zahvale. Amen.

Oče naš . . . Čast bodi . . .

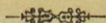

Venček ljubezni,

spleten iz čednosti

presv. Serca Jezusovega.

Češčen in poveličevan bodi edini
Bog v presveti Trojici, Oče, Sin in
sv. Duh.

V. Svet, svet, svet je Gospod
Bog, Sabaot!

R. Nebo in zemlja ste polna nje-
govega veličastva.

V. Sveti Bog, mogočni Bog, sveti
neumerjoči Bog, usmili se nas!

R. Usmili se nas!

Angelji in arhangelji, kerubini in
serafini in vse verste zveličanih duhov,

pridite in hvalite z nami ljubezen božjega Serca!

V. Hvaljeno in češčeno bodi vsaki čas.

R. Serce Jezusovo v presvetem zakramenti.

Perva prošnja.

O Jezus! tvoje presveto Serce je zapopadek večnega češčenja presvete Trojice v nebesih. Dodeli tedaj tudi nam svojim otrokom, duha svetosti, da prosti vsacega greha z nedolžnim sercem, zdaj in vekomaj hvalimo in častimo Očeta, Sina in svetega Duha.

V. Večni Oče, zavoljo imena Jezusovega, bodi nam milostljiv!

R. Bodi nam milostljiv!

V. Jezus, Sin Božji, zavoljo svojega terpljenja bodi nam milostljiv!

R. Bodi nam milostljiv!

V. Sveti Duh, zavoljo svoje ljubezni bodi nam milostljiv!

R. Bodi nam milostljiv!

V. Marija, usmiljena mati božjega Serca, prosi za nas!

R. Prosi za nas!

Oče naš . . Češčena Marija . .

V. Hvaljeno in češčeno bodi vsaki čas.

R. Serce Jezusovo v presvetem zakramenti.

Druga prošnja.

O Jezus! tvoje bolečin prebodeno Serce je vedno spravna daritev za naše grehe. Oh! dodeli nam svojim otrokom duha prave pokore in resničnega žalovanja, da svoje grehe do smerti objokujemo in v svojih solzah zanje zadostujemo.

V. Večni Oče . . (kakor spredaj).

Tretja prošnja.

O Jezus! tvoje najmilejši Serce za nas neprenehoma prosi pred veličastvom tvojega Očeta. Oh! dodeli nam,

svojim otrokom, duha dobre molitve, da se tvoji volji popolnoma udamo in nič drugega ne poželimo, kakor kar služi tvoji večji časti in naši duši v izveličanje.

V. Večni Oče .. (kakor spredaj).

Četerta prošnja.

O Jezus! tvoje krotko Serce nam je zastava večnega miru in sprave. Dodeli nam, svojim otrokom, duha kerščanske krotkosti in prizanesljivosti, da vselej radi in hitro odpustimo iz serca svojim sovražnikom, kakor tudi mi zaupamo po tvoji dobroti zadobiti odpuščanje vseh svojih grehov.

V. Večni Oče .. (kakor spredaj).

Peta prošnja.

O Jezus! tvoje najponižnejše Serce gorí noč in dan ljubezni do nas. Prosimo te, dodeli nam, svojim otrokom, duha modrosti, da ne navezujemo na bogastvo in čast tega sveta svojih serc,

temuč zaupajoči se tvojej očetovski
skerbi zadovoljno živimo in srečno umer-
jemo.

V. Večni Oče .. (kakor spredaj).

Šesta prošnja.

O Jezus! tvoje ljubeznjivo Serce
je ogenj, ki vedno gorí in nikdar ne
ugasne božje ljubezni. Dodeli nam,
prosimo te, svojim otrokom, duha svete
božje ljubezni, da Boga čez vse, drugo
pa le zavoljo Boga ljubimo.

V. Večni Oče .. (kakor spredaj).

Sedma prošnja.

O Jezus! tvoje veselo, božje Serce
je vir in studenec našega zveličanja
in vse naše sreče. Oh! užgi tedaj v
naših sercih goreče hrepenenje po ne-
beškem veselji, da tebi zvesti do smerti
ostanemo in tamkaj v nebesih venec
večnega veselja dosežemo.

V. Večni Oče .. (kakor spredaj).

Devetdnevnica

k

presvetemu Sercu Jezusovemu.

(Od P. Borgo.)

Pij VII. je podelil 15. sušca 1809. l. in 13. prosenca 1818. l. vsim vernim, kateri pred praznikom presv. Serca Jezusovega devetdnevnico s skesanim srcem opravljajo, vsaki dan 300 odpustkov; tistim pa, kateri so jo vse dni opravljali, popolnoma odpustek v praznik presv. Serca Jezusovega ali potem v osmini, ako sv. zakramente vredno prejmejo in v namen sv. Očeta molijo. Ta pobožnost se zamore tudi kateri koli čas med letom opravljati in se zadobijo pod imenovanimi pogoji ravno tisti odpustki.

Premišljevanje v predvečer devetdnevnice.

O namenu postavljenja presv. Zakramenta.

Bog je pričujoč, daruj mu svoje premišljevanje, prosi ga razsvitljenja in da te obvaruje raztresenosti.

1. *Uvod.* Misli si prav živo Jezusa v Jeruzalemski obednici, v sredi svojih učencev, s kruhom v rokah in s pogledom proti nebesom.

2. *Uvod.* Prosi ga razsvitljenja, da prav spoznaš namen, katerega je on imel pri postavljenju presv. Zakramenta.

1. Jezus je hotel ta presv. Zakrament postaviti, da bi svojim željam zadostil ter nam in vsem ljudem odperl in ohranil vedno tekoči studenec

milosti. Kolika ljubezen! kako sveta ljubezen! kako nezapopadljiva ljubezen!

2. Jezus je postavil ta presveti Zakrament in je hotel biti v podobah kruha in vina resnično in bistveno pričujoč, da bi se z nami popolnoma zedinil.

O Jezus, kako zeló ti duše ljubiš, kako nesamopridno ljubiš tudi mojo dušo! kako neizrekljivo ljubiš naše zveličanje!

3. Jezus je postavil presv. Zakrament, da bi nam dal pravi, vedni, Boga samega vredni dar, katerega zamoremo Bogu v čast in hvalo in nam v pomoč doprinašati.

O koliko ponižanje, koliko usmiljenje, kolika Božja modrost je v postavljenji sv. maše!

Pervi dan.

Premišljevanje.

*Življenje božjega Serca Jezusovega v
presvetem Zakramentu.*

Moj Bog in Gospod, tukaj sem pred tvojim obličjem in ti darujem svoje premišljevanje; varuj me raztresenja, da se učim tvojo ljubezen prav spoznati in te resnično ljubiti.

Misli si Serce Jezusovo, živeče v njegovih persih, ki ti od ognja Božje ljubezni v plamtečih žarkih nasproti sveti.

Prosi za en žarek njegove svete plamteče ljubezni za tvoje slepo in merzlo serce.

1. Serce Kristusovo žareče od Božje ljubezni, prosto, popolnoma prosto vsake zemlske skerbí in zemeljskega navezovanja, blaženo v Bogu svojemu Očetu. Le eno dela vso njegovo blaženost, namreč: On je edinorojeni Sin

Boga Očeta, in njegova jed ni družega kot volja nebeškega Očeta! — Glej, tvoje serce pa išče zemeljske vednosti, cvetoče lepote, zemljskega bogastva, posvetne častí! Kako dolgo boš še ti, ubogo serce, po smerti hrepenelo in pred pravim življenjem bežalo!

O revščina Jezusova, — o blaženost Jezusova, — o ljubezen Jezusova! kako malo vas pozná slepi svet!

2. Serce Jezusovo je napolnjeno z ljubeznijo, v posestvu svojega večnega Očeta, čegar veličastva so polna nebesa in zemlja. — Tvoje serce je nepokojno in nezadovoljno večkrat, ker nimaš prave ljubezni, nepokojno zato, ker še ni z Bogom sklenjeno.

Obiskanje presvetega Zakramenta.

Danes ne imej drugih želj pred Jezusom v najsvetejšem Zakramentu, kot da bi dobil njegovo sveto ljubezen, in išči svoje sreče in blaženosti samo v Bogu.

Zdihljej.

Le svojo milost in svojo ljubezen,
o Bog! le to mi daj, potem sem za-
dosti bogat in družega ne zahtevam.

Vaja.

Prizadevaj si vse čednosti obudo-
vati po zgledu Jezusovem, in vprašaj
se pri vsakem prigodku, kako bi bil
Jezus v tem storil.

Drugi dan.

Premišljevanje.

*Življenje božjega Serca Jezusovega v
presvetem Zakramentu altarja je kot
življenje milosti.*

Jezus živi v podobi kruha in vina
resnično in bistveno. On daje življenje
brez konca, on povikšuje življenje, on
daje tamkaj večno življenje.

Priprava kakor prvi dan. . . .

Misli si Serce Jezusovo kot živi studenec ljubezni, kateri se razliva čez vse, ki se mu približajo.

Misli si kot žeje in revščine čisto onemoglega človeka pred Sercem Jezusovim, pred obilno tekočim studencem ljubezni, in prosi ga očiščenja, poživljenja in posvečenja.

1. Jezus živi v presvetem Zakramentu kot življenje milosti. On pravi: „Kakor jaz živim zavoljo Očeta, tako bo tudi tisti, kdor mene je, živel zavoljo mene“. (Jan. 6. 58.) In nekega dné je Jezus rekel neki ljubljeni duši: „Moja hči, to moje Serce mora skoperneti v svojih željah, vse duše pridobiti, posvetiti in zediniti; pomagaj mi, moja ljuba hči, in polajšaj ta ogenj, ki me použiva. Oznanuj in daj po vsem svetu oznanovati, da svojim milostim nisem postavil mere za tiste, kateri jih bodo iskali v mojem Sercu“. — Tolika ljubezen, in ti si tako merzel;

toliko milosti, in ti si tako reven! toliki potok milosti, in ti omaguješ!

2. Zatekaj se vselej po otroško in veselo k presladkemu Sercu Jezusovemu v vseh težavah svojega serca, in ugasi tam svojo lakoto in žejo po pravici. Toliko ljudém odpiraš svoje serce, in pred Sercem svojega Zveličarja ne znaš govoriti! Pojdi tje predenj z veliko lakoto in žejo, da boš zamogel reči s slepcem: „Gospod, Sin Davidov, usmili se me! stori, da vidim, da te ljubim, da odpravim to navado, ki tebi ne dopade!“ Ponižno, zaupljivo, ljubeznjivo moraš k njemu iti in reči: „Gospod! nisem sicer vreden, da prideš k meni, pa reci le besedo, — le eno besedo, in ozdravljena bo moja duša!“ Kolikim zaupaš, kako nezaupno pa greš k Sercu Jezusovemu, ki te kliče in ti kaže zaklade svojih milost...

Zdihljej.

V tebe samega upamo in ne bomo osramoteni!

Obiskanje presvetega Zakramenta.

Pred najsvetejšim Zakramentom odpri svoje celo serce in prosi Kristusa, naj bi poslal en žarek svoje milosti v tvoje serce, da vnovič oživiš in začneš resno živeti v Kristusu.

Vaja.

Stori svojemu naturnemu nagnjenju ravno nasproti, ako te še tako težko stane, da s tem pokoriš svojo nehvaležnost proti Jezusu.

Tretji dan.

Premišljevanje.

Darovavno življenje Jezusovo v presvetem Zakramentu.

Jezusovo darovanje na križi je terpelo tri ure, v presvetem Zakramentu

pa terpi tolikrat, kolikorkrat pride Jezus v podobo kruha in vina in dokler je zakramentalno pričujoč. Na tem daru ima Serce Jezusovo delež kot Serce ljubezni, odrešilne ljubezni, zveličarne ljubezni.

Priprava kakor prvi dan . . . .

Misli si Jezusa v presvetem Zakramentu kot Jagnje, ki ima biti darovano na altarji, in njegovo Serce vneto od plamtečega in poživljajočega ognja Božje ljubezni.

Prosi za milost, da bi se mu samega sebe daroval.

1. Pred vsem se je daroval Jezus iz ljubezni do svojega nebeškega Očeta in do nas; priložnost k temu darovanju je bila nevošljivost in sovraštvo njegovih sovražnikov. Hotel je, da ta dar vedno ostane; zato si je izvolil podobe kruha in vina. Iz ljubezni je skril v te podobe, ne samo

svoje božje bitje, kakor na križi, temuč tudi svojo človeško naturo. On je hotel vedno darovan biti; zato ni rekel: „Storite to enkrat v moj spomin!“ temuč: „Storite to v moj spomin!“ O ljubezen! Kdo te more razumeti? kdo spoznati brez ponižnosti? kdo zajeiti brez modrosti? O serce moje, kdo je v stanu popisati tvojo nehvaležnost, da ne ljubiš Jezusa v njegovi vedni darujoči ljubezni!

2. Ta darujoča ljubezen ti kliče: „Zgled sem ti dal, katerega imaš posnemati!“ Ti bežiš pred vsakim darom, ki bi ga mogel Bogu prinesiti, in se treseš pred vsakim darom, ki ga Jezus od tebe zahteva! Kje je tvoja ljubezen, — kje tvoja poterpežljivost, — kje duh tvojega darovanja? Brez darú ne moreš biti učenec Jezusov, brez darujočega duha in brez darujočega življenja ne zaslužiš nikakoršnega deleža nad zakladi Jezusovega darujočega življenja.

Obiskanje presvetega Zakramenta.

Misli si v duhu, da greš k Jezusu na Kalvarijo, da bi tam videl, kako mu je vojšak prebodel stran, in zdi naj se ti, kakor bi slišal besede: „Glej moje Serce, in pomisli, kako zelo sem te ljubil in te še ljubim! Daj mi svoje serce!“

Z d i h l j e j.

Pustite, da gremo in z njim umerjemo!

V a j a.

Premaguj svoje počutke in huda nagnjenja čez dan, in te premagovanja daruj iz ljubezni do Serca Jezusovega.

Četerti dan.

P r e m i š l j e v a n j e.

*Poniževalno življenje Serca Jezusovega
v presvetem Zakramentu.*

Uči se od Jezusa ponižnosti, in poniževanje prenašati.

Priprava kakor prvi dan . . . .

Premišluj, kako Jezus v cerkvi v tabernakeljnu prebiva, brez zunanjega veličastva, v revni podobi kruha; mnogi se ga komaj deležni storé, in vendar je on tisti, kateri ima pri Očetu vse veličastvo od vekomaj.

Prosi ga za milost, da bi njega mogel po vrednosti spoznati in ga v ponižnosti popolnoma posnemati.

1. Jezus v presvetem Zakramentu ne skriva samo svojega božestva in božjega veličastva, ampak tudi svoje človeštvo, in ima le nizko podobo nežive stvari; noben angelj tukaj ne prepeva, kakor pri njegovem rojstvu: „Čast Bogu na višavah!“ Tukaj ne pridejo angelji in mu ne strežejo, kakor pri njegovi trikratni skušnjavi v puščavi. Priprosti tabernakelj je njegov kraljevi grad, tam si je vzel prestol milosti, tam se pustí na besedo človeško navezati na podobe, ne da bi se pritožil ali kaj družega omenil kot: Pridite k meni vsi,

ki ste trudni in obteženi, in jaz vas bom poživil. (Mat. 11. 28.) Kako napuhnjeno je tvoje ubogo serce, o človek, o grešni človek, o nezmožni človek, ki nimaš nič, kar bi ne bil prejel!

2. V tem Zakramentu v tabernakeljnu, pred katerim sem zdaj saj v duhu, prebiva Kralj kraljev, Kralj slave, čegar veličastva so polna nebesa in zemlja. Tukaj on hoče dajati popolni zgled ponižnosti. On hoče biti zaničevan, zapuščen, zasramovan, da bi nam vtisnil ponižnost, ki je podlaga vseh čednost, in nam pokazal, da ponižni k Bogu pridejo. Nasproti pa, kako napuhnjeno je tvoje serce, ker nič si bil, nič si, in nič boš! Zakaj si napuhnjjen? Kako se moreš povzdigovati, ker si prah in pepel?

Zdihljej.

O moj Jezus! kolikor bolj si se zavoljo mene ponižal, toliko bolj te hočem ljubiti! (Sv. Bernard.)

Obiskanje presvetega Zakramenta.

Ponižaj se in prosi Serce Jezusovo, naj ti pošlje poniževanje, da s tem zadostiš Jezusu za voljno prenašanje in za njegovo poniževanje.

V a j a.

Skleni, da boš vsako poniževanje in vsako zaničljivo besedo od drugih z veseljem sprejemal.

Peti dan.

Premišljevanje.

Življenje Serca Jezusovega v presv. Zakramentu je življenje ljubezni.

Jezus hoče vedno, za vse čase in na vseh krajih pričujoč biti.

Priprava kakor prvi dan . . . .

Ponovi živo vero v pravo, resnično in bistveno pričujočnost Jezusa v tabernakeljnu; misli si, kakor bi iz ta-

bernakeljna slišal besede: „Glejte, jaz sem pri vas vse dni do konca sveta!“ (Mat. 28, 20.)

Prosi Jezusa, naj on tvoje serce pripravi, da bi njegovo ljubezen čisto spoznal in občutil, potem ga s svetim veseljem hvali in zahvaljuj.

1. Jezus bi se bil lahko po svoji milosti z našimi serci zedinil in le duhovno sklenil; lahko bi bil na božji skrivnostni način v daritvi sv. maše pokazal svojo poterpežljivost; toda vse to ni bilo zadosti njegovi ljubezni. V svoji ljubezni hoče biti pričujoč resnično in bistveno, kakor Bog in človek, in se z našimi serci zedinjati, in to ne samo v eni vasi, v eni škofiji, ali v enem delu svetá, ampak povsod; v naj revnejši cerkvi katoliške vasi si je izvolil svoj prestol milosti in je tam ravno tako pričujoč kakor v naj večem kraljevem ali cesarskem mestu, in sicer revežem ravno tako, kakor bogatim, bolnim ravno tako, kakor zdravim,

zadnjemu podložnemu ravno tako, kakor mogočnemu oblastniku na prestolu! O ljubezen, o neprestana ljubezen, o nezmerna ljubezen! kdo te zamore razumeti, kdo ti z nasprotno ljubeznijo poverniti?

2. Ako ne moremo mi k Jezusu priti, se da on prenesti tudi k najnižemu siromaku v naj revnejšo bajtico. V svoji ljubezni pride tudi k naj ostudnejšemu bolniku! O ljubezen! kdo te zamore umeti, kdo zapopasti?

Na besedo mašnikovo pride Jezus vsako uro in vsak trenutek — na besedo vsakega mašnika, naj bo še tako mlačen in grešen, pride Jezus v trenutku brez pritožbe, brez obotavljanja in se spremeni v podobe, izvoljene od njega samega. On ostane v tabernakeljnu noč in dan; med tem, ko ti spiš, čuje za-te in pri tebi in kaže svoje svete petere rane za-te nebeškemu Očetu, da bi ti izprosil milost in usmiljenje. In kaj storiš ti, o ubogo

serce! v dokaz, da umeš njegovo ljubezen? Kaj storiš?

Zdihljej.

Kako ljubeznjive so tvoje prebivališča, o Gospod vojskinih trum! Moja duša želi in koperni po preddvorih Gospodovih. Blagor jim, kateri v tvoji hiši prebivajo, Gospod! na vse veke te hvalijo. (Psalm 83, 3.)

Obiskanje presvetega Zakramenta.

Kliči Mater Gospodovo in vse svetnike na pomoč, da ti pomagajo nadomestiti zanikarnost in vnemarnost, katere si se ti in drugi krivi storili proti ljubezni Jezusovi.

Vaja.

Obišči danes večkrat čez dan, bodi si na ulicah ali doma, v duhu najsvetejši Zakrament, in daruj Jezusu svoje misli, želje, besede in djanja, enako

ljubezni goreči svetilnici pred tabernakelnom.

Šesti dan.

Premišljevanje.

Življenje božjega Serca Jezusovega v presvetem Zakramentu je življenje delavnosti.

Premišluj danes resnobno: 1. da Jezus v presvetem Zakramentu opravlja dela, katerih se moraš tudi ti goreče vdeleževati; 2. da jih on tako opravlja, da ti njegova opravila služijo v znameniti zgled.

Priprava kot prvi dan . . . .

Misli si Jezusa v presvetem Zakramentu kot dobrega pastirja, kateri ima na svojih persih ranjeno jagnje, za katero skerbi in ga poživlja s tem, da iz svoje odperete serčne rane pusti kapljati poživljenje in okrepčanje.

Prosi ga za milost, kolikor zamoreš z njim delati in se učiti njega spoznavati in ljubiti.

1. Naj veči delavnost Jezusa v presv. Zakramentu je v tem, vtemeljiti čast svojega nebeškega Očeta in zveličanje naših duš. To delavnost oživlja, vlada in vodi njegova nevtrudljiva ljubezen v cerkvi v tabernakeljnu. Tam si je postavil prestol milosti kot dober pastir za svoje bolne in zdrave ovce. Tam je on zdravnik, učenik in ohranovavec; tam opominja, uči in tolaži. Z eno besedo: iz tabernakeljna prejemo vsak dober dar za življenje in smert. — Kaj si ti storil Sercu Jezusovemu v dokaz, da ga ljubiš? Katerega bolnika si že pripeljal k temu zdravniku? Katerega nevednega si soznanil s tem učenikom? Katerega žalostnega si pripeljal k temu tolažniku? Kako si upaš reči, da ga ljubiš, ne da bi zanj kaj storil? O kako srečen je človek, kateri razume z Jezusom

delati kakor sv. Janez, terpeti kakor sv. Jakop, in jokati kakor sv. Peter!

2. Delavno življenje Jezusovo v presvetem Zakramentu kaže, kako moramo delati. On dela nevidno, neprisljano, brez lastnega dopadajenja, brez nagona, brez ozira na hvalo, čast in slavo. On ni nikoli rekel: „Jaz sem te ozdravil“, temuč: „tvoja vera ti je pomagala“. — Posnemaj njegov zgled! En pogled, ena beseda, en migljaj, eno djanje, ena knjiga, ena Češčena Marija zamore bližnjega poboljšati; ne obojavljaj se v tem, in ti si delal z Jezusom. Skrito življenje Jezusovo v presvetem Zakramentu je naj znamenitnejši zgled, pa za malo ljudi prav umeven. Preišči in preudari globočino njegovega Serca, da tako razumeš vso delavnost njegovega božjega Serca, in se učiš ga posnemati, in kmalo boš videl, kako on, ako počiva od zunanje delavnosti, moli, goreče moli in brez nehanja moli. Nasleduj ga tudi v tem in bodi delaven v molitvi.

Zdihljej.

Jezus! Daj mi le duše, vse drugo vzemi, da bo tvoje ime vsaki čas češčeno!

Obiskanje presvetega Zakramenta.

Daruj nebeškemu Očetu božje Serce Jezusovo za vesoljno katoliško Cerkev, za spreobrnjenje vseh grešnikov in za popljšanje vseh pravičnih.

Vaja.

Daruj večkrat čez dan svoja opravila posebno za tiste, kateri so v nevarnosti, da bi grešili.

Sedmi dan.

Premišljevanje.

Skrito življenje božjega Serca Jezusovega v presvetem Zakramentu.

Premisli: 1. v čem je skrito življenje, in 2. neizmerno velike milosti, katere boš v skritem življenji zadobil.

Priprava kakor prvi dan . . . .

Misli si kolikor mogoče prav živo Jezusa v puščavi, vsega vtopljenega v premišljevanje, in sebe od vsega sveta in vsake misli čisto odločenega prijem, da te podučuje.

Prosi ga prav priserčno, naj bi te hotel na poti popolnosti podučiti in razsvetliti, da boš vse razumel, kar ti bo povedal, in da bi te hotel okrepčati, da boš to, kar si slišal, tudi spolnoval.

1. Jezus, ki vlada nebesa in zemljo, ki je vse po njem storjeno, molčí poln ponižnosti, poterpežljivosti, skrit v presvetem Zakramentu altarja, in mi vemo, da on v resnici živi, misli, zdihuje, ljubi, upa, veruje in terpi, in da je tù skrito notranje življenje Jezusovo. Njega oživlja duh Gospodov, duh, kateri od Boga izhaja in k Bogu vse nazaj pripelje, kateri se njegovemu vodstvu čisto prepusté. Duh sodi vse, kakor je, in ne, kakor se mu dozdeva, on dela dobro brez hrupa, vse mu je

veliko, kar Bogu dopade, in on hoče za svoj trud samo Boga in nič drugega. Tega duha Serca Jezusovega se uči spoznavati, ga ljubiti in se nanj navezati, potem boš svet zaničeval, pred njegovimi neumnostmi bežal in njegove obljube zametaval; terpel boš za Boga, izvolil si vselej, kar je nizkega, bežal boš pred visokostjo in srečnega se boš čutil, ako boš pozabljen. Taki duši, katera skrito živi, je samo pokorščina ključ v njeno notranje, in dokler je ta ne veže, ona tako skrito živi, da nobeden nima priložnosti do nje govoriti.

2. Notranje življenje pelje k čistosti in veliki natančnosti vesti, k odterganju od sveta in od tega, kar je na svetu, k odterganju od samega sebe in k popolni prostosti. Skrita duša resnobno sebe premišljuje, se uči sebe spoznavati, in ko spozná, kaj ji manjka in kaj potrebuje, brišejo ji solze žalosti pretečeni dolg. Skrita duša je vedno

mirna in vesela, ker nezadovoljnost in nevihte življenja prihajajo od strasti in nerednih nagnenj. Skrito življenje vleče v dušo duha molitve in jo zedinja terdnejše z Bogom; skrito življenje ji je vodilo Božje. O živi skrito, živi s Kristusom skrito, potem boš enkrat s Kristusom kraljeval v večnem veličastvu.

Zdihljej.

Ti, o Jezus, si moj, in jaz ubogi grešnik sem tvoj! O da bi vendar čisto samo za-te živel, moj Bog, moja ljubezen, moje vse!

Obiskanje presvetega Zakramenta.

Ponovi storjeno premišljevanje in prosi Jezusa za serčnost, zmiraj bolj skrito in notranje živeti.

Vaja.

Vadi se danes v sveti molčečnosti in zbranosti duha, misli več kakor sicer na Boga, z Bogom in zavoljo Boga.

Osmi dan.

Premišljevanje.

Življenje Serca Jezusovega v presvetem Zakramentu je življenje slave.

Preudari veličastvo, v katerem Serce Jezusovo v presvetem Zakramentu živi. Ta slava se razodeva: 1. ker ona po moči ljubezni pripelje duše k popolnemu uničenju samih sebe; 2. ker ona po moči ljubezni duše pripelje k Božji vrednosti in visokosti.

Priprava kakor prvi dan . . . .

Misli si Serce Jezusovo kot ognjeno peč, v kateri se serca izvoljenih topé, kakor vosek in čistijo kakor zlato.

Daruj svoje serce plamenu Božje ljubezni, da sebe in vse, kar imaš in kar te zadene, prepustiš prosti naredbi tvojega božjega Odrešenika.

1. Veličastvo ali slava božjega Serca se razodeva po moči ljubezni, katero Jezus v presvetem Zakramentu

vdihuje dušam, da v slabih stvareh toliko mogočnih sovražnikov premaga in uniči. Spomni se toliko serčnih mučencev in šibkih devic, toliko redovnih oseb in junaških spoznovalcev, ki so bili v tem Zakramentu ljubezni prečudno okrepečani! Skleni tudi ti, se k vsakemu obiskanju Jezusa v presvetem Zakramentu in še posebno k svetemu Obhajilu pripraviti s kako zmago nad seboj in se vrednega storiti. To je najboljši in žlahtnejši dar, katerega zamoreš Jezusovemu Sercu dati.

2. Veličastvo ali slava Jezusovega Serca se dalje razodeva v povzdigovanji duše s pomočjo ljubezni k Božji vrednosti in visokosti. Prečudna zmaga, katero napravi ljubezen v duši, jo vso v sé spremeni, tako da taka duša živi le več v Kristusu, s Kristusom in po njem. Ona je modra, prijazna, krotka in zvesta v spolnovanji dolžnosti; v vsakem njenem opraviu je svetost. Taka od Kristusovega duha napolnjena duša je

nekako prestol milosti in ljubezni Božje, polna mirú, radosti in nebeške blaženosti, kakor to vidimo nad sv. Jedertjo, nad sv. Frančiškom Asiškim, sv. Tomažem Akvinskim, sv. Avguštinom. — O ti ubogo serce, kako dolgo bodo še tvoje misli zemeljski pesek? Kako dolgo boš še navezan na to nizko, revno in temno zemljo? Kako dolgo še? Bodi serčen, skleni in začni prihodnji praznik Serca Jezusovega precej v sv. Obhajilu s terdnim sklepom vse delati v čast Božjo in v njegovo poveličanje; nova sreča bo potem za-te in nova slava za Kristusa.

Zdihljej.

Živim, toda ne že jaz, temuč Kristus živi v meni! O Jezus pomagaj mi za-te živeti vekomaj!

Obiskanje presvetega Zakramenta.

Daruj danes z živo vero Jezusu v svetem zakramentu svoje serce z

vsemi njegovimi občutki, in reci mu prav po otroško iz vse svoje duše: „Poterpi z menoj, vse ti hočem poplačati, imej še poterpljenje, o moj Bog! vso škodo tvoji slavi bom v prihodnje nadomestil.

Vaja.

Pazi koj zjutraj na perve navdajanja, in ubogaj ta notranji glas kot kličejoči glas Božji; ker s takim junaskim djanjem ljubezni začénja zvesti učenec Jezusa poveličevati.

Deveti dan.

Premišljevanje.

Življenje božjega Serca Jezusovega v presvetem Zakramentu je življenje popolnega darovanja.

Danes še premišluj: 1. katere darove Jezus od tebe zahteva, 2. kaj je potreba k popolnemu daru.

Priprava kakor prvi dan . . . .

Misli si Jezusa v presvetem Zakramentu, Jagnje, ki ima biti na altarji darovano, in zraven njegovo Serce, polno izlivajočega plamena, ki hoče ta dar povžiti.

Prosi ga milosti, da bi visoko vrednost njegovega darovanja prav spoznal, in da te serčnega storí, njegovo ljubezen posnemati z darovanjem samega sebe.

1. Premisli, da je Jezus za - te vse — vse daroval, kar je imel: svojo čast, svoje premoženje, svoje življenje, svojo voljo in še celó prijaznost svojega nebeškega Očeta. Še celó svoje serce je daroval ter ga je pustil prebosti s sulico, da je tekla iz njega kri in voda. Kaj si daroval do zdaj ti Jezusu? Razsvitljenje in ljubezen, katero ti je Bog dal, ti bo povedala, kaj imaš storiti in darovati.

2. Brez bolečine se ne more v ljubezni živeti. „Nehvaležnost ljudi“, je rekel Kristus nekega dné zveličani Marjeti Alakok“, nehvaležnost je za-me

britkejši kot vse, kar sem v svojem terpljenji preterpel; ko bi ljudje mojo ljubezen z enako ljubeznijo povračevali, bi jaz vse, kar sem za-nje storil, čislal za manj kot nič, in želel, ko bi bilo mogoče, še več za-nje storiti! Toda zgolj merzloto in nehvaležnost najdem pri njih kljub mojim hrepenečim željam, jih obdarovati z dobrotami, katerih je polno moje Serce! — Jezus je dal nehvaležnim ljudem vse — vse, in nikoli še ni nič zahteval nazaj; nasprotno: pri vsaki sveti maši vnovič daruje samega sebe. — Kako zvesta ljubezen, — kako stanovitna, kako nepremagljiva ljubezen! — Kaj si mu pa že ti daroval? kaj tvoje časti? kaj tvojega premoženja? kaj svojega telesa? kaj svoje vednosti? Kako majhni, kako redki, kako nepopolni, kako polni lastnega dopadajenja so bili tvoji darovi! Obžaluj iz globočine serca preteklost in prosi Boga za pomoč, da bi v prihodnjič v svojih dobrih sklepih stanoviten ostal.

V podporo tvoje prošnje kliči Marijo, Mater božjega Serca, in skleni pre-mišljevanje z darom, kateri obsega vse prejšnje darove, katere si do zdaj do-prinašal.

Zdihljej.

O Gospod, ti si moje pribežališče, in vekomaj ne bom osramoten! Gospod, hiti mi pomagat!

Obiskanje presvetega Zakramenta.

Ponovi danes svoje prošnje in sklepe, katere si storil med premišljevanjem, in slednjič daruj celi dan in vse, kar boš danes storil, Bogu kot dar ljubezni.

Vaja.

Vadi se danes zvestobe v vseh duhovnih vajah.

Zdihljeji k presv. Sercu Jezusovemu.

Ljubezen Serca Jezusovega, vnemi moje serce!

Ljubezen Serca Jezusovega, razlij
se v moje serce!

Moč Serca Jezusovega, podpiraj
moje serce!

Usmiljenje Serca Jezusovega, od-
pusti mojemu sercu!

Poterpežljivost Serca Jezusovega,
ne loči se iz mojega serca!

Vednost Serca Jezusovega, pod-
učuj moje serce!

Volja Serca Jezusovega, zapoveduj
mojemu sercu!

Gorečnost Serca Jezusovega, povžij
moje serce!

Neomadežana Devica, prosi za nas
pri Sercu Jezusovemu!

Vsega češčenja vredna presveta
Trojica, zahvalimo te za vse milosti, s
katerimi si obdarovala svojo služabnico,
časti vredno mater Marjeto Alakok,
in po njeni priprošnji te prosimo za
vse milosti, katere želimo in upamo
zadobiti po ti devetdnevnici.

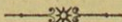

Napeljevanje

k

šestnedeljski pobožnosti

presvetega Serca Jezusovega.

Ta pobožnost se vselej začne četrto nedeljo po veliki noči in je vsaka teh nedelj obdarovana s popolnoma odpustki; tudi bolniki jih zamorejo zadobiti, ako namesto obiskovanja cerkve opravijo od spovednika naloženo dobro delo. Ti odpustki se zamorejo tudi dušam v vicah v prid obrniti.

Nauk za vsaki teden.

1. Skesana, odkritoserčna spoved in hrepenenja in ljubezni goreče sv. Obhajilo.

2. V čast presv. Sercu Jezusovemu za odpustke: 6 Očenašev, 6 Češčena-Marij, 6 Čast Bogu Očetu in apostoljsko vero v namen sv. Očeta.

3. 33krat čast Bogu Očetu v zahvalo za vse, kar je Jezus v svojem svetem življenji storil in terpel, zraven daruj tudi svoje življenje in terpljenje presveti Trojici z ravno tistim namenom, s katerim je on vse to storil.

4. Potem moli še en Oče naš, eno Češčeno-Marijo in vero za vse grešnike in za vse častilce božjega Serca Jezusovega, ki je studenec vseh milost, in skleni z prošnjo: „O božje Serce Jezusovo, vnemi vsa serca s svojo božjo ljubeznijo“.

Pervi del.

Vsakdanje pobožnosti teh šest tednov.

1. Zjutraj.

Molim te, o božje Serce Jezusovo, ti živi in poživljajoči studenec večnega življenja. — Ti neskončni zaklad bože-

stva, ti žareči ogenj Božje ljubezni! Ti si kraj mojega miru in moje varno pribežališče. O moj ljubeznjivi Odrešenik! vnemi moje serce s tisto žarečo ljubeznijo, katera tvoje Serce povživa. Vlij v moje revno serce tiste nebeške milosti, katerih studenec je tvoje Serce. Zedini moje serce tako tesno s svojim Sercem, da bo tvoja volja tudi moja volja in da se bo moja volja vselej obračala po tvoji volji, ker družega ne želim, kakor da bi bila v prihodnje tvoja presveta volja edino vodilo vseh mojih želj in djanj. Amen.

Potem moli v čast presv. Sercu Jezusovemu 5krat „Čast Bogu Očetu“ itd.

O božje Serce Jezusovo! Tebi darujem vsa današnja dela s prošnjo, da jih vrediš po svojem dopadajenji. Popolnoma jih prepustim tvoji volji, svoje celo bitje in vse svoje moči tebi izročim, hočem jih rabiti le v tvojo ljubezen in češčenje. Vlij mi pri vseh mojih delih svoj namen, da od njega

navdušen ne delam več jaz, temuč ti v meni in jaz v tebi. Od tebe in po tebi hočem misliti, govoriti in delati; tebi se spodobi vsa čast in ljubezen vseh serc. — Češčeno in hvaljeno bodi presveto Serce Jezusovo v presvetem Zakramentu vekomaj. Amen.

2. Opoludné.

O božje Serce Jezusovo, ti neskončna visokost! Vse stvarí se morajo pred tabo ponižati, vsi duhovi te morajo moliti, vsa serca te ljubiti, vsi tebi pokorni biti. Ponižam se, kolikor zamorem, da bi nadomestil češčenje tvoji ponižni visokosti v presvetem Zakramentu. Visoko hvaljeno in češčeno bodi božje Serce Jezusovo v presvetem Zakramentu na vse veke. Amen.

Potem moli v čast presv. Sercu Jezusovemu 5krat „Čast Bogu Očetu itd.

Usmili se me, o ljubeznjivo Serce Jezusovo! očisti me vse nesnage, ozdravi moje rane, in ne pusti me dalje v

moji mlačnosti živeti. Jaz nimam ljubezni, da bi bila tebe vredna; pa v tebi bom našel ljubezen, s to te hočem ljubiti, ta bo moje terdo serce omečila, da bom tebe vreden postal. Neskončno bodi češčen s svojim nebeškim Očetom in sv. Duhom na vse veke. Amen.

3. Zvečer.

Čas je, o preljubeznjivo Serce Jezusovo, da se po tolikih prestopkih današnjega dné k tebi povernem. Hočemo račun imeti, praviš ti meni; hočemo sešteti milosti, katere sem ti skazoval, in nehvaležnosti, s katerimi si mi povračeval. O Bog, kakošen razloček! Ako si tvoje milosti k sercu vzamem, spoznam, da so neštevilne; ako pa svoje nezvestobe premislim, pa vidim, da vse mere presegajo. Oh, kdaj bo že vendar enkrat tvoja ljubezen moje revno serce zmagala? V resnici se moram sramovati, da nečasti, za katere bi imel goreče zadostovati,

vsaki dan pomnožujem. — Zahvaljujem se ti za vse tvoje dobrote, in obžalujem vse svoje pomanjkljivosti in napake, ter prosim odpuščanja. Vsa merzlota, vsa nehvaležnost in vsi grehi naj bodo daleč od mene. Pa o moj Jezus! raztopi vendar moje serce z ognjem svoje ljubezni, ako hočeš, da ostanem stanoviten in tebi zvest. To vse zamore tvoje Serce; spreoberni me tako, kakor me hočeš imeti; vtôpi me vsega v sebe; daj se mi samega sebe v živež, zdaj po duhovno, kakor tudi, kadar te v resnici prejmem.

Po tem svetem obhajilu te prosim, dodeli mi milost, da imam zmiraj večí lakoto in čistejšé želje po tebi, da vedno v tebi živim, da imam to noč in ves čas svojega življenja v tebi svoj pokoj, da se ne ločim od tebe ne z mislimi, ne s srcem, temuč da te vsaki čas povelečujem, ako spim ali čujem. Tebi bodi hvala in čast na vse veke! Amen.

Potem moli v čast presv. Sercu Jezusovemu 5krat „Čast Bogu Očetu“ itd.

Opomba. Kdor nima časa opravljati te molitve, naj vsaj moli zjutraj, opoludné in zvečer po petkrat „Čast Bogu Očetu“ itd. v čast presv. Sercu Jezusovemu.

Drugi del.

Pervi teden.

Vadi se v prvem tednu ljubezni do presvetega Serca Jezusovega.

Bogoljubni služabnici Marjeti Alakok, utemeljiteljici pobožnosti Serca Jezusovega, katere spisi so bili od cerkve natančno preiskani in poterjeni, se je prikazalo Serce Jezusovo kakor na prestolu, obdano z ognjem in plamenom, svetlejše mimo solnce in previdljivo kot kristal, in videla se je rana, katero je na križi prejel. — Okoli presv. Serca je bil venec iz ternja in na verhu križ vsajen, v znamenje neskončne ljubezni Serca

Jezusovega do vseh ljudi, katera je bila studenec vsega njegovega terpljenja. Pri tej priliki je bilo rečeno bogoljubni Marjeti: „Glej, to je tisto Serce, ki se je iz ljubezni do ljudi vse povžilo, in oni ga ne ljubijo. Jaz imam žgečo žejo po tem, da bi me ljudje ljubili; in skoraj nobenega ne najdem, da bi se potrudil z nasprotno ljubeznijo mojo žejo pogasiti.“

Ker ima tedaj Jezus take silne želje po naši ljubezni, — ljubezen, stanovitno ljubezen od nas zahteva, tako mora, o rojenec božjega Serca Jezusovega! prvi sad te pobožnosti v tebi biti, da njemu daš svoje serce, svojo ljubezen, in nič ne ljubiš razun njega.

Zadostuj toraj presvetemu Sercu Jezusovemu za vnemarnost in merzloto toliko serc, ki so mu posebno posvečene, kliči na pomoč kor Serafinov, da namesto tebe poveljujejo Serce Jezusovo, posebno po noči. Prosi Serce Jezusovo odpuščanja za nečasti in razžaljenja, grehe in hudobije. Opravljaj posebno z natančno zvestobo in

gorečnostjo navadne pobožnosti. Ko greš k pokoju, moli v duhu presveti Zakrament altarja in reci: Jaz spím, toda moje serce čuje v Serci mojega ljubega Jezusa. — Ko se zbudiš, ponovi presvetemu Sercu zagotovilo ljubezni in prosi ga, naj bi vnelo v mlačnih sercih ogenj svoje ljubezni. Zato reci večkrat: O preljubeznjivo Serce, daj nam goreti v ljubezni do tebe!

M o l i t e v.

(Molitve so tretji del te pobožnosti.)

O češčenja vredno Serce Jezusovo! Iz ljubezni do mene si zaklenjen v presv. Zakramentu. V globoki ponižnosti padem pred tebe in te molim, ljubim te, k tebi zdihujem za-se in za vse ljudi, za vse trenutke življenja, posebno pa za svojo zadnjo uro. — Pred tvojim presv. Zakramentom želim biti vedno pričujoč, da bi se kot dar ljubezni s teboj zedinil, te ljubil, hvalil in se tebi daroval. Tebi posvetim svoje serce; o da bi svetilnici enako brez

prenehanja pred teboj gorelo in se vse vnelo od tvoje ljubezni. — O da bi te mogel zahvaliti za vse tvoje dobre, pred vsem za postavljenje presvetega Zakramenta z ravno tisto ljubeznijo, s katero si ga postavil. V tvoje preljubeznjivo Serce, o Jezus! se vtopim in se zedinim z njim. Vse zdihljeje svojega serca hočem jemati od tvojega božjega Serca in tako skazovati tebi in presveti Trojici vse češčenje, hvalo in zahvalo, katera ti je že bila in ti še bo skazovana na vse veke. Z zdihljeji tvojega božjega Serca te prosim za usmiljenje sebi in vsem ljudem, posebno umirajočim, dušam v vicah, vsem grešnikom, posebno tistim, kateri ljubeznjivo vabljenje tvojega presladkega Serca naj terdovratnejše zametujejo, da se resnično spreobernejo, tebi nikoli več nezvesti ne postanejo, in da tebe vse ljubezni vrednega vsaki čas resnično ljubijo. — O božje Serce Jezusovo, sprejmi mojo molitev milostljivo,

reši duše iz vic, iz njih terpljenja, spreoberni vse grešnike k pokori. — O ljubeznjivo Serce Jezusovo, usmili se nas!

O Marija, brezmadežna Devica in Mati! tvoje Serce je polno ljubezni do nas, in ti premoreš vse pri svojem božjem Sinu. — Zadobi meni in vsem ljudem milost, da v življenji in v smerti najdemo sladki in večni mir v odpertem Serci Jezusovem. Amen.

Drugi teden.

Vadi se v drugem tednu v delih zatajevanja.

Zatajevanje je prvi poduk, katerega daje Serce Jezusovo svojim rejencem, vsem tistim, ki hočejo biti njegovi učenci in učenke. — „Kdor hoče mene nasledovati, pravi Jezus, naj zataji samega sebe“, in „kdor sebe ne sovraži, ta ne more biti moj učenec, — on mene ni vreden“. Večega zatajevanja ne zahteva Jezus od tebe, vadi pa se pridno v tej čednosti v malem. Za-

tajevanje v malih rečéh ni majhino, temuč je velike vrednosti in zasluženja, ker naj večí milosti in naj viša stopnja svetosti so navadno navezane na velikoserčnost, s katero se v malem vadimo.

Zatajuj se tedaj iz ljubezni do Serca Jezusovega, pritergaj si n. pr. nekoliko kake prijetne jedi ali pijače pri kosilu ali čez dan. — Vstani četert ure pred, moli zvečer nekoliko dalje. — Spi na nekoliko slabšem ležišči . . . Ali če imaš velike želje kaj videti ali slišati, zderži svoje oči; molči, če imaš želje govoriti; zatajuj radovednost, kadar hočeš novice zvediti, videti, kdo mimo gre, kaj ljudje delajo ali govorijo. — Poterpežljivo prenašaj zoperno obnašanje tistih, s katerimi imaš opraviti, kakor bi zato ne vedel, nepopolnosti svojih domačih itd.

Z a h v a l a.

O božje Serce Jezusovo, z Marijo, z vsemi angeli in svetniki, te molim in hvalim za vse dobrote, katere si mi

skazal. Vsi nebeški duhovi naj te časté in hvalijo namesto mene, ker ti si se mi skazal dobrotljivega in milostljivega, in tvoje usmiljenje terpí večno. Ti si poterpežljiv in prizanašljiv v prenašanji nečasti, ker tvoje usmiljenje terpí večno. — Ti me zaradi mojih grehov nisi zapustil in zaradi moje nezvestobe ne zaverigel, ker tvoje usmiljenje je večno. Ti si me v zmotah k sebi nazaj poklical. Ti me čakaš z očetovsko dobroto in si vsaki čas pripravljen me sprejeti, ako se k tebi nazaj obrnem, ker tvoje usmiljenje je večno. Ti mi hočeš vse grehe odpustiti in želiš me z milostmi napolniti, ker tvoje usmiljenje je večno. V vseh potrebah si ti varno pribežališče, in vsi stiskani najdejo pri tebi pomoč, ker tvoje usmiljenje je večno. — Povelícuí tedaj duša moja, "presveto Serce Jezusovo, in vse moje moči hvalite njegovo dobroto, ker njegovo usmiljenje je večno. Vsi jeziki, o božje

Serce Jezusovo! naj te hvalijo, in vse ljudstva naj te povelčujejo; Marija presveta Devica, vsi angeli in svetniki naj te hvalijo, ker tvoje usmiljenje je večno. — O božje Serce Jezusovo, sprejmi milostljivo od mene to hvalo; reši duše v vicah iz njih terpljenja, in spreoberni vse grešnike k pokori. O ljubeznjivo Serce Jezusovo, usmili se nas!

O Marija, brezmadežna Devica in Mati! tvoje Serce je polno ljubezni do nas, in ti premoreš vse pri svojem božjem Sinu. — Zadobi meni in vsem ljudem milost, da v življenji in v smerti najdemo sladki in večni mir v odpertem Serci Jezusovem. Amen.

Tretji teden.

Vadi se tretji teden v kerščanski ponižnosti.

Jezus ne pravi: Učite se od mene čudeže delati, temuč: Učite se od mene ponižni biti iz serca. (Sv. Avguštin.) On

tedaj hoče, da ga posnemamo in smo ponižni iz serca. In za to čednost si mora rejenec božjega Serca posebno prizadevati, ker ponižnost je podlaga vsem čednostim, prva varhinja in tovaršica čistosti.

Mi imamo vzrok se poniževati, ako pomislimo, kaj smo bili: grešniki. — Kaj smo zdaj: grešniki — vzrok solz Jezusovih. Ako pomislimo, kaj še zamore iz nas biti, pogubljeni na veke. — Vzrok imamo se poniževati, če pomislimo, da iz sebe nič nimamo, — nič nismo, — nič ne premoremo. — In pri toliki revščini — kolik je naš napuh, naša nehvaležnost, naše slabo obračanje tolikih milost. — O rejenec Serca Jezusovega, premisli to in bodi osramoten!

Nekateri mislijo, da so resnično ponižni, ako imajo od sebe ponižne misli, vendar pa silno za hudo vzamejo, ako tudi drugi ravno tako nizko o njih mislijo. — Resnično ponižni človek ne misli veliko na druge, temuč premišljuje le svoje lastne nepopolnosti, vedoč, da je le toliko, kolikor velja v Božjih očéh. Resnično ponižni človek

se ne huduje nad drugimi, ker so mu popolno znane lastne slabosti in beseda Božja: „Kdor stoji, naj gleda, da ne pade“. Resnično ponižni človek nikoli ne govori od sebe; v potrebi z modrostjo in le malo; kolikor manj govoriš od sebe, toliko bolje je tvojo ponižnostjo. Naj gotovejša znamenja resnične ponižnosti so, ako tiste posebno ljubimo, ki nas zaničujejo; ako pred poniževanjem ne bežimo; ako se nikoli ne pritožimo, kar koli Bog čez nas pripusti, in ako ne želimo, da bi drugi zavoljo tega z nami usmiljenje imeli, ako slabosti bližnjega zagovarjamo, ako se zaradi svojih padcev ne damo v zmešnjavo pripraviti; ako drugim povsod prednost damo; ako vsako početje začnemo z nezaupnostjo do sebe, svoja dela malo cenimo, in slednjič, ako veliko molimo in malo govorimo.

Prošnja.

O češčenja in ljubezni vredni Jezus! kako zelo ti nas ljubiš; in oh, z nehvaležnostjo ti povračamo. Vse si sto-

ril, da bi nam pokazal svojo ljubezen; kot dar si se nam dal na križi, kot dar in jed v presvetem Zakramentu; — in vendar ti to tvojo ljubezen povračamo z naj ostudnišimi nečastmi. — Še vedno ostaneš v presvetem Zakramentu, resnično in bistveno med nami pričujoč, in tvoje božje Serce žari od enake ljubezni, — in vendar moraš v tej prečudni skrivnosti ljubezni od nehvaležnih ljudi prenašati brez števila zasramovanj. — Vidim, kako si izpostavljen, onečeščevanju, nespoštovanju in Božjim ropom. O moj ljubeznjivi Odrešenik! ta misel me napolnjuje s strahom in pomilovanjem do tistih, ki si iz prederznosti upajo take nečasti ponavljati in s tem tako zelo žaliti tvoje Serce, ki jih tako goreče ljubi. — To nevredno ravnanje mi dela grenke bolečine. Poklekнем tebi k nogam in objokujem — o ko bi mogel prelivati kervave solze, da je tvoja ljubezen tako žaljena! Studim vse grehe, katere smo

v tvoji pričujočnosti doprinašali jaz in drugi z onečeščenjem, z nezderžnostjo in nespoštljivostjo. — Po tvoji ljubezni, iz katere tukaj pri nas ostaneš, želim zadostiti za-se in tudi za jude, krivo-verce in hudobne kristjane. — O da bi mogel s svojo bolečino zadostiti za tvoje zaničevanje! Sveti kori angelov, Marija, Mati Jezusova, podpirajte mojo nezmožnost! O ko bi mogel z novim češčenjem nadomestiti nečasti, in s svojo kervjo oprati vse kraje, kateri so bili onečeščeni s hudobijo do Zal'amenta ljubezni! o ko bi imel vsaj en trenutek serca vseh ljudi v svoji oblasti, da bi s tem darom popravil nehvaležnost tistih ljudi, kateri te ne poznajo ali te še ne ljubijo! — Ker pa te milosti ne zaslužim, odpusti, o božje Serce! vsaj meni moje dolgove; poterdi moj sklep, katerega zdaj storim, tebi v prihodnje v tej skrivnosti ljubezni dolžno službo in ljubezen skazati. Z lepim vedenjem v cerkvi, s pridnim obisko-

vanjem in z gorečim prejemanjem presv. Zakramenta hočem svoje napake poboljšati. Stori, o ljubeznjivo Serce Jezusovo! da se moje serce nič več ne loči od tebe; — stori, da bodo vsi moji zdihljeji, želje, misli in dela po tvoji volji vravnane; slednjič mi dodeli milost, o Jezus! da moje serce samo v tebi živi in umerje, v tebi dela, se giblje, sope in zdihuje, ker ti si moj Oče, moj Ženin, moj Kralj, moja pomoč, moje upanje, moj Bog, moje vse v življenji in v smerti in boš gotovo tudi moje zveličanje v nebesih. O božje Serce Jezusovo! sprejmi te prošnje milostljivo; reši duše v vicah iz njih terpljenja, in spreoberni vse grešnike k pokori. — O ljubezni polno Serce Jezusovo, usmili se nas!

O Marija, brezmadežna Devica in Mati! tvoje Serce je polno ljubezni do nas, in ti premoreš vse pri svojem božjem Sinu. — Zadobi meni in vsem ljudem milost, da v življenji in v smerti

najdemo sladki in večni mir v odpertem
Serci Jezusovem. Amen.

Četerti teden.

Vadi se v četertem tednu v krotkosti.

Krotkost je Jezusu tako lastna, da ga preroki skorej le v tej čednosti predstavljajo. In Jezus sam uči z besedo in z zgledom, da je krotkost njemu lastno znamenje in je nemogoče njemu enak biti brez njegove krotkosti. — „Učite se od mene, ker jaz sem krotak iz serca.“ — „Blagor krotkim!“ — Kaj je krotkost? Ona je pohlevna serčnost, ki ni grizeča kot kis, ali bodeča kot ternje, ali žgeča kot kropive. Ta pohlevna serčnost premaga in ukroti jezo. Krotkost se pokaže,

1. da nismo preobčutljivi, ako smo od drugih razžaljeni, da kaj za razžaljenje ne jemljemo, kar ni razžaljenje, temuč le domišljija. Krotki kristjan mora bolj soditi po pravici in ljubezni, kakor po domišljiji. — Ako smo pa v resnici razžaljeni,

zahteva krotkost, da taka razžaljenja izgovarjamo in jih pustimo izgovarjati z nevednostjo, z neprevidnostjo, s prenagljenjem itd. Pa krotkost gre še dalje; tudi če se razžaljenje zgodi iz zgolj premislika, ga prenaša poterpežljivo brez maševanja, sovraštva in silne jeze. — Krotki človek je pripravljen razžaljenje odpustiti brez zadostovanja, prošnje za odpuščanje ali kazni. On izroči vso reč Bogu, prosi za svoje sovražnike, blagoslovlja jih, ki ga preklinjajo, ter dobro dela njim, ki ga sovražijo in preganjajo.

2. Krotkost nas pa storí tudi previdne, da družih nikakor ne žalimo in ne dajemo prilike se čez nas pritožiti; krotkost veliko več naredi, da, kolikor se zamore zgoditi brez greha, se po drugih ravnamo, jim odjenjamo, smo z njimi prijazni in prizanašljivi, posebno z nevednimi, slabimi, grešnimi in nepripravnimi. — Ob kratkem: Krotkost storí mehke besede, zmerno resnobo, odvzame vse terdo in ojestro obnašanje proti bližnjemu.

L j u b e z e n .

O ljubeznjivo Serce Jezusovo! ti moja edina ljubezen, molim in ljubim te. In ker te ne morem tako ljubiti in povelečevati, kakor želim, povabim nebesa in zemljo, da te namesto mene ljubijo in časté, in jaz se zedinim z od ljubezni žarečimi Serafini te z njimi ljubiti. O vse od ljubezni žareče Serce, zakaj ne vnemeš nebes in zemlje, da bi vse stvarí le od tvoje ljubezni živele? — Pusti me terpeti ali umreti, ali vsaj spremeni me tako, da te iz vsega serca ljubim in da bom v tem ognji ljubezni čisto povžit. — O božji ogenj, o čisto plame Serca Jezusovega, moje edine ljubezni, oh! vnemi me brez milosti in povžij me brez ustavljanja. Oh, zakaj mi prizanašate, ker nisem za drugo in ne zaslužim družega kakor sežiganje in ogenj? O ljubezen nebes in zemlje, pridi v moje serce, in sežgi me v prah in pepel. O božji ogenj

ljubezni, kateri vse povžiješ, pridi, vnemi, sežgi in povžij me v svojem čistem plamenu, ker tisti najdejo življenje, kateri v njem umerjejo. — O božje Serce Jezusovo! sprejmi milostljivo to vajo ljubezni, reši duše iz vic njih terpljenja, in spreoberni vse grešnike k pokori. O ljubeznjivo Serce Jezusovo, usmili se nas!

O Marija, brezmadežna Devica in Mati! tvoje Serce je polno ljubezni do nas, in ti premoreš vse pri svojem božjem Sinu. — Zadobi meni in vsem ljudem milost, da v življenji in v smerti najdemo sladki in večni mir v odpertem Serci Jezusovem. Amen.

Peti teden.

Vadi se v petem tednu v prostosti Serca.

Prostost serca je v tem, da sebe čisto pozabimo, se popolnoma prepustimo naredbam Gospodovim, in v vseh rečeh njegovo voljo spoznamo ter smo vsaki čas

mirno in ravnodušno pripravljeni da jo spolnujemo. Po tej čednosti postanemo Kristusu notranje enaki. Jezus nas uči te čednosti, ko nam velí moliti: „Zgôdi se tvoja volja!“ — Jezus je to čednost sam vedno razodeval, ko je rekel: „Jaz storim vsaki čas, kar je Očetu dopadljivo.“ In na Oljski gori je molil: „Oče, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi.“ — Premisli to čednost v njenih delih.

Prostost serca prežene lastne misli in lastno voljo, ona odterga serce od vsega navezovanja in ga postavi v sveto ravnodušnost, tako da je z vsem enako zadovoljen; tak človek nič noče, in vendar hoče vse, on ne skerbí, čemu ga Bog rabi, ali za velike ali majhine rečí, težavna ali prijetna opravila, naj bo vspeh kakoršen hoče, njegove pričakovanja so vsaki čas zadovoljna, zato ker on vse hoče, kar Bog pripusti, in nič se ne zgodi, kar bi ga ne razveselilo.

Vse naše prizadevanje in veselje mora biti, da kot rejenci Serca Jezusovega le storimo to, kar božje Serce — kar Bog

hoče, — kadar Bog hoče, in kakor Bog hoče, razun tega ni nikakoršne čednosti, vse je le slepota, lastna ljubezen, — goljufija. Živeti v popolnem soglasji z Božjo voljo, se naredbam Božje previdnosti čisto prepustiti, nič ceniti kakor kar Bog od nas zahteva, — to je naj gotovša in edina pot do popolne čistosti serca in si zamore v kratkem časi veliko zasluženja pridobiti.

Prošnja.

Molim te, o božje Serce Jezusovo! Ti si poln usmiljenja in studenec milosti. K tebi pridem in ti z zaupanjem prinesem svoje prošnje. — Ti veš, kako slepa je moja pamet, kako napčna moja volja, kako zeló sem k hudemu nagnjen in kako len in zarnikeren v dobrem. Prosim te tedaj, razsvetli mojo pamet, spreoberni mojo voljo, vlij mi stud zoper vse grehe, dodeli mi gorečnost v dobrem, pomnoži v meni vero, potrdi me v upanju, vnemi v meni ogenj svoje ljubezni. Dodeli mi, o Jezus!

serce po tvojem Sercu, dodeli mi prizanesljivost in ljubezen do bližnjega, da vse težave od njega poterpežljivo sprejemem, mu z usmiljenjem pomagam, in z gorečnostjo pospešujem njegovo usmiljenje. Dodeli mi moč, križe ne le poterpežljivo prenašati, temuč jih tudi iz ljubezni do tebe s hrepenenjem objemati. Dodeli mi pravo pobožnost in otroško zaupanje do Marije, izroči me v njeno materino varstvo, kakor si njo na križi priporočil svojemu ljubljenu učenču, da po njeni priprošnji od tebe zadobim milost vsaki čas kerščansko živeti, vso nečimurnost sveta zaničevati in z gorečnostjo si za večno prizadevati, da bi bile misli in želje že zdaj v nebesih — moji večni domačiji. Dodeli mi slednjič tudi milost, da ob smertni uri svete Zakramente vredno prejemem, svoje grehe serčno obžalujem, s čisto notranjo ljubeznijo svojo dušo v tvoje roke izročim in te potem z vsemi izvoljenimi večno ljubim. — O

moj Jezus! milost, katerih sem te za-se
 prosil, te prosim tudi za svoje prijatelje
 in sovražnike, za pravične in grešnike,
 za vse ljudi. — V tvoje božje Serce
 izročim tvojo sveto cerkev; razširi in
 poveličaj jo po vesoljnem svetu, varuj
 jo zoper njene sovražnike. Rani serca
 njenih sovražnikov še z enim žarkom
 milosti in ljubezni, ne pokončaj jih v
 svoji pravični jezi. — Dodeli moč, kre-
 post in stanovitnost svojemu namestniku,
 našemu stiskanemu sv. Očetu Leonu
 XIII. — Vodi ti čolnič Petrov po tako
 nevarnem morji sedanjih časov. — O
 božje Serce, iz čegar rane je sv. Cerkev,
 tvoja nevesta, svoje bitje prejela, od-
 pri jo tedaj še širje kakor na križi;
 varuj jo v tej rani zoper preganjanje
 njenih nezvestih otrók. — Dodeli vsem
 škofom apostoljsko moč od Boga njim
 izročeno čedo vladati. — Dodeli vsem
 mašnikom pravo gorečnost za njih lastno
 in drugih ljudi zveličanje. — Pomnoži
 vse cerkvene redove v popolnosti; ohrani

oblastnike v miru in edinosti; dodeli jim luč z modrostjo vladati svoje ljudstva. — Nagibaj predpostavljene, da podložne s pravico in krotkostjo vodijo; ohrani podložne v voljni pokorščini; poterdi pravične, razsvetli na duši slepe, omeči terdovratna serca, da te vsi spoznajo, molijo in ljubijo. — O božje Serce Jezusovo! sprejmi te prošnje milostljivo; reši duše iz vic iz njih terpljenja; spreoberni vse grešnike k pokori. — O ljubeznjivo Serce Jezusovo, usmili se nas!

O Marija, brezmadežna Devica in Mati! tvoje Serce je polno ljubezni do nas, in ti premoreš vse pri svojem božjem Sinu. — Zadobi meni in vsem ljudem milost, da v življenji in v smerti najdemo sladki in večni mir v odpertem Serci Jezusovem. Amen.

Šesti teden.

*Vadi se v šestem tednu v ljubezni do križa
in terpljenja.*

Jezus je večkrat govoril s svojimi učenci o silnih željah, ki jih ima, da bi za nas terpel. On je komaj čakal ure, kdaj bi šel v Jeruzalem terpet, križ nosit in na križi umret.

Mi moramo tedaj tudi v tem Jezusu enaki biti, križ in terpljenje čislati in ljubiti. — O koliko duš je imelo toliko veselje do križa, da so bile neutolažljive, ako so mogle le en trenutek živeti brez križa. — Življenje brez terpljenja se je zdelo sveti Tereziji hujše kot smert. — Sveti Magdalen Paciški se je zdela smert le zato težavna, ker bi bila potem oropana veselja v tem življenji terpeti. Velik služabnik Božji pravi: „Ako pogledam Jezusa, mi je križ tako ljubeznjiv, da se mi zdi, kakor bi brez križa ne mogel živeti.“ — Terpi tedaj z veseljem, kar te zadene neprijetnega

v tvojem stani, poklici, občevanji itd. Rejenec Serca Jezusovega, poglej natanko podobo tega božjega Serca, z bolečo ter-njevo krono je ovito, z grozovito sulico prebodeno, kri teče iz svete rane. — O grozovito, britko terpljenje! Križ je glo-boko vsajen v to Serce, žarki milosti in ljubezni Božje sijejo iz njega za take, ki terpljenja polno Serce ljubijo in so mu v tem terpljenji enaki. Ali zamoreš njega te ljubezni in sebe teh milost oropati? Premisli! — Jezus je imel naj večo ljubezen do križa, in nemogoče je Kristusa nasle-dovati, ako križa ne ljubimo.

Namesto molitve moli litanije presve-tega Serca Jezusovega.

~~~~~

Šola modrosti za 31 dni v presvetem Serci Jezusovem.

1. O Jezus! odpri mi svoje Serce, da vidim, česa mi manjka, da zvem, česa po-trebujem, da si v tvojem Serci poiščem, kar še nimam.

2. Moja natura hrepeni po ljubezni, ljubi zoper naturo in daruje zoper naturo in zapravlja svoj čas z naturo, ker je tvoje Serce o Jezus! nebeško Serce, zato moram jaz svojo naturo popred uničiti, da se moje serce nauči tvojega Duha ljubiti.

3. Veliko reči na svetu mami ubozega človeka, on misli, da potem je srečen, če ima več za gledanje in nič ne vidi, — več za poslušanje, in nič ne sliši. Ko mamljenje neha, potem še le spozna, da samo ljubezen Serca Jezusovega zamore njegovo serce zadovoljiti in resnično osrečiti.

4. Ko bi ljudje v zadobljenje ljubezni Serca Jezusovega toliko storili in toliko darov prinesli, kakor so pripravljeni storiti in darovati, da bi ljubezen ljudi ne zgubili, potem bi bili gotovo veliko več ljubljenci Serca Jezusovega.

5. Veliko jih je, ki mislijo, da ljubijo Serce Jezusovo popolnoma, ko vendar njih dela pričujejo, da ne poznajo ne Jezusa in ne njegovega Serca.

6. Serce Jezusovo ne zahteva od

pravega častilca besedí, ne samo molitve, ne brezštevilnih zdihljejev, temuč da se ogiblje hudega in dela dobro.

7. Kdor pravi, da ljubi in časti Serce Jezusovo, in sodi grešnika, ne da bi nad njim jokal, in bližnjega, ne da bi zanj molil, in graja mašnike, ne da bi zá-nje k Bogu za usmiljenje klical, — ta moti sebe in druge in ne ljubi Serca Jezusovega, ki mu bo reklo: Jaz te ne poznam.

8. Pri pobožnosti je potrebna sveta zvestoba, ako nočemo biti naglo duhovno bolni, duhovno ubogi, in brez duha, in sicer tudi potem, ko bi vedno klečali pri Serci Jezusovem.

9. Tri reči zahteva Serce Jezusovo od svojih častilcev, namreč: priproste misli, pametno priprostost in ponižnosti polno gorečnost.

10. Tisti, ki veliko blebetajo od Serca Jezusovega, so enaki kupčevalcem s podobami Serca Jezusovega, imajo sicer veliko podob, pa nobenega Serca Jezusovega.

11. Na svetu se nahaja veliko gospodov in gospej Serca Jezusovega, kateri v Sercu Jezusovem prebivajo, v njem molijo, jokajo, ne da bi stanovali v hiši Serca Jezusovega, ti so cedre na Libanu in vinske terte na planjavah Engadskih.

12. Bukev Serca Jezusovega ni treba veliko, pa morajo veliko v sebi imeti; morajo učiti, morajo serce odpreti in od vseh vezí oprostiti, ne samo dajati dela in opravila.

13. Odpustke, katere zamoremo zadobiti pri Serci Jezusovem, dobi le ta, kateri si tam sprosi solze žalosti, spokorne zdihljeje in spokornega duha; brez tega ne moremo doseči nikakoršnega pomiloščenja od Serca Jezusovega.

14. Čas, katerega doprinesemo pri Serci Jezusovem, je čas blagoslova, čas radosti in posebnega veselja, če smo se ga naučili spoznavati v šoli Serca Jezusovega.

15. Kjer nečimurnost serce prevzame, tam ne more biti nikakoršno, Bogu dopadljivo češčenje Serca Jezusovega.

16. Napuh in lakomnost stori človeka

nepripravnega za razumenje besed Serca Jezusovega.

17. Nevošljivost je stara morilka ljubezni in naj gotovši uničevalka vezí, katere vežejo Serce Jezusovo z našimi serci.

18. Podoba Serca Jezusovega mora biti kaŕipot k ljubezni Jezusovi, na kateri so več kot tisuč let zapisane besede: „Tako zeló je Bog svet ljubil!“

19. Kdor je v življenji Serce Jezusovo vedno ljubil, čegar serce se ni nikoli ločilo od njegovega Serca, ta živi veselo in umerje s svetim hrepenenjem.

20. Družina, v kateri Serce Jezusovo ni poznano, ali je še celo zaničevano, je veselje pekla, bolečina Marije in zanjo prosi zmagujoča Cerkev.

21. Življenje in ljubezen, — ljubezen in življenje! kakor hitro se to dvoje loči, nastane skoraj smertni boj, če ne celo smert.

22. Serce Jezusovo in Marijino je oživiljal en duh, namreč sveti Duh, kakor je rekel arhangelj v Nazaretu.

23. Ako je častivec Serca Jezusovega

postal mlačen in se je čisto ločil od Serca Jezusovega, je vstajenje redkokdaj pričakovati, in le Serce Jezusovo ga zamore obuditi, kakor nekdaž Lazarja.

24. Žarki plamteče ljubezni Serca Jezusovega, so vpervič naj svetlejše zalesketali na Kalvariji, ko je Jezus klical: „Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!“

25. Duhovno-lenemu ali zanikernemu človeku je pobožnost Serca Jezusovega preveč, djanja ljubezni so mu pretežavna, slovesnost Serca Jezusovega mu je skoraj prazna vera.

26. Ljubezen Serca Jezusovega ne more biti prisiljena, lahko pa se sproži, nauči ali privadi.

27. Ljubezen do sveta je premagala Serce Jezusovo pred njegovo smertjo, pri njegovi smerti in po njegovem vstajenji.

28. V Serci Jezusovem zadobimo v eni uri več misijonske gorečnosti, kakor po vseh bukvah, ki govore od ljubezni, razlagajo namen človekov in opominjajo k ljubezni.

29. Ljubi in kmalo boš umel Serce Jezusovo; beri večkrat premišljevanje Kristusovega terpljenja, in kmalo boš rekel: „Pridi kmalo!“

30. Kdor hoče srečno umreti, mora neprenehoma živeti zedinjen s Sercem Jezusovim, če ne, bo premagan, sojen, pogubljen.

31. Račun ali odgovor o preteklem življenji je naj veselejša dogodba za tistega, kateri je vse svoje življenje prebival v Serci Jezusovem, in po duhu Serca Jezusovega in po Božji ljubezni mislil, želel, govoril in delal.

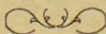
(Herz-Jesu-Buch v. Ludwig Donin.)

Litanije

v čast blažene Marjete Alakok
 iz reda obiskanja Marijinega,
 utemeljiteljice
 pobožnosti Serca Jezusovega.

Bogospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!
 Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!
 Bog sveti Duh, usmili se nas!
 Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,
 Sveta Mati Božja,
 Sveta devic Devica,
 Sveti Janez,
 Sveti Lazar,
 Sveti Frančišk,
 Sveta Johana Frančiška,
 Blažena Marjeta Marija,
 Blažena Marjeta Marija, dragi
 biser, (Mat. XIII.)
 Blažena Marjeta Marija, poljska
 cvetica, (Cant. II.)
 Blažena Marjeta Marija, lilija v
 dolini, (Ibidem)
 Blažena Marjeta Marija, zgodaj
 cveteča cvetica,
 Blažena Marjeta Marija, ljubljena
 hči presvete Device Marije,
 Blažena Marjeta Marija, sladko
 dišeče kadilo,
 Blažena Marjeta Marija, polna
 poterpežljivosti,
 Blažena Marjeta Marija, zakladnica
 ljubezni,

p r o s i z a n a s !

Blažena Marjeta Marija, zaničevalka sveta,

Blažena Marjeta Marija, izvoljena nevesta Kristusova,

Blažena Marjeta Marija, v Salezijanskem vertecu,

Blažena Marjeta Marija, svitla zvezda sredi oblaka, (Eccl. I.)

Blažena Marjeta Marija, izgled pokorščine,

Blažena Marjeta Marija, ogledalo zatajevanja,

Blažena Marjeta Marija, seraf pred altarjem,

Blažena Marjeta Marija, svetišče Serca Jezusovega,

Blažena Marjeta Marija, radost Serca Jezusovega,

Blažena Marjeta Marija, napovedovalka pobožnosti do „Serca Jezusovega,

Blažena Marjeta Marija, zdihujoča gerlica,

prosi za nas!

Blažena Marjeta Marija, ljubez-
 njiva golobica,
 Blažena Marjeta Marija, v nevihti
 nepremakljiva skala,
 Blažena Marjeta Marija, učenica
 polna krotkosti,
 Blažena Marjeta Marija, angelj
 dobrega sveta,
 Blažena Marjeta Marija, strah
 hudobnih duhov,
 Blažena Marjeta Marija, priproš-
 njica grešnikov,
 Blažena Marjeta Marija, pomoč-
 nica ubogih,
 Blažena Marjeta Marija, zdravje
 bolnikov,
 Blažena Marjeta Marija, žgavni
 dar Božje ljubezni,
 Blažena Marjeta Marija, sijajna luč
 na sv. svečniku, (Eccl. XXVI.)
 Blažena Marjeta Marija, nova
 zvezda v sveti Cerkvi,
 Blažena Marjeta Marija, veselje
 svojega svetega reda, (Jud. XV.)

prosi za nas!

Blažena Marjeta Marija, slava svojega
ljudstva, (Ibid.) prosi za nas!

Blažena Marjeta Marija, prosi za nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Antifona. Nebeško kraljestvo je
enako kupcu, ki išče dobrih biserov,
in ko je enega našel, prodá vse, kar
ima, in ga kupi.

V. Prijetnost je razlita čez tvoje
ustnice

O. Zato te je Bog blagoslovil ve-
komaj.

M o l i m o .

Gospod Jezus Kristus, ki si nezapopadljive bogastva svojega Serca takó prečudno razodel sveti devici Mariji Marjeti, dodeli, da po njenem posnemanji in zasluženji tebe v vsem in čez vse ljubimo in tako vredni postanemo v tvojem Serci imeti stanovitno prebivališče, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog vekemaj. Amen.

Litanije

presv. Serca Jezusovega.

~~~~~

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Presveto Serce Jezusovo,
 Serce Jezusovo, Sinú živega Boga,
 Serce Jezusovo, Sinú prečiste Dëvice,
 Serce Jezusovo, dopadajenje nebeš-
 kega Očeta,
 Serce Jezusovo, tempelj sv. Duhá,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, večna ljubezen
 presvete Trojice,
 Serce Jezusovo, raj Božjega ve-
 selja.
 Serce Jezusovo, studenec nebeške
 sladkosti,
 Serce Jezusovo, sedež večne milosti,
 Serce Jezusovo, morje usmiljenja,
 Serce Jezusovo, zaklad vsega bo-
 gastva Božjega,
 Serce Jezusovo, vir svete ljubezni
 in svetega kesanja,
 Serce Jezusovo, konec vsega usmi-
 ljenja nebeškega Očeta,
 Serce Jezusovo, visokost Božje
 modrosti in Božjega znanja,
 Serce Jezusovo, potok, ki razve-
 seljuje mesto Božje,
 Serce Jezusovo, našega nebeškega
 Kralja,
 Serce Jezusovo, našega dobrega pa-
 stirja,
 Serce Jezusovo, našega usmiljenega
 brata,

u s m i l i s e n a s !

Serce Jezusovo, našega preljubega
učenika,

Serce Jezusovo, naj ljubeznjivšega
ženina naših duš,

Serce Jezusovo, izgled krotkosti
in ponižnosti,

Serce Jezusovo, studenec mirú in
svetega pokoja,

Serce Jezusovo, naj bolj popol-
noma podoba našega življenja,

Serce Jezusovo, tolažba žalostnih,

Serce Jezusovo, pribežališče v
skušnjavah in nadlogah,

Serce Jezusovo, veselo prebivanje
čistih duš,

Serce Jezusovo, veselje vseh iz-
voljenih,

Serce Jezusovo, studenec vseh
svetih misel in želj,

Serce Jezusovo, luč popotnikov,

Serce Jezusovo, altar sprave,

Serce Jezusovo, ognjeni studenec
Božje ljubezni,

u s m i l i s e n a s !

Serce Jezusovo, hrepenenje in naj
slajši ljubezen vseh svetih duš,
Serce Jezusovo, zavoljo nas na
Oljski gori žalostno in otožno
do smerti,

Serce Jezusovo, oslabiljeno od ker-
vavega potú,

Serce Jezusovo, počeno od žalosti
zavoljo naših grehov,

Serce Jezusovo, na križi s sulico
prebodeno,

Serce Jezusovo, upanje umirajočih,
Serce Jezusovo, večno veselje vseh
svetnikov v nebesih,

Serce Jezusovo, krona vseh stvari
Božjih,

usmili se nas!

Bodi nam milostljivo; zanesi nam, o
Serce Jezusovo!

Bodi nam milostljivo; usliši nas, o
Serce Jezusovo!

Od vsega greha, reši nas, o Serce
Jezusovo!

Od zanemarjenja presvetega navdajanja,
reši nas, o Serce Jezusovo!

Od vse nepobožnosti in mlačnosti,
 Od vse merzlate do svoje Božje
 ljubezni,

Od vseh nečistih misel in želj,
 Od vse slepote in terdovratnosti
 sercá,

Po svoji čudni krotkosti in po-
 nižnosti,

Po svoji naj večí čistosti,

Po svoji usmiljeni in prizanesljivi
 milosti,

Po svojem skrivnem življenji,

Po svoji revščini in sveti pokor-
 ščini do smerti na križi,

Po svojem ljubeznjivem obnašanji
 med ljudmi,

Po svojem notranjem miru,

Po svoji usmiljeni ljubezni do nas
 grešnikov,

S kervjo in vodo, ki si jo v naše
 očiščenje in posvečenje prelilo.

Mi grešniki,

Da svojo sveto in čisto lju-
 bezen v naše serca vliješ,

prosimo te,
 usliši nas!

reši nas, o Serce Jezusovo!

Da naše serca k posnemanju svojih čednost vlečeš,	}	prosimo te, usliši nas!
Da nam pravo ponižnost, krotkost in notranji mir dodeliš,		
Da vse misli in želje našega serca očistiš in posvetiš,		
Da nas in vse ljudi razveseliš in k spoznanji svoje Božje ljubezni pripelješ,		
Da nas v britkostih tega življenja milostljivo poživiš in poterdiš,		
Da svojo sveto ljubezen v nas vedno pomnožiš,		
Da ob naši smertni uri naše duše v svoji sveti rani skriješ,		
Da nas v veličastvo svojih izvo- ljenih sprejmeš,		
O presladko Serce Jezusovo,		
Jagnje Božje! ki grehe sveta odjemlješ, zanesi nam, o Serce Jezusovo!		
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši nas, o Serce Jezusovo!		
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas, o Serce Jezusovo!		

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

V. Pomagaj svojim služabnikom, o
Gospod!

O. Ki si jih s svojo drago kervijo odrešil!

V. Gospod, usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

M o l i m o.

Ozri se, prosimo, vsegamogočni večni Bog! na preljubeznjivo Serce svojega Sinu, na katerem imaš dopadajenje, ter nam odpusti zavoljo tega preljubeznjivega Serca naše grehe; odverni od nas zaslužen šibo, vlij v naše Serca svojo ljubezen, ohrani in pripelji nas v večno življenje. Amen.

Litanije

presvetega Marijinega Serca.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveto Marijino Serce, usmili se nas!

Serce Marijino, brez madeža spo-
četo,

Serce Marijino, milosti polno,

Serce Marijino, blaženo med vsemi
serci,

Serce Marijino, za Sercem Jezu-
sovim najčistejše,

za nas Boga prosi!

Serce Marijino, tempelj presvete
Trojice,

Serce Marijino, sedež modrosti,

Serce Marijino, podoba pravice,

Serce Marijino, stol usmiljenja,

Serce Marijino, zapopadek vse
svetosti,

Serce Marijino, skrinja miru in
sprave,

Serce Marijino, vrata nebeška,

Serce Marijino, častitljivo,

Serce Marijino, mogočno,

Serce Marijino, usmiljeno,

Serce Marijino, verno,

Serce Marijino, hvale vredno,

Serce Marijino, ljubeznjivo,

Serce Marijino, krotko,

Serce Marijino, ponižno,

Serce Marijino, poterpežljivo,

Serce Marijino, za nas z boleči-
nami prebodeno,

Serce Marijino, luč zmotenih,

Serce Marijino, pribežališče greš-
nikov,

Serce Jezusovo.

za nas Boga prosí!

Serce Marijino, moč pravičnih, Serce Marijino, tolažba žalostnih, Serce Marijino, terdnost v skuš- njavi, Serce Marijino, upanje umirajočih, Serce Marijino, pomoč v vseh naših nadlogah, Serce Marijino, zastava obljub Jezusovih, Serce Marijino, veselje vseh serc, Serce Marijino, s častjó v nebesih venčano,	} za nas Boga prosí!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usliši nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

V. Prosi za nas, sveto Marijino Serce!

O. Da bomo vredni te serčno ljubiti!

M o l i m o.

O Bog! kateri si Serce prečiste Device Marije z naj gorečnejšo ljubeznijo vžigal, z vso milostjo napolnil in z naj lepšimi čednostimi ozališal, da je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod Jezus Kristus, z naj večim dopadajenjem v njem prebival, dodeli meni in vsem, kateri to prelepo in prečisto serce časté, da se tudi naša serca od te ljubezni do tebe vžgó, ter nekoliko tistih obilnih milost in lepih čednost zadobé, s katerimi si Serce naše preljubeznjive Matere Marije obdaril, da brez

čednost in dobrih del pred tvoje obličje ne pridemo, temuč da bomo kot tvoji zvesti otroci v tvoje kraljestvo vzeti, kjer te bomo z Marijo, tvojo presveto Materjo in z vsemi svetniki častili in hvalili vekomaj. Amen.

Mnogotere pobožnosti k Marijinemu Sercu.

(Darovanje samega sebe Marijinemu Sercu.)

O presveto in neomadežano Marijino Serce! prečisto, preljubno in nar bolj popolnoma Serce, ki si iz rok Vsegamogočnega prišlo! neusušljivi vir dobrote, krotkosti, usmiljenja in ljubezni! izgled vseh čednost in popolnoma podoba Božjega Jezu-

sovega Serca! kako močno goriš od ljubezni! Ti samo si Boga bolj ljubilo, kakor vsi Serafi; bolj kakor vsi angelji in svetniki; ti si z naj manjšim občutljajem presveti Trojici veči čast skazalo, kakor so jo vse druge stvari s svojimi naj večimi deli kedaj skazale in jo še skazati zamorejo. O Serce Matere našega Odrešenika, ki si naše reve tako živo občutilo, za naše zveličanje toliko terpelo, nas tolikanj goreče in priserčno ljubilo, in si zovoljo tega vredno češčenja, ljubezni, zahvale in upanja vseh ljudi, sprejmi milostljivo moje slabo spoznanje tvoje visokosti.

Klečé pred teboj, o Serce usmiljene Matere! te častim z vso ponižnostjo, kolikor le morem;

zahvalim se ti, da si se tolikrat in tako usmiljeno in ljubeznjivo na moje težave ozerlo; zahvalim se ti za vse dobrote, ki sem jih od tvoje materne ljubezni zadobil, in se sklenem z vsemi tistimi dušami, katerih naj večje veselje in tolažilo je, tebe častiti, tebe hvaliti, tebe ljubiti.

O preljubeznjivo Serce! odslej hočem za Sercem Jezusovim tebe naj bolj ljubiti in častiti; bodi mi toraj pot, po katerem mi je priti k mojemu Zveličarju in po katerem mi je zadobiti njegovo milost in usmiljenje; bodi mi pribežališče v mojih britkosti in pomoč v mojih potrebah; od tebe se hočem učiti čistosti, ponižnosti in krotkosti; od tebe hočem do-

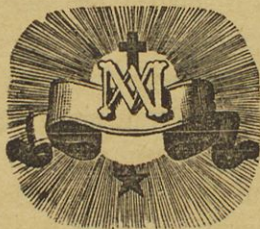
bivati ljubezen do nar svetejšega
 Serca Jezusovega, tvojega Božjega
 Sina. Amen.

Priserčni zdihljeji k Marijinemu Sercu.

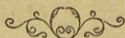
Tvoje Serce, o Marija, odpri se!
 Tvoja moč varuj me!
 Tvoja ponižnost uči me!
 Tvoja revščina obogati me!
 Tvoja poterpežljivost prenesi me!
 Tvoja pokorščina podverzi me!
 Tvoja nedolžnost posveti me!
 Tvoja pokorščina podverzi me!
 Tvoja nedolžnost posveti me!
 Tvoja ljubezen vžgi me!
 Tvoje usmiljenje obdaj me!
 Tvoja ljubeznjivost zamakni me!

Tvoja lepota vnemi me!
Tvoje nagnjenja naj vodijo me!
Tvoje solze omeče naj me!
Tvoje terpljenje presuni me!
Tvoje bolečine naj ranijo me!
Tvoje veselje zveličaj me!
O Devica Marija usliši me!
V svojo presladko Serce skrij me!
V življenji in smerti varuj me,
Da čedalje bolj ljubim te;
Tukaj in tam vekomaj.
Amen, Amen, Amen.

Razne molitve.

Molitev k Božjemu Detetu Jezusu.

Bodi mi stokrat pozdravljeno,
o preljubeznjivo Dete Jezus!
in ne zaverzi moje molitve,
mojega počeščenja, ki ti darujem
o tem tolikanj skrivnostnëm Bo-
žičnem času. Spoznam, kako da
me grehi moji nevrednega delajo

tvoje milosti in ljubezni; ali ravno iz ljubezni do nas ubozih grešnikov si zapustil nebeško veselje in se med nami prebivati ponižal. Zatoraj pa, o studenec usmiljenja in ljubezni; zaupljivo tvoje milosti prosim, da te bom vedno bolj častil, da se bom po zvesti hoji za teboj zmiraj bolj deležnega storil tvojega neprecenljivega zasluženja. Amen.

Molitev k presladkemu imenu Jezusovemu.

O Jezus! pred tvojim imenom se pripogujejo kolena vseh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo, in vsi jeziki spoznajo, da si ti Kristus, Sin živega Boga, naš edini pomočnik in Zveličar! Daj mi, o predobrotljivi in preusmiljeni!

milost, da bom v počeščevanji tvojega presvetega imena čedalje bolj goreč in popolnoma in tebi tolikanj bolj prijeten. Ne daj upanju mojemu v moč tvojega častitega imena osramotenemu biti, in dodeli mi, da bom pod varstvom in blagoslovom tega premogočnega imena sveto živel, srečno umerl, in prišel enkrat do gledanja tvoje lepote v nebesih, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev v čast presvetemu Marijinemu
Imenu.

Dodeli, prosimo, vsegašnogočni Bog! da bodo Tvoji verni, kateri se veselijo imena in varstva Marije

Device, po njeni pobožni prošnji vseh zlegov oteti na zemlji, in zaslužijo v večno veselje priti v nebesih, po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Molitev k oznanenju Device Marije.

O Bog, po katerega volji je na angeljevo oznanjenje Tvoja Beseda iz prečiste Device Marije meso nase vzela, dodeli našim ponižnim prošnjam, da se nam, ki jo Božjo porodnico verujemo, po njenej priprošnji pri Tebi pomaga — po taistem našem Gospodu Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev v čast žalostni Materi Božji.

Nar bolj žalostna izmed vseh mater, kako strašen meč je presunil tvojo dušo! Vsi udarci, katere je Jezus terpel, so tudi tebe zadeli; vse njegove bolečine so tudi tebi britkosti napravile; vse njegove rane so tudi tebe ranile! Nar huje je pa kervavelo tvoje serce, ko se je bil poslednjič poslovil; in resnično nadnaravne moči je potrebovala tvoja duša, preživeti ga, ko je s poslednjim zdihljejem svojo presveto dušo izdihnil. Mati svete ljubezni in hudih bolečin, zdaj mi je po tvojem izgledu terpeti in ljubiti! Kraljica mučencev, udeleži tudi mene zasluženja svojega terpljenja! Ljubezen ti je dala križ, stori,

da bo meni križ dal ljubezen; in ako je treba terpeti in umreti, da ljubezen Božjo dosežem, mi sprosi milost, vse ljubiti, kar mi Bog pošilja, tudi terpljenje in smert. Amen.

Molitev k rojstvu Device Marije.

Dodeli, prosimo, o Gospod! svojim služabnikom in služabnicam, dar nebeške milosti, da kakor je materstvo blažene Device začetek našega zveličanja bilo, pobožno obhajanje njenega rojstva naš mir pomnoži, po Gospodu našem Jezusu Kristusu Tvojem Sinu, ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev k darovanju Marijinemu.

O Bog! Tvoja volja je bila, da so preblaženo in vselej čisto Devico Marijo, kakor prebivališče sv. Duha v tempelju pred Te postavili; dodeli nam milostljivo, da po Marijinej priprošnji zaslužimo v tempelj Tvojega veličastva sprejeti biti po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Molitev k brezmadežnemu spočetju Marije Device.

O Bog! kateri si presveto Devico podedovanega greha obdaroval in si tako svojemu Sinu vredno prebivališče pripravil; prosimo Te, da nam po njenej priprošnji milost dodeliš, od vseh

grešnih madežev očiščenim k Tebi priti po našemu Gospodu Jezusu Kristusu.

Po tvojem svetem devištvu in brezmadežnem spočetji o Marija! nas ohrani čiste na telesu in duši v imenu Boga Očeta, in Sina in svetega Duha. Amen.

Molitev k presvetemu Rešnjemu Telesu.

O Bog, ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog na vekomaj. Amen.

Molitev k sv. Jožefu in Devici Mariji.

Vsegamogočni večni Bog! ki si Marijo, vedno čisto Devico, z brezštevilnimi milostimi ozaljšal, Njo svojemu edinorojenemu Sinu Jezusu za mater izvolil, svetemu Jožefu pa, da bi rednik Tvojega ljubega Sina bil, za ženo dal; dodeli nam milostljivo, da, ker spomin Nju poroke pobožno obhajamo, po Nju priprošnji tukaj na zemlji v zaželjenem miru živimo, potem pa v nebesih večno veselje uživamo, ker živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Molitev k sv. Alojziju.

Vsegamogočni milostljivi Bog! ki si tako obilno razlil zaklade svojih milost v serce služabnika

sv. Alojzija, da se je, obdan od vseh dobrot in mičnost tega sveta, vendar čistega ohranil od nečimurnost in zemeljskih željá, ter je hrepenel samo po nebeških dobrotah; prosimo te ponižno, in zaupno zdihujemo k tvoji milosti, dodeli nam po prošnjah in zasluženji sv. Alojzija, da bomo tudi mi tukaj na zemlji nepremagani od slabih izgledov tebi zvesto služili, tam v nebesih pa večno uživali. Amen.

Molitev k sv. Rešnji Kervi.

O moj usmiljeni Zveličar! dodeli, da se po vrédnosti tvoje za me prelite Kervi in po zaslugah tvojega svetega terpljenja moja duša vseh grehov očisti in daj

mi milost, da moje serce čemdalje večo hvaležnost in ljubezen proti tebi občuti in si močno prizadéva, v pobožnem in tebi prijetnem življenji v čast priti, ko si nam jo z darovanjem svoje Kervi in svojega življenja tako drago in ljubeznjivo kupil. Amen.

Molitev v čast britkega terpljenja Jezusovega.

Naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, kateri si iz ljubezni do nas tako grenak kelih pil in tako grozovito smert preterpel; naj bo spomin tvojega terpljenja in tvoje smerti vedno v naših sercih. Dodeli nam milost, da bomo vsak greh na vso moč studili, terpljenje voljno prenašali, in tebe serčno

ljubili, da bomo tudi mi tje prišli, kjer z Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Sedmere besede križanega Jezusa.

(Posebno pred sv. križem.)

Moj Gospod in Zveličar, Jezus Kristus, Sin živega Boga! poslednji dan svojega življenja, ko si na križi visel, si še govoril sedem posebnih besedi, katerih se po tvoji volji vedno spominjamo. Prosim te tedaj zavoljo moči teh sedem besedi, odpusti kar koli sem grešil s sedmerimi naglavnimi grehi, namreč: z napuhom, lakomnostjo, nečistostjo, nevošljivostjo, požrešnostjo, jezo in lenobo, in z vsem, kar iz njih hudega izvira. O Gospod! kateri si rekel:

„Oče! odpusti jim; saj ne vedó, kaj delajo!“ — daj mi milost, da bom tudi jaz iz ljubezni do tebe vsem odpustil, kateri so mi kaj hudega storili. O Gospod! kateri si rekel razbojniku: „Še danes boš z menoj v raji!“ daj mi milost vedno tako živeti, da boš tudi meni ob moji smertni uri mogel reči: „Danes boš z menoj v raji!“ O Gospod! kateri si rekel svoji Materi: „Žena, glej, tvoj Sin!“ in svojemu učencu Janezu: Glej, tvoja mati!“ — daj mi, da bom tudi jaz po tej tvoji ljubezni in zvestobi s tvojo sveto Materjo sklenjen.

O Gospod! kateri si klical: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil!“ daj mi, da bom v svoji nadlogi klical: O moj

Gospod! bodi milostljiv meni ubogemu grešniku; in vodi in vladaj me, moj kralj in moj Bog, kateri si me s svojo lastno kervjo rešil!“

O Gospod! kateri si klical: „Žejn sem!“ — daj mi, da me bo vedno žejalo po tebi, studencu večnega življenja. O Gospod! kateri si klical: „Dopolnjeno je!“ — daj mi, da bo moja duša, takrat, kadar se bo ločila, smela slišati tvoj presladki glas: „Pridi k meni, moja prijateljica, moja preljuba nevesta, ter se vzdigni, da se boš vdeleževala večne večerje z angeli in mojimi svetniki v mojem kraljestvu, in da se boš veselila in tam prebivala vse veke!“

O Gospod! kateri si klical: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ — o, daj mi, da

boš tudi mojo dušo, tamkaj milostivo sprejel. Amen.

Molitev sv. peterim ranam v čast.

O Bog! ki si s terpljenjem svojega edinorojenega Sina in z drago kervijo, katera je iz njegovih sv. peterih ran tekla, človeški, z grehom popačeni rod zopet ozdravil; prosimo te, da, ki tu na zemlji njegove presvete rane častimo, bomo cene te drage prelite kervi v večnem življenji deležni.

Gospod Jezus Kristus, ti Bog naših serc! zavoljo presvetih ran, katere ti je tvoja ljubezen do nas na križi naredila, te prosimo, pridi na pomoč svojim služabnikom, katere si s svojo drago Kervijo odrešil.

Božji Odrešenik, ti Sin živega Boga! ki si v večni spomin svoje velike ljubezni do nas svete rane v svojem poveličanem telesu ohranil, in tiste po svojem vstajenji svojim učencem gledati in dotakniti pripustil; dodeli nam milostljivo, da bomo s svetim aposteljnomo Tomažem — razsvetljeni s temi tvojimi sv. ranami — v nezapopadljivo morje tvoje milosti vsi pogreznjeni, nekda v nebesa vzeti, tam slavo tvojih presvetih ran na večno premišljevali; ki z Očetom v edinosti sv. Duha živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Vsakdanja molitev

k svetemu Jožefu

za njegovo pomoč v življenji
in smerti.

od tvojo pomoč pribežimo,
o sveti rednik Jezusov, ne
zaverzi naših prošenj v naših po-
trebah, temuč reši nas vselej vseh
nevarnost. O častitljivi in blaženi
sv. Jožef, naš varh in naš pomoč-
nik! S svojim Jezusom nas spravi,
svojemu Jezusu nas priporoči.

Prosi za nas, o sv. Jožef!

Da bomo vredni obljub Kri-
stusovih.

O sveti Jožef, zvesti rednik Jezusa Kristusa, najčistejši ženin Božje Matere Marije, jaz vem in spoznam, da sem tvoje pomoči popolnoma nevreden; toda v zaupanju na tvojo veliko dobroto in ljubezen, prosim te ponižno, naj ti bo priporočena moja duša in telo, moje misli in opravila, moje življenje in moja smert. Pomagaj mi pri vseh mojih opravilih, v potrebah in britkostih, v nadlogah in težavah; stoj mi na strani v vseh nevarnostih; varuj me vidnih in nevidnih sovražnikov in odverni po svoji veliki milosti vse, kar je hudega, od moje duše in telesa.

O moj najljubeznjivši oče in pomočnik! pri tvoji neskončni ljubezni, ki si jo imel do Jezusa in Marije, te prosim, zadobi mi

odpuščenje mojih grehov, in milost, da Jezusa, Marijo in tebe vedno ljubim, da vsa svoja dela in opravila po vašem dopadajenji vravnavam, da vam s posebno gorečnostjo ves čas svojega življenja služim in vaše češčenje povsod in pri vseh ljudéh pospešujem, da sveto živim in enkrat tudi srečno umerjem.

To mi dodeli, o Jezus, na priprošnjo in po zasluženji tvoje presvete matere Marije in svetega Jožefa. Amen.

Potolaži, o sveti Jožef, vse revne duše v vicah, posebno moje ljube starše, sorodnike in dobrotnike.

Molitve

za

bolne, umirajoče in verne duše.

Molitev bolnika.

moj Oče, odvzemi mi ta kelih, ali ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. Voljno vzamem težave bolezni, tudi samo smert iz tvojih svetih rok, da mi bodo zbrisani moji grehi. O Gospod! reši me, odpusti mi moje grehe, in daj mi večno življenje. Ne zaverzi me, o Gospod! v svoji jezi in ne tepi me v svojem serdu. Usmili se me, zakaj slab sem; ozdravi me, zakaj moje kosti so polne strahu. Razsvetli mojega zdravnika, da me ozdravi, toda

tvoja volja naj se zgodi. Moje revno telo mi dušo teži, kdo me bo rešil? Tvoja milost, o moj Bog! vse zamore po Jezusu Kristusu, mojem Odrešeniku.

O Jezus, Sin Božji! usmili se me, pridi k meni, poprej kakor umerjem. O Gospod! ti si pravičen, in pravična je tvoja sodba, tvoje misli so polne milosti, pravice in resnice. Jaz vem, da moj Odrešenik živi. Sodnji dan bom spet vstal, in v tem mesu videl svojega Zveličarja. Tvoji milosti, o Bog! se popolnoma izročim. Ohrani me na vse večne čase. Amen.

Zdihovanje po nebesih.

O vsegamogočni, večni Bog! Gospod nebeški Oče! ki si ustvaril nebo in zemljo; v tvojih ro-

kah je moje življenje in moja smert. O Gospod! ti si mi dal to življenje; ako je tvoja volja, da imam umreti, sem pripravljen iz ljubezni do tebe svet zapustiti. Rad umerjem zavoljo tebe in tebi k časti.

O Gospod! tebe poželi moja duša, po tebi zdihuje moje serce. Na te, moj Bog! moja duša noč in dan zaupa, vzemi jo milostljivo k sebi. Amen.

Kadar bolnik umira.

O ljubeznjivi Jezus! ti Zveličar sveta, ti si prava luč! ohra-ni in pomnoži v meni luč svojih milost, in pelji me k večni luči. O Jezus! razsvetli me, kakor si na križi ves svet razsvetlil; ne

daj, da bi v tami večne smerti zaspal.

O Jezus, ti večna resnica! v tebe in v tvoj sveti nauk verujem, ohrani me v pravi veri. O Jezus! ti začetnik mojega zveličanja, na te se zanašam, vem, da si neizrečeno dobrotljiv in milostljiv. O Jezus! tebe ljubim iz vsega svojega serca, čez vse, ker si ti sam moj cilj in konec, moj Gospod in moj Bog, in sam v sebi naj večja dobrota. O Jezus! moj ljubi Jezus! moj usmiljeni Jezus! moj Odrešenik! stori z menoj po svoji neizrečeni milosti; bodi moj milostljiv sodnik, ne daj, da bi bila tvoja prelita kri pri meni zgubljena. Amen.

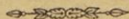
O Marija! milostljiva mati, moja tolažba, moje zaupanje! Pri-

poročam ti svojo ubogo dušo. O Marija! pribežališče grešnikov! nikar me ne zapusti. Marija, ti usmiljena tolažnica žalostnih! tolaži me in stoj mi na strani. O Marija! mogočna priprošnjica, sprosi mi od svojega Sina milostljivo sodbo.

Sveti Mihael! pristopi mi v pomoč z vsemi svetimi angelji, da dušne sovražnike premagam.

O sveti angelj varh! ne zapusti me, tolaži in varuj me v moji sili, in nesi mojo dušo v naročje Božje.

Vsi ljubi svetniki in svetnice Božje! ne zapustite me v moji britkosti. Moji sveti patroni! pripeljite mojo dušo pred prestol Božji. Amen.

Litanije

v čast

vernim dušam v vicah.

Gospod, usmili se jih!

Kriste, usmili se jih!

Gospod, usmili se jih!

Bog, Oče nebeški, usmili se jih!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se jih!

Bog sveti Duh, usmili se jih!

Sveta Trojica, edini Bog, usmili se jih!

Sv. Marija,

Sv. Mihael,

Vsi ssv. angelji in nadangelji,

} prosi (te)
} za-nje!

Vse verste blaženih duhov,
 Sv. Janez Kerstnik,
 Sv. Jožef,
 Vsi sveti očaki in preroki,
 Sv. Peter,
 Sv. Pavel,
 Sv. Andrej,
 Sv. Janez,
 Vsi sveti aposteljni in evangelisti,
 Vsi sveti nedolžni otroci,
 Sv. Štefan,
 Sv. Lavrencij,
 Vsi sveti mučenci,
 Sv. Silvester,
 Sv. Gregorij,
 Sv. Avguštín,
 Vsi sveti škofje in spoznovalci,
 Sv. Benedikt,
 Sv. Frančišek,
 Vsi sveti menihi in puščavniki,
 Sv. Marija Magdalena,
 Sv. Lucija,
 Vse svete device in vdove,
 Vsi svetniki Božji,

prosi (te) za-nje!

Bodi jim milostljiv, zanesi jim, o
Gospod!

Bodi jim milostljiv, reši jih, o Gospod!

Vsega zlega,

Svoje jeze,

Ojstrosti Svoje pravice,

Njih velike britkosti,

Njih bolečega kopernenja,

Njih terde sužnosti,

Bolečin ognja,

Velikega terpljenja,

Po Svojem čudovitem spočetju,

Po Svojem svetem rojstvu,

Po Svojem kerstu in postu,

Po Svoji preponižnosti,

Po Svoji popolni pokornosti,

Po Svoji silni ubožnosti,

Po Svoji neomadežani čistosti,

Po Svoji nepremagljivi poterpež-
ljivosti,

Po neskončni ljubezni Svojega
serca,

Po Svojih delih in težavah,

Po Svojem kervavem potu,

reši jih, o Gospod!

Po Svojem nečloveškem bičanju,
 Po Svojem sramotnem venčanju
 s ternjem,

Po Svojem zasramljivem zaničevanju,

Po Svojem krivičnem obsojenju,

Po Svojem bolečem nosenju križa,

Po Svojem grozovitem križanju,

Po Svojih peterih svetih ranah,

Po Svoji terpeči zapuščenosti,

Po Svoji pregrenki smerti,

Po Svojem prebodenem sercu,

Po Svojem veličastnem vstajenju,

Po Svojem čudovitem nebohodu,

Po poslanem sv. Duhu, tolažniku,

Po zaslugah in prošnjah Svoje
 svete Matere,

Po zaslugah in prošnjah vseh
 svetnikov,

Mi ubogi grešniki,

Da vernim dušam v vicah pri-
 zanesi,

Da jih iz njihovih muk oprosti,

Da jim hrepenenje po Tebi izpolni,

reši jih, o Gospod!

prosimo te,
 usliši nas!

Da jim milostno Te gledati dovoli,	} prosimo te, usliši nas!
Da našim ranjkim staršem, bratom in sestram, sorodnikom, dobrotnikom in prijateljem večne darí dodeli,	
Da se usmili posebno tistih duš, na katere nobeden več ne misli,	
Da vsem vernikom na zemlji sočutno ljubezen do vernih duš dodeli,	
Da našo molitev za-nje vsekdar usliši,	
Jezus, kralj veličastva.	
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá: daj jim pokoj.	
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá: daj jim večni pokoj.	
Očenaš . . . Češčena si Marija . . .	

M o l i m o.

O Bog, Stvarnik in Ödrešnik vseh vernih, prizanesi dušam Svojih vernikov in služabnic vse

njih grehe, da odpuščanje, ki so ga vselej želeli, v ponižnih prošnjah dosežejo: ki živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod, daj jim večni pokoj!

R. In večna luč naj jim sveti!

V. Naj v miru počivajo!

R. Amen.

Molitev za duše v vicah.

Neskončno usmiljeni Bog! usmili se vseh umerlih kristjanov, ki se imajo še očiščevati. Naj pride njih zdihovanje in goreče kopernjenje do prestola Tvoje milosti, in sprejmi jih v večno Svoje kraljestvo. Da to nadomestim, kar so one Tvoji pravici na dolgu, zato Ti darujem vse, karkoli

je Tvoj ljubi Sin na zemlji storil in terpel. Sprejmi o milostni Oče, za-to, kar so one zamudile in opustile, preobilost Njegovih dobrih del in zaslug; za tisto, kar so napčnega in nespodobnega storile, pa sprejmi Njegove muke in bolečine, rane in terpljenje, ki ga je imel prestati; in za kazni, ki so vernim dušam še preterpeti, sprejmi pa bitko smert, katero je zanje prestal Tvoj Božji Sin. Dodeli milostno, da jih njegova draga kri očisti in odreši. Skaži jim, ki si naš Oče in njih Oče v nebesih, Svoje neskončno usmiljenje, in vzemi jih k sebi v večni mir, da Te v nebesih z vsemi svetniki brez konca in kraja hvalijo in časté. Amen.

DEVETDNEVNICA

za duše v vicaĥ.

(Vsaki dan devetdnevnice je treba moliti vse naslednje molitve.)

V. Bog, pridi mi na pomoč!

O. Gospod, hiti mi pomagat!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

1. Večni Oče, pred Tvojo pričujočnostjo se popolnoma ponižam, ter Te ponižno molim, in po dragoceni kervi, katero je Jezus, Tvoj Božji Sin v vertu Getzemanu prelil, Te prosim: hitro reši iz terpljenja vic te blažene duše, posebno še tiste, ki so ondi že dolgo prider-

žane, ter jih po svojem angelju pripelji v prebivališče svojega veličastva, da Te ondi hvalijo in častijo na vekomaj.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti!
Amen.

2. Večni Oče, po dragoceni kervi Jezusa, Tvojega Božjega Sina, katero je pri svojem grozovitnem bičanju prelil, Te prosim: hitro reši duše iz vic, posebno še tisto, ki je naj bližej svojega odrešenja, da nemudoma gre Tebe na vekomaj hvalit in častit.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti!
Amen.

3. Večni Oče, po dragoceni kervi, katero je Jezus, Tvoj Božji Sin prelil, ko so ga neusmiljeno s ternjem venčali, Te prosim: hitro reši verne duše iz terpljenja vic, posebno še tisto, ki bi imela zadnja od ondod iti, da more tem preje Tebe hvaliti in častiti na vekomaj.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti!
Amen.

4. Večni Oče, po dragoceni kervi, katero je Jezus, Tvoj Božji Sin, prelil, ko so mu z života vlekli škerlatasti plajšč, na katerega so bile prisušene rane, katere so mu bile vsekane med bičanjem, Te prosim: hitro reši iz vic ter-

peče duše, posebno še tisto, ki je v Tvojih očeh na dobrih delih naj bolj bogata, da Te v veliki slavi, ki jo čaka, časti in hvali na vekomaj.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti!
Amen.

5. Večni Oče, po dragoceni kervi, katero je Jezus, Tvoj Božji Sin prelil, ko je križ na svojih ramah na Kalvarijo nesel, Te prosim: hitro reši v plamenu vic prideržane duše, posebno še tiste, katerim sem največ dolžan, da ne bodo več zaderževane, Te iti hvalit in častit na vekomaj.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti!
Amen.

6. Večni Oče, po dragoceni kervi, katero je Jezus, Tvoj Božji Sin, prelil, ko je bil neusmiljeno na križ pribit, Te prosim: hitro reši iz vic blažene duše, posebno še tisto, ki je terpljenju in smerti Tvojega Božjega Sina naj večjo čast skazovala, da Te potem gre naravnost hvalit in častit na vekomaj.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti!
Amen.

7. Večni Oče, po dragoceni kervi, ki je tekla iz prebodene

strani Jezusa, Tvojega Božjega Sina, v preveliko žalost njegove pričujoče Matere, te prosim: hitro reši iz vic blažene duše, posebno še tisto, ki je prečisto Devico najbolj častila, da nemudoma zamore iti Ti ž njo zahvalo pét, Te častit in hvalit vekomaj.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti!
Amen.

V. Vrat peklenskega brezna

O. Reši njih duše, o Gospod!

V. Naj v miru počivajo!

O. Amen.

V. Gospod, usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj do Tebe pride!

Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih

služabnikov in služabnic odpuščanje vseh grehov, da milostljivo odpuščanje, katerega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti!

V. Naj v miru počivajo!

O. Amen.

Za opravljanje te devetdnevnic so od sv. Očeta Pija IX. podeljeni popolnoma odpustki, katerih se morejo udeležiti vsi, ki ali med opravljanjem devetdnevnic, ali pa v osmini po opravljeni devetdnevnici vredno prejmejo zakrament svete pokore in sv. Reš. Telesa in molijo v papežev namen. (Gaëta v 3. dan prosenca l. 1849. L. kardinal Altieri.)

SVETE PESMI.

Mašne.

I.

Kirie.

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo serce:
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje.
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbriše grehe naše,
 Naj var'je nas nadlog.

Mi grešniki spoznamo,
 Žalili smo Boga,
 O težko vest imamo,
 Pokoja nam ne da,

Marija, vsi svetniki,
 Pomoči pros'mo vas;
 Smo grešniki veliki,
 O Kriste, usmil' se nas!

Gloria.

Bogu bod' čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudem;
 K' je milost Božja dala
 Rešenje vsem stvarcem.
 Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet:
 Ti slavo, čast dajemo;
 Ti sam, o Bog! si svet.

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot,
 Temoto razsvetljuje,
 Nas varje grešnih zmot.
 Kristjani, poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči;
 Po njem se vsi ravnajmo,
 On zglede nam delí!

Darovanje.

Sprejmi Bog, Oče večni!
 Za nas prečisti dar!

Ga grešniki nesrečni
 Damo na tvoj altar
 Za svoje hudobije,
 In celega sveta;
 Naj nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost da.

V ponižnosti pošljimo
 Ta sveti dar v nebo,
 Gospod Boga prosimo,
 Da mu prijeten bo.
 Da naj mu bo češčenje,
 V zahvalo ino čast,
 Nam vernim pa v življenje
 In sveti cerkvi v rast.

S a n k t u s.

Svet, svet, svet Bog nebeški,
 Oblast imaš čez vse!
 Ves svet in rod človeški
 Ti hvalo, čast dajè.
 Naj vedno hvaljen bode,
 Češčen, povikševan,
 Odrešit vse národe
 Od Boga nam poslan!

Po povzdigovanji.

O angelji, hitite,
 In pridite z nebes!

Z nam' sveti kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkom vsem telesa,
 Je Jezus tukaj skrit,
 Da b' skorej šli v nebesa
 Ga gledat in častit!

Z a v ž i v a n j e.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca zaželim;
 Pa k teb' ne morem priti,
 Ker tolikrat grešim.
 Operi dušo mojo,
 Slabosti njene veš;
 Pokaži milost svojo,
 Da v duhu v mene greš.

K o n e c.

Svet dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogú;
 Očetu darovali
 Njegovega Sinú.
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to;
 Da nam bo vsem zastava,
 Da pridemo v nebo.

II.

Kirie.

Pred stolom tvoje milosti
 Tvoj verni ljud' klečí:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svoj'ga serca častí.
 Stor' milost tem, kater' želé
 V solzah oprat' lastne dolgé.
 Odpusti Oča grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam!
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaž' se nam!

Gloria.

Čast bod' na visokosti
 Bogu na vekomej,
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe le prejmemo
 Rešenje iz nadlog.

Evangelii.

Iz tvojih ust izide
 Svet' evangelium,
 Na dno letó se snide
 Kerščanski uk in um;

Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečno prav živí.

Kredo.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozná!
 In verje z živim spoštovanjem
 Na tebe pravega Bogá;
 Tud' verje v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svetega Duhá,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškem cvetji je scvetlá.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, leté darí:
 Z njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 In s srcem kvišk' puhtí.
 Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,
 K tvoj'ga Sina spominu
 Je obložen altar.

Vzem', Bog! le-tó dar'vanje,
 Dobrotljiv Oča naš,
 Omeči to zdih'vanje,
 Da nam spet gnado daš.

Le smert in kri presveta
 Ljubega Jezusa
 Nam dá up, da bo vzeta
 Milostno prošnja ta.

S a n k t u s.

Poj: Sveti, sveti, sveti
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angelji pojte: Sveti
 Si ti, Bog Sabaot!
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej,
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj in na vekomej.

P o p o v z d i g o v a n j i.

Poglej, naš Oča, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar,
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar;
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan:
 Za nas prisojen umornini
 Strašno na križi bil zaklan.

O b h a j i l o.

Gospod, jaz nisem vreden,
 Da tebe bi zavžil,

Al' reci, da bom vreden,
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu tebe prejeti
 Iz serca hrepenim,
 Daj, Ženin naš presveti,
 Da milost to dobim!

K o n e c.

Daritev smo končali,
 Ta dar je, Bog, tvoj Sin:
 Mi smo vsi vkup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Daj, da bomo prejeli
 Rešenje 'z grešnih vez.
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj blagoslov z nebes!

Pri blagoslovu.

Častimo te, živi kruh angeljski,
 O pravi človek vkup in Bog nebeški!
 Sveto, sveto, sveto.
 Sveto, čez vse sveto
 Jezusa rešnje teló
 V svetemu zakramentu!

Po blagoslovu.

Nikdar nas ne zapusti,
 O Jezus vse sladkosti!
     Sosebno na zadnji čas
     Bodi, Jezus, ti pri nas!
 Častito vsak čas bodi
 Presladko imé Jezus,
 Ino imé Marija!

Sveto Serce Jezusovo.

Tam v kruhu vse svetosti,
 Nebeškega sladú,
 V zastavi in skrivnosti
 Ljubezni in mirú
 Spoznano, hvaljeno,
 Češčeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo sercé
 Pri vseh nas vedno bo.

Že pred nas je ljubilo..
 Serce Zveličarja,
 Bo vse nam podelilo,
 Kar tukaj pros'mo ga.
 Spoznano, i. t. d.

Stojí nam vsem odperto
 Usmiljeno Sercé;
 Spokorno in razterto
 Tud' milost upat' smé.
 Spoznano, i. t. d.

V sercá presveti rani,
 Ki nam odperto je,
 Se našim dušam hrani
 Svet mir, zveličanje.
 Spoznano, i. t. d.

V to Sercé zakleniti
 Se hoč'mo zadnji čas,
 K' bo hotel Jezus priti,
 Še v Zakramentu v nas.
 Spoznano, i. t. d.

O Jezus! naj omije
 Nas Serca tvoj'ga Kri,
 Naj grehe nam pokrije,
 In milost dodelí.
 Spoznano, i. t. d.

Sveto Serce Marijino.

❶ Marijno sèrce sveto!
 Proti nam ljubezni vneto,

Polno božje milosti,
Polno lepe čednosti!

Naj, Marija! petje moje,
Hvali sladko sèrce tvoje!
Kar se giblje in živí,
Naj te hvali in častí!

Čisto sèrce za se zbrati,
V njem prijazno prebivati,
Hotel stvarnik vseh rečí
Vlil je vanj z nebes darí.

Naj, Marija! i. t. d.

Sveto sèrce se je vnelo,
Za Bogá je zdaj živelo,
Ni ljubilo drugega,
Ko Gospoda samega.

Naj, Marija! i. t. d.

Blago sèrce je vse milo!
Nas otrok ni pozabilo
Dobrotljivo je za vse,
Prosi še za grešnike

Naj, Marija! i. t. d.

Krotko sèrce je terpelo,
Je britkosti dosti imelo,
Ko je nosil ljubi Sin
Težo smertnih bolečin.

Naj, Marija! i. t. d.

Sladko sèrce zdaj kraljuje,
 Se v nebesih zveseljuje,
 Z Bogom svojim sklenjeno,
 Nam v pomoč pripravljeno.
 Naj, Marija! i. t. d.

Sveto rešnje telo.

Cvetice vé! ki noč in dan cvetete
 Pred Jezusom, o trikrat blagor vam!
 Očešec vele, dokler ne zaprete,
 Se srečne pred ne ločite od tam;
 O da bi mogel jaz, kjer vé mèrjete,
 Na vaši stopnji bit' pred Jezusom,
 Da bi pred njim za njega dal življenje,
 Ki dal je sebe v moje odrešenje.

Tud blagor vam, ve svetlo-bele sveče!
 Tam gorite Zveličarju na čast;
 O da bi jaz deležin bil te sreče,
 Goreti zanj, vtopljen v nebeško slast!
 Da bi enako vam, sercé goreče
 Povžilo v meni se gospodu v last;
 Bi jaz zamenjal z vami stopnjo svojo,
 Dosegel koj bi srečo, radost svojo?

Bod' slava tebi, blažena posoda!
 Ki v tebi on prebiva, ljubi moj;
 Vdeljena ti je prečastna osoda,
 Kot božji hram se svetiš pred menoj;
 O ko bi služba, v sé hranit' gospoda,
 Mi dana bila le en dan — nocoj
 Ves gorel bi, ljubezni se povžival,
 Ker bi ljubezni plamen v men' prebival.

Al vender kelh in sveče in cvetice!
 O koliko srečnejši sem jaz, kot vi!
 Če pride k meni zvest' pastir ovčice,
 Mi vžiti svoje dá meso in kri;
 Če v Jezusu prejmem nebes sladčice,
 In v sercu mojem Kristus sam živi!
 Takrat medlim, mèrjem močí ognjene,
 Ker se Zveličar moj sam z manoj sklene.

O duša, kakor vešica se sukaj
 Okol' te luči neprenehoma,
 Od vere in ljubezni živi tukaj,
 Ogrevaj se v svetlobi ljubega!
 In kadar se ti dá prejeti, ukaj,
 S teboj mu poje truma angeljska;
 Objemi ga, terdo se ga okleni,
 Ter prosi: Daj ljubezen, Jezus, meni!

Pot proti nebesom.

Poznate dom? na zemlji ne leží,
 Od kter'ga bitko sercé govori,
     Kjer vtihne mil' glas, solze ne tekó
     In dobri srečo, slabi moč dobó.
 Poznate ga? Le nanj
 Mi mislimo vès čas sedanj'.

Poznate pot? je ternjeva steza;
 Naprej ni moč, skerbí popotnika;
     Spotakne se, pogleda v prahu gor';
     Okrajšaj, Oča! tek, omagam skor';
 Poznate jo? ta gre
 Tje gor, kjer upa vse sercé.

Poznate ga? prijatelj je z nebes,
 Človešk' otrok, in več še, Bog je res;
     Naprej je šel on ternjevo stezó,
     Popotnikom pristopi milostno.
 Poznate ga? Le ta
 Prot nebu srečno nas peljá.

Hrepenenje po Jezusu.

☉ kam, Gospod!
 Gre tvoja pot?
 Kam stopnje te peljajo?

Se že mračí,
 Se dan temní
 In zvezde že migljajo.

Zveličar moj!
 Pri men' obstoj,
 Te čem pod streho vzeti;
 Res hišica
 Je s'rotica,
 Pa željna te sprejeti.

Straší me noč.
 Sovražna moč,
 Gospod, pri men' ostani!
 Kjer ti stojiš,
 Noč razsvitliš,
 Strahovi so pregnani.

Vkup bodeva
 Večerjala,
 O sreča ne'zrečena!
 Živ kruh mi bo
 Tvoje Teló;
 Men' duša oživljena.

Pri men' obstoj
 Preljubi moj!
 Ki v lilijah prebivaš,
 S cvetlicami
 Postéljem ti
 Sercé, da v njem prebivaš.

Dobri pastir.

Ti, o Jezus! o premili!
 Naš pastir naj boljši si!
 Kak bi vender ne ljubili
 Zvesto te z vseh moči!
 Doli k nam si se ponižal,
 In ovčic iskat prišel;
 Ljud brezdušni te je križal,
 Za naš greh si smert terpel.

Kak uboge me ovčice
 Tebi to vernile bi? —
 Svoje damo ti dušice
 V duhu čiste vdanosti.
 Zvesto bomo poslušale
 Tvojih ust presladki glas,
 Tvojo voljo spolnovale
 Radi bomo vsaki čas.

Oj prijetno je hoditi,
 Pasti v tvoji čedi se!
 Kak je sladko ti slediti
 In ljubiti večno te!
 Pasi nas, o Jezus mili!
 V cvetji svojega medú;
 Daj, da bi sladkosti pili
 V raji večnega mirú.

In ko steče čas se paše,
 V dom nebeški pelji nas —
 Gori v prebivalj'se naše
 Gledat mili tvoj obraz.

Vesela pesem Jezusu.

☉ Jezus! ves moj blagor ti!
 Ljubezen sladka čez moči,
 Sercé po tebi vse gori,
 Ko v tebi le se zveselí;
 Ne zmaga zlato solnce te,
 Ti vmakne mila luna se,
 Prijazna zarja zad ti je,
 In tudi svitle zvezdice.

Tak čisto lil'je ne cvetó,
 Ne blage rož'ce tak lepó,
 Duha vijol'ce ne dajó,
 Ne angelji tako ljubó;
 Tak sladka ni nobena stvar,
 Ni toljko drag nikaki dnar,
 Tak mil' prijatelj ni nikdar,
 Kot serc ti mili Gospodar.

Ni proti tebi višjega, "
 Lepota zemlje zgine vsa,
 Duhov temní se množica,
 Zbledí luč neba svitlega. —

V ljubezni pesem podarim,
 Jo v serce tvoje izročim,
 Se s trumo angeljev združim,
 Veselo z njimi te častim.

Ti dušo mojo sam živiš,
 Seboj v ljubezni zaročiš,
 Mi toljko radost dodeliš,
 Sercé obilno zveseliš.
 O ljubi Ženin, sladki cvet!
 Si dražji mi kot celi svet;
 Za té vse slasti štejem v smét,
 In raji križ si zvolim spét.

Po tebi le so želje vse,
 Ki zame v smert podal si se;
 Porôsi s svojo rôso me,
 Ko s sercem, z ustmi prosim te!
 Serca veselje ti sladkó!
 Ki si me ljubil tak močnó,
 Ko steče mi življenje to,
 Me pelji v večni mir, v nebó!

Marija moja misel.

Ko zarja zjutraj se razgrinja,
 Si moja misel ti, Marija!
 Obraz megleni mi vedriš,
 V terpljenji me ne zapustiš.

Če skuša moč me zapeljiva,
 Si moja misel ti, Marija!
 Podoba tvoja pred očmi
 Mi vedno miljena stoji.

Ko noč po zemlji se razširja
 Si moja misel ti, Marija!
 Brez misli na te ne zaspim,
 Brez misli v te se ne zbudim.

In ko bo zadnja ura bila,
 Boš misel moja ti Marija;
 Moči ko bodo mi pošlé,
 Oziral bom še v tebe se.

Mariji brez madeža spočeti.

Med zvezdami zvezdica sije
 Enake nima več nebó,
 Okrog presvetle žarke lije,
 Le v njo ozira se okó.
 Ta zvezdica, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si.

Na nebu zarja se razgrinja,
 Čistejše, lepše od zlatá;
 Prelepo se okrog otrinja,

Nebeških žarkov svit imá.
Ta zarja, o Marija ti!
Brez madeža spočeta si.

Pregrehe noč je zemljo krila
In dolg težil človeški rod;
Le ena hči je prosta bila,
Si njo je Mater zbral Gospod.
Edina hči, Marija ti!
Brez madeža spočeta si.

Devica čista in presveta
Vseh milosti napolnjena
Od greha čisto vsa izvzeta
Edina hči Adamova,
Nar lepša hči, Marija ti!
Brez madeža spočeta si.

Mariji prečisti Devici.

Žari se, Danica veselo priplava.
O Marija! ti Danica,
Ti prečista si Devica;
O Marija! davno že to vem.
Vsa si lepa, vsa si sveta,
Eve greha izvzeta,
To očitno jaz spoznati smem.

Dan že je. Že solnce visoko vstaja.
 Ti Marija! si Kraljica,
 Ti si vseh devic Devica:
 To povzdigne te čez angelje.
 Si brez madeža spočeta,
 Si Devica — Mati sveta,
 Le še više to povzdigne te.

Noč pride. Že solnce za goro zahaja.
 Takrat, o Devica mila!
 K' bo mi zadnja ura bila,
 Ko bom tek odločen dokončal;
 Bodi meni pomočnica!
 Da bom s tabo, o Devica!
 Tam v nebesih večno kraljeval.

Slava Mariji.

Tebe Marija želim poslaviti,
 Šopek cvetični prinesem ti v dar!
 Sklenil sem, — hočem te večno ljubiti,
 O ne zaverzi darilca nikar! ..
 Zgornji veršiček je lilija bela,
 Čistega serca podobo imá.
 Čistost darujem ti; naj bi cvetela
 V serci mi vedno kot lilija ta!

Druga cvetica, vijolica mala,
 Lepa podoba ponižnosti je;
 S srcem ponižnim, kot ti si kazala
 Hočem posnemati, ljubljena, te!
 Tretja cvetica kot iskra žareča
 V šopku tak svitlo naproti migljá!
 Táko zdaj klije ljubezen goreča
 K tebi, devica, iz moj'ga serea.

Vse kar premorem, darujem veselo
 Tebi, ki mati vse milosti si;
 Oh, kako rado pač sèrce bi pelo
 Slavo ti večno iz svojih močí!
 V sreči, nesreči, na slehernem kraji
 Tebe, devica, bom vedno častil,
 Upam pa tudi, da enkrat tam v raji
 S tabo cvetice veselja bom vil.

Čisto spočeti Devici.

Ena zvezda prikazala,
 S temnih se oblakov je;
 Lepša kot danica zala
 Lepša, kakor zvezde vse;
 Clo stvarjenja bliš naj večí
 Nje lepoti ni enak;
 Solnce žar svetlogoreči
 Je prot nji le temen mrak.

Glej Marija imenuje
 Zvezda se izvoljena,
 Ktera prihod oznanuje
 Srečni dan zveličanja;
 Ta je zarja lepa čista,
 K' sveti v rajskem žaru se,
 Bolj, ko zlato solnce čista,
 Lepša, kakor zvezde vse.

Solnce nekdej ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud' ni b'lo,
 Pride čas in spremenilo
 V prah se zopet vse to bo;
 Njena pa lepota zala
 Vseh preseže časov tek,
 Je vse veke presijala,
 In cvetlà bo z veka v vek.

Predno Oče trikrat sveti
 Vstvaril je nezmirni krog,
 Niso b'li še časi šteti,
 B'la je večnost le in Bog;
 Predno vodam je tečaje,
 Predno luč je zemlji dal,
 In postavil morji graje,
 Še nebes obok ni stal,

Ti, devica, si presveta
 Bila že izvoljena,

Bila v večnemu spočeta
 Čista vsa, brez madeža. —
 Kadar delati naravi
 Je podstavo bil začel,
 Kadar sive na višavi
 Je oblake gor pripel;

Ko nezmerni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Po besedi se njegovi
 Vse gibalo je povsod:
 Takrat ti pri njem si bila,
 Ž njim ravnala si že vse;
 V njem se vedno veselila,

In pred njim igrala se.
 Blagoslov je ves Gospodov
 Se nad te obilno zлил,
 Blagoslov pa vseh narodov
 Spet iz tebe je priklil;
 Torej vse te srečno števa,
 O velika ti Gospá!
 Tvoja slava se odmeva
 Po okrajnah vseh svetá.

Počeščenje Marije Device.

Češčena kraljica,
 Češčena mi bod'!
 O čista devica,
 Češčena mi bod'! —

Pred tebe, Marija!
 Tje v duhu hitím,
 Po tebi Marija!
 Serčno hrepením,
 Češčena kraljica! itd.

Pa nekaj, predraga!
 Nazaj me derží,
 Devica preblaga,
 Oh, greh me teži!
 Češčena itd.

Sem daleč zabredel
 Od tebe, moj up!
 Globoko je vjedel
 Pregrehe me strup.
 Češčena itd.

Kak hočem jaz vstati
 Brez tvoje močí!
 Usmili se, Mati!
 Oh! reši me ti!
 Češčena itd.

Pomagaj, Marija,
 O prosi za mé!
 Pomagaj, Marija,
 Da pridem pred te!
 Češčena itd.

Vse upanje svoje
 Postavim na te,
 Le dete ti svoje
 Poprosi za mé!
 Češčena itd.

Kaj ne, o devica!
 Da upati znam,
 Da tebe kraljico
 Za mater imam?
 Češčena itd.

Sej ti si devica,
 Dobrotljiva vsa!
 Si nam pomočnica,
 Kot nekdaj si b'la,
 Zatorej, Marija!
 Češčena mi bod'!
 Na veke, Marija!
 Češčena mi bod'!

Vera, upanje in ljubezen.

Živo verjem, terdno upam,
 Serčno ljubiti te želim.
 Daj mi, Bog! tvoj glas sprejeti,
 Zmotam pa sercé zapreti;
     Sej iz rok ljubezni tvoje
     Je prišlo življenje moje;
 Vero, upanje povikšaj,
     Da v ljubezni ves gorim.

Živo verjem, i. t. d.
 Tri osebe so v skrivnosti,
 Le en Bog v svoj' svetosti,
     V bistvi so moči enake,
     Čudne dela so od vsake.
 Vero, upanje i. t. d.

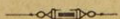
Živo verjem, i. t. d.
 V tebe, Oča na višavah!
 Bom zaupal v težavah;
     Tvoja roka me podpira,
     Če me svet, pekel zatira.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Jezus, tvoje odrešenje
 Naj me varje pogubljenja,

Je nebesa odklenilo,
 Upanje nam uterdilo.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Ti me, sveti Duh, podpiraj,
 Strah v serci mi zatiraj:
 Da se vterjen ne preganem,
 Živ ud Jezusov ostanem.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Kadar ura mi odbíje,
 In me temni grob zakríje,
 Ko trohljivost ž'vot razdere,
 Naj se v mojem serci bere:
 Ljubi Oča! tebe ljubim,
 Tebe ljubít' hrepenim.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojó,
 Hvali zemlja in nebo!

Sveti, sveti, svet' Gospod!

Vse je polno tvoje hvale;
Trume zvoljenih o Bog!

Večno čast ti bodo gnale
Vsi svetniki te časté,
Vsi pravični te slavé.

Češčen bodi, trojni Bog!

Oče, Sin in ti Duh sveti!
Cerkve tvoje nauk ves

Moramo zvesto verjeti;
Jezus Kristus, božji Sin,
Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!

Kol'ka je ljubezen tvoja,
V grehe sem bil zakopán,
Revna je b'la duša moja,
Ti pa prideš k nam na svet,
Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes

Se poniža brat naš biti;
Nam živí in nam umèrje,
Nam nebesa zaslužiti;
Njega sveta rešnja krí
Nas očisti vse ljudi.

Na desnici Božji zdaj

Ga še imamo pomočnika;

Sodnji dan ga grešnik bo
 Videl ojšrega sodnika;
 Milost grešnik le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus! bodi usmiljen nam,
 V službi tvoji nas ohrani;
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani;
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj!

Svoje ljudstvo srečno stor',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj,
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v večnosti.

Milostiv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi!
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, da stor'mo dobro radi!
 V tebe upamo vsak čas,
 Da ne boš zaverigel nas.

KAZALO.

Stran

Predgovor	III

Počeščenje presladkega Serca Jezusovega po navadnih vsakdanjih pobožnostih kristijanov.

Jutranja pobožnost	1
Večerna pobožnost	6

Mašne pobožnosti.

Sv. maša k presvetemu Sercu Jezusovemu .	14
Sv. maša presvetega Serca Marijinega . .	31
Sv. maša v čast Marije Device, Gospé Jezusovega presvetega Serca	43

Spovedna pobožnost.

Molitev za sv. odpustke	62
Pred spovedjo	63
Po spovedi	69
Sedmere stopinje, svoje življenje poboljšati .	73
K pobožnemu življenju nas spodbada . . .	74

Obhajilne pobožnosti.

Priprava	75
Zahvala po sv. Obhajilu	85
Podarjenje	94
Ločitev	96
Vera, upanje, ljubezen	98

Sv. križev pot.	Stran
Sv. križev pot presvetega Serca Jezusovega	101
Sveti križev pot za postni čas	113
Pesem svetega križevega pota	137

Litanije.

Litanije vseh svetnikov	141
Molitve po litanijah	148
Lavretanske litanije	153

Molitve.

K sv. Rešnjemu Telesu	156
K sv. Devici, Materi Mariji	157
K sv. Jožefu	162
Za vse potrebe	163
Stanovanje v božjem Serci Jezusovim za vsaki dan v tednu	165
Nameni pri molitvi dnevnic v praznik in med osmino Božjega Serca Jezusovega	172
Na čast Sercu Jezusovemu	178
Darovanje presvetemu Sercu Jezusovemu	179
Nekaj od presvetega Serca Jezusovega za mesec majnik	181
Molitev za čednosti presv. Serca Jezusovega	182
Od presvetega Serca Jezusovega	183
Devetdnevnic k sv. Jožefu, prijatelju pre- svetega Serca	184
Kapela presvetega Serca Jezusovega	185
Sreča v Jezusovem Sercu	192
Cvetice iz ternjevega venca presvetega Serca Jezusovega	194
Pobožnost zveličanega Petra Kanizija do presvetega Serca Jezusovega	211
Molitev v čast presvetega Serca Jezusovega	216
Besede blažene Armele Nikolaje	217

	Stran
Kratka pobožnost k časti presvetega Serca Jezusovega, pripravna za praznovanje pervega petka v mesecu	219
Rožni venec v čast presv. Sercu Jezusovemu	221
Venček ljubezni, spleten iz čednosti presvetega Serca Jezusovega	225
Devetdnevica k presv. Sercu Jezusovemu	230
Napeljevanje k šestnedeljski pobožnosti presvetega Serca Jezusovega	263
Nauk za vsaki teden	263
Šola modrosti za 31 dni v presvetem Sercu Jezusovem	292
Litanije v čast blažene Marjete Alakok, utemeljiteljice pobožnosti Serca Jezusovega	299
Litanije presvetega Serca Jezusovega . .	305
Litanije presvetega Serca Marijinega . .	312
Mnogotere pobožnosti k Marijinemu Sercu	316
Priserčni zdihljeji k Marijinemu Sercu . .	319

Razne molitve.

Molitev k Božjemu Detetu Jezusu . . .	321
Molitev k presladkemu imenu Jezusovemu .	322
Molitev v čast presvet. Marijinemu Imenu .	323
Molitev k oznanenju Device Marije . . .	324
Molitev v čast žalostni Materi Božji . .	325
Molitev k rojstvu Device Marije	326
Molitev k darovanju Marijinemu	327
Molitev k brezmadežnemu spočetju Marije device	327
Molitev k presvetemu Rešnjemu Telesu .	328
Molitev k sv. Jožefu in devici Mariji . .	329
Molitev k sv. Alojziju	329
Molitev k sv. Rešnji Kervi	330
Molitev v čast britkega terpljenja Jezusovega	331

	Stran
Sedmere besede križanega Jezusa	332
Molitev sv. peterim ranam v čast	335
Vsakdanja molitev k sv. Jožefu za njegovo pomoč v življenji in smerti	337
Molitve za bolne, umirajoče in verne duše	340
Litanije v čast vernim dušam v vicah . .	345
Devetdnevica za duše v vicah	352

Svete pesmi.

Mašne:

I. Pred Bogom pokleknimo	359
II. Pred stolom tvoje milosti	363
Pri blagoslovu	366
Po blagoslovu	367
Sveto Serce Jezusovo	367
Sveto Serce Marijino	368
Sveto Rešnje telo	370
Pot proti nebesom	372

Jezusove pesmi:

Hrepenenje po Jezusu	372
Dobri pastir	374
Vesela pesem Jezusu	375

Marijine pesmi:

Marija moja misel	376
Mariji brez madeža spočeti	377
Mariji prečisti devici	378
Slava Mariji	379
Čisto spočeti Devici	380
Počeščenje Marije Device	383
Vera, upanje in ljubezen	385
Zahvalna	386

tran

32

35

37

40

45

52

59

63

66

77

77

88

100

122

152

174

196

218

